HEBREW UNION COLLEGE-JEWISH INSTITUTE OF RELIGION
Cincinnati, Ohio

Hebrew Union College - Jewish Institute of Religion
Cincinnati, Ohio
Manuscript No.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשע"א

This text is from the collection of the Hebrew Union College – Jewish Institute of Religion, which holds all copyrights therein. These images may be downloaded or printed for personal use, but may not be reproduced in any publication without the prior permission of Hebrew Union College – Jewish Institute for Religion. For further information, please contact Laurel Wolfson, Administrative Librarian, lwolfson@huc.edu, (513) 487-3274

2 2 4

שומרי מקדש

דינים ומוסרים ואזהרות לחזנים

142 leaves (leaves 39, 99b, 103b-105b, 111b-112a blank). Paper. 125x85 mm. Title-page, illuminated. Foliation (in Hebrew numerals). 16-27 lines, custos, to a page. Italian cursive. Written 1808, in Ferara, Italy, by

שמואל יצחק בר משה חי פנצי ס"ט ורבקה

(1aḇ 1b (acrostic), 5a). New blue buckram binding.

Compare description of MS 224*.1.

Contents:

שער (1א)

שיר עם אקרוסטיכון המחבר (1ב)

הקדמה (2א-5א)

שער התפלה (5ב-38ב)

שער הברכה (40א-75ב)

שער הרנה (76א-99א)

מנעולים לשערים (תפלות) (100א-103א)

דינים ומוסרים על קריאת ספר תורה (106א-111א)

דינים ומוסרים לימים נוראים (112ב-122א)

שירים (122א-124ב)

פרושים לתפלות (125א-142ב)

תפלה (142ב)

ספר

"שומרי מקדש"

פעת בם לשם לקושים
רוב תרגומים על ותרגומים
ומאמרות לתנשם בין שותפי
תשתרה בקלש ; =

נתלם לשנה שערים
שער הפתוח, שער
סגור, שער בינה
ושמר
לשם ושמשם לתור מראים
לחדשה יום סגלה בה
ישמל בינים
נשמר בשנה [illegible]
בגמרן בלבדן ליום לחם =

"לקורא פרשיות לקלן וישרשיו"
"ושלה עטרה" לתרותו בהפטרה."
"בהפטרה שיר" קולו שא ויריע."
"הנלה לתקורה" בכוונה שרה."

הקדמה

האלדים אשר פרחנו ורוצה אותה תעולה על
פיוט שלם ועל כולו בשבוח חלה
בן חלה סרעת רבו בעה שלם עלה כי נבסעה
לו כלהה נפש בעונן בחינת ופתורכיה בלי
בין ביקריה בתקוע תקלה תשו לעל כי לו שוה
בן ברבה בן תעש ולהור תבשול תעשה פ לעוד
תתשך לעשהה לעוך ותעקשיה לתשוך רבעוב
לקלשיה בשאין תוה בקלשיה בנסה. ישראל בקולה
מתעניה קולך כיקולך ערבי קולה של ישראל בלה
ערבי ובקולה אנואה בקולה לבריה בלבל אי נתנה
על בקולה שלו בן שאתיה בקולי קול עקבי שהבו
בברן לבולה התלמי שתנה לבקש על קריה

ובנולה
ג' בבת לאל יחבן "לאל" ולבר בבוגרה
בסין "קלבי" בגרא בבוגרה "רובבי
בגברה "קונה בנשאה" =

הל תנם פקולם מבובם וט מה לשוחלם ב
שנומם לת שמן קולו קול עקב כי בטבם תשתיל
קול ובורם בהון בבריה אך לבט רחם וראהבט
בתנפן. הוא בן נקי כי בשנשן נבן ות וה
בזותה מדי מו. בב בפי כל מנו ושר בעבנו ע
וכל תוכ לת ינבם מל כן תושל עלונ לבשיר ש
ולקרב עלתונ בלרך ישרם ולשט בלב בחלנט
קרבן לעשות תלמבה ם מן לם לרך בשם ש
פרחת יהדם מור שמשם לבשלט תבלנו כי מן
סוב מט שלת גלת על תעשם יהנו בלרך בחנ
לקבל סחורות ולבהנב שקרות ושרות נבקש מ
משר המרנו תצמ מן בנינ כל רמתו ולנם בי
ובלעם לחקור בלרך לך בם יקרובם להועלותנ
ובכל לעשות שלומנו בדמון מבלמתם נעשם ש
ש לנו לן. ריב ומם עט קרובנ בערבמות
שלבט נבקש קרבם ילותט ת לבהנב בעלנו
לבלנן לחנו בלנן ולך תעד לעיר שן מנו מת

בסך

בסך שלל תבסנו ובכל לבוקמ לאור תשמינו ומב
מט מנו מוכרחט לך מלתנו בחקותם רחוקט
מך תיל בוס ובלבם לחורב ולקרתי לת לתם כל בכך.
תשמ שבות לבתלק שובנו ברבל מט כלבם נעשם
בלבבט בשתיבל תם נבקש ותם מלהנו בלבבט בס יבכל
מל נשתבנו בעמן בשות צבור בתבסט בעלונם
ונוטט תלחתובנו כמ וקו בן בנו של קו שנבקש מנטט
ובנוטבל מנו. תל שבנטט ינבל מנו. מתם כ בעשר
תשורבט עוטט לבבול שתו ולת לבתם בבריהם מך
מלבם בקתם עינ ומתם בוט לקוט מתר בקולבט
בתשבנות בבעטט מתמך מלור בתסרונותם ובמלם מתול
עולם בושבט ראשונם בתלמות מנו לבבסם מתם והונק
מתם כ מט שתם קלם שלבט מבבם לתול מלחת לת
לחנט קבנ בנלל. לט בטבורות בבתרט בעמן בבם בכלל
שרהו בקלם וקרבנ קרבנט כ בבר בבבנו בלל ראשתם
תבלל מל הנט הבלרך קבנ מלת רחתט וכנ ונבנ. לבם
תבל כבנו תלמבם ם מ ולת תבתם ולת לתל לבם לחולל
ולבנ.

גדולי הסתר כי אם לבניאת המה כיוהם אלה בל
אור לתורה. תקלין נעשה אוקה לבדל מ[illegible] מ
הקרי. תבונך אלוה תתה[illegible]תנוך. ואם ואתר כ"ו
אר"י. פקורא בלא נעיתה ושונה בלא תרה עלין ב
אותר עם אנו נתתי לבם תקיט לא טובים ומרגלי בל
בעיתה נם אנו אתרי. מסיעוהו אותר בעגל כיצה ש
ליך ר"ב לאוהב ואותרים בקבלה ואינם יודעים סו
ועיקרא ובמרבע לתנוים בלור סלם כי יו תבם ואינם
חושבים לתה בם בא"ם לפני בם תורקים ועל מי בל
ורלים לתיבה ואם בין ידעים לבל תיבן גל בין תלמ
בהתלה כאל יקרו עבודתם ושלא לגרום מבדל בתק
תיבור ליון כי אין לאל. שנקלים תוכלן ריקם אלא ואם
לבם רעה ומבדעים תלוים בם לכן כל מי שלבו ואם
ותאנין להנבחנן ירון לקרוה תלתן לגלן אלבוהו ובם
בוגם אן שבוע שלו שעותל להתבלל לעמן תב שקרא
ולבבנים לבריו באלנו ולבדו יבין נוב ובמא לן שאן
אבל בם לבריט תונתקים לעיר שם לעיר שם לא לא בל

אלם

אלם ילו בסתרים בלו לבקו תחתלן ולקח כל אותנותו
ואם לא יעלה תן בתואבה סלאה כי אם לבר בלב תן אתר
ולעשות כל תה שבקב מם תמי קלוי. עלין ולשרה בקלשב
ל ל מעבו אתל כי עי"ב אקנב בצאנ יעבתי ובוא ר"ב
בכבב יעשה לאתרים עלל כן אתרה מנו לבשלים חמן ב
בטבורים ולעריך שלתן תתינם שונים תתלים ברשונים:
ובביאה כי בתן עקרא תעבין בבב ובתו ובביא ברב בנל
תעב תשב כי תן בוא תלשון שתרב עלל כן ראיה לקרוא
לסתר"ב בשם **שומרי מקדש** בלותר אלו בם בשברו
ובסלים אשר אותו לתנים אשר לבם תבאוב לבדל אן
ס' ויב"ם נתלק בשלשב ועריס כנל שלשב אבוה בבורים
ובנל שלשב הבלוה. בין לאנו כל מי סלוריטין

שיעור בראשון יקרא שתו בשבאל שער **התפלה** בוא
בשון בסלרטילנו שלים צבור תשור אמת סי' נ"ל נעט
טעמי בלבוש ומתמיבם לשון מ' תברב בעל תעב תשב
ותשובר בקלוש ותקטור אלב ותברב בעל שבע תוסר ס
כמי ועניים מתריס עם תבלוה בקונוה [illegible] קולם

שתבלל

ובעת שחתנים אינו לוקח כבל כאשר לבל על לרך
ויעתול בתון וסלר עבולבו ואם י.ם בוונני ונט בעב
קריאת סת. ולקוקו

שער בשב יקרא שער **הברכה** בו יבנים ברמב
בהבלה תוות ס. קטן קנל קבו עט טעת הלל
ברכב ובברכב בעבי נצאתב ובבוות סקיו ובקלושב
בעל נטב תשב ועל על מי הוסל בברכות ויסולט ומ
יב לב מרוצט תבכב בעל סלר בינט עקיבור שלא
לעת בקוראי ונט לרבות מב ומיך לעבר בב כל א
תקותו יבא בשלום

שער הלוי בות שער **הרנה** בות יבות ברנב
אמ ס עק עט טעם בלבוו על שיקות ערבי
י.ם מתשבבו ונט לרבות. לון אחר תבכב בעל שב
תוסר בעבן ברנב ויובר ס ית ובט הרותב ואלב
תוסיב עליבט תעבן המלוב לב ומבב ואחר בט יבא
א מבעל תשב תוב ובשוב בשער השובה ברשבת
עבוך שיל שבקון נקבה תוסיט שחבבה בעבלי ושר מ
על

על לשונה בכל ובמרבי תאוכט על שבט תוסר ועתבט
שאר עניבט בלתיט לסלר בשער בב בכל לבבול אלק
ישראל בוא ישתע לתבללט אלבט לתעלב מוכטי ותבר
נאולבנו ועל יל תשתבן ויע לנו לב לבבן בבוכהו ורתן
ומאוהבנו ועל יל תשתבן ויע לנו לב לבבן בבוכהו ורתן
ומאוהב לשט שתיט ולהבלב ובשבנב השב על תבבונהב
בשוחוב תן תן לב ::
לבבן עיר עבבב ובסא שלט ויתב
כל בקיון שמואל יבתק בבתבתב תשב מ מבבי סט
ביוט יוט אך לתלט תבתשון שבה בתקיבתן
מבי מבראבא ב

בהא

עמו לשם מול קדושת בר קבוה ובבינב עשו
בלתלו ורתיתו בשט כל ישראל אמר

ספר שומרי מקדש

הלאהם כללים של אזהרות ומוסרים לחזנים שומרי משמרת הקדש =

שיעור התפלה

" בהגאים וסלחים ולעם ותוסרים

בלבוש בברכות שור אדת תיש סימן ס"ט סעיף ל"

עד שעתי בלבושא... בסימן פל"ו

לי שליח צבור

צריך שיפא שליח צבור כוון ואם אינו כוון ותנ"

אונו להתפלל תשוב נעיתונך קולו אין בקלשו

תקבל הטלון שנאתר נהנם עלי בקולם על כן שנא

בלותר אתר בשיה אם אין סותכין בקטלהן אלא של

שעיתוה קולם שנאנ"ם ואינם כוון בין לב שפוא

ותעבירוה ותרקו נאם מ' שלא יצא שלא יצא רע מ

בלהנו ושפוא תרוצם לעם מ' עבנו ונות לבריה

שבכל מסתכין עלין ויש לו קול נעים ונרב שתוך ל

בשותעים ורגיל לקרוה בהרם ונבאים ומקובים כל

ו"פ"ו בפסקים בתעורבים בתפלה סדרים בתנין מ

בבל אין מ' חפוך קר. בים תחוך רצם לותר חתו

שחנך בשם הבדרך שאם פ"פ קולך ערב יפ"ין ש

בבה

ז

בבה עתול ובבל אנם תקולך נבות פ"פ קולו נאם ופ"פ

עולם לרושלים ופ"ו כל שראל תקבצין לשתוע קולו מנגן

אתה לא שלם ובעלה עלו אוקם בעלים בני בלעל ונאבל

מן מעולם בלם מ' נכם לו לאה שלא עלם לרושלים לבבל אם

מ' בתם שחנגנ נלתם ובבר אתרם הורם ולא יתתל מ"ו

אן מרכך וקי ומלו שלם נלא פ"פ אובל נמשו בעל תתלה

בבתו

מ' ואם אין תוכיאין מ' ש"ו בו כל מתלה פלל בחרו

פטוב בתכתם ובתנש"ם טובים מ' שנבר עבדם

בשון אמ' בין בנמש בשנם ועשם השובם תוהר לפוה

גל שאין לם בטלם לאת עלו גם רע כון שעשם בשון

תעלו נאתר שלם שלם לחוק ולקרוב כל שלם אתר פ"

ותקבל הטלן מ' ופ"פ רחוק ע" שנם תעשו ונקרב ע"

השובם. אבל אם נשם בתנל אמ' לר בהשובם לא יבא

גל לבא תת יצא שלו שם רע קולם בהשובם

ון אין תתנן לפוה גל קבוע אלא מ' שנתלא לקנו תבנ

בבול בצבור אבל אם לא עתלא לקנו אעם שבבא

שם

שה שערות אין חתנין אותו אבל ו אחר חתונה
שחתנה לה התירו להתגלח בתקותו לעבוט ולעשות
לבקר תעניו בהבלה בין לה נכרי תקרי חתונה ואין
אונן רק לה תשב בגדול בכבוד ענות בוא לכל מי
שלחת נעדר כבי חיבו כבול להתגלח לתרקיט באמקרא
בעלתה:

ל אבל אין שם חי שולנו לבוה שלא קבוע כי אבל בן
ויום אחל שבבוא ג שערוה חושב שבא בוא שלא
קבוע חושבת לשחוט קלו וקלושה ואבל פיה כאן אל
באחרן לשון וקולו נעבט ובעבד תבכבט בו נבן ן ויום אי
בחבן חה שאותר אבלו אין קולו נעבט בוא קולבט לעבט
באחרן יי

ח וחי שבנע לכלל שנבט שבה ראוי לבנחות לקנו
שאינו בעל לשון נחות לקנו קרין בה ותתנן
בלבך בן ך שב אעבי שאין לשון כלל חתנן אוה
לקלל בוא:

ט ובלבל שלא בין בן סתנ סרים אבל אבל ו בן

סרים אי שאין חתנין סרים לבנה שלא שבוא נעבד לבט
אבי בוא בן עשרים: ויא אבי עלה בן סתנ סרים חתנן
אותו כיון שבוא בן עשרים ונעין בלבוש הבבך בוקי קעב
בשבע ואבי שלשון חעבו ובוא חבן אי ותעלה תקרי
נכר נלל ותתנן אותו:

יל אבל בחוה חבן ן שב אין חעבדין כלל לחבי בעבב
להתגלח לבוקיא בלבוד שבי עלין קטן בוא ואינ
חיב בחבוה ובאך יבוא אחרבט שכל חי שאינ חיב
בלבד אינ חוביא אחרבט לי חובן ואבי אבי בנעלבין
בן ן בוט בובן אין חבחין אותו להתגלח בלל ובה
ערבה שבי עלין אינו בן ן ולא נקרא איש ואין בקבב
חבן ברבט אלא להתגלח חי שנקרא איש שנאתר חלבב
בחן ואין איש ואין אלא נקרא איש אלא בשבוא בן אן ויל
אחל ובבוא ג שערוה חיבו בשבעלין ויום אחל חבחין
אוון להתגלח בלא בליקב אחר בשערוה לסחבן נל הבוב
ו ולבן שערוה אבל אבל בינ חלבט בולא שלא בבוא
שערוה חשחב חלבי סחבוסבט שאין חבחין אוון לסבלל

בבבור

בשביל אם הוא בן ז' ויש אחר:
ג. אין חילוק לענין שאם שאין ולעניין לחיבוב באותה
בעון וקורין לאלמין שיינין ולעניין אלמין
וכבר נפלה לדון ותיעוש ולא היו בן לי הקורין
שדרשונו וקבלו תלוין חסר כפל בשבר
כל סותם יכל לחסר בקבב לפוטרה בשבר אם לא
וכב אור וכו' בשאר בדברון אם הוא ת"ב בן
לחיבוב. כל לפוטרה ואם סותם שלא רואה חאורין
אם בסותם נפנה תלין באורה ואעפ"י שאינו רואה
ושל שבנה בן בתה שאחריה כולם לראון באור
ולהוסיף לתוך לא. כשל בחוצה ולוקח בדברה ודא
כל לפוטרה אבל לא קרא בקוכה ואין לקרוה בקוכה
אם לדבר שבכוב אי אחה כשאי לאותכה על פני
זו אין קבוע יכל לחסר בחבב תעלתו ואין צריך
על שאתרו לו שלא שפר: כבר תעבו ומלבב
חתין בבל מעם על שאתרו לו נראה שאינו סות
דבור בשבור שתעבו ואין לה לך כבול לבור:

ת"

ן אבל אחר שאינו שם קבוע לא יכל על שרב תעשי:
כי הלא מלך בחוסר לבראות שאינו רולב אחר
בבבול חיבו לא שרב יוחר תלוי אלא בחנעם ושאחב
תשרב וכשאחרו לו מעם שנים חכן עלתו בלי שרבה
לשעבל ובחנעם שלשה שעתוך ואם באותר לו שיכלבו:
אלא ולוה לא שרב בו כלל שאין חסרבן לקוה:
ן וכן אם טעה שם בחקום שלרכן לבעלל אחר
בחבו בלו שיבאר בנה אוחבו שאחלין הנתן לא
שרב שלא לבחבק בחבלה (נוה"ס קבוץ ס"ב)
יח באותר אינו יכל לחסר בקבב חסר שבל לבוטל
אב בלבוטל לא יעבור באונה בחבלה וכן באותר
אינ עובר חסר שברלו סלא אב יחב לא יעבור באונה
חבלה אעפ"י שעכן אחבלא לחבר ותראה מנחם חסר
בבטל בשלו עובה כך מלך שנוה אין חוקין בן
ספר. בענינו אין קפלא בלבבים באלו כלכך אי
אפקורסים לקבל בבך מיטין שלא חיבוה ב
שיקה בו לא שעפ אבל אין מרשקה לעולם כי
בחבלה

בהבלה אחרת חנתן אופן להבטל את הכלי
קטיל על לבדיב אלו:

ט"ו יש חוכשין כי תלויה זה חטא שאינו כולל לוח
אלקינו ואלה אדונינו וכו' וכשבות תבטל בטל
נלחת אותר אלק אבות ישראל וכו' אבל כבר נלחת
לבדיבת לשבר כולל לוחר אלקינו ואלק אדונינו יש
קנאתו בקבב ואבדבת אב בתון ויט שאתר אל
בתון ויט נבתיך וכי שאתון ביוט ואיך ביה אבל
ויט ו כולין לוחר אלק אדונינו וביה כוונתו ש
אבדבת יצתק ויעקב כאילו בוא חתיתם אתרי
בתאתר פיי:

כי תלין בקלחונים אין חתנין לביה זה אל לא תל
בלל ואמי יתל כולל לחתוה ולעבב ולוחר א
וכלה ושמא מלוה חלן ובדי בהבלה בתקוע בקל
הקנטל ואל ישראל ש לו חלק בבתילין אי ואל לא
קרבנו שלא תלעהו אל לא שבבר בסבים עליו ה
אל לא ואל אחב לעבב לבלי נוא שביל לא יב
לע

ט"

לעבב אמילו לבהבלה בלא טעם אל לא עי שוב בעד
שיאתר טעם פנין לתנבסם לתב תעבב ואת הבדר שב
אונאתו כולל לעבב אל לא בסבים עליו כבר אבל אותר
אנשטלב ביסבינתיבת אבל בבכוה בלו שבשב בכבב
תחלקיב בתחלוקה בלא טעם אלא דית וכל כוונת לא
לוש אל בין לבכין לשאול כל יתל ויתל בבבט בקבלה
בקבלוה לא ביואסבתין לשלם של חלן אתל ואמי יתל
ואתתב בלרו וכל בלבבט באלו בו אבב בין חטלין
חוט בקלבב ובבטרט לאבבי בשרבב ובלבוי וכל תעבה
לותר אנ אתלוך ואבקבטיבת בקל שבות בכוונב ו
ולעבבת טעם בשבינב לתמוך ובין בבי כבאבה בו
בעלה תבאן לב כאשר בוא חלבי התל ואתן כתב
אבבב לבן שב שר בוא שבורבן בבור סלאתו
אל שלא אבבבוני קאל שבשבת אמי בבל אתר
אמי בי בבב בלבל כבלו בובב אתר ברוב
אאבב תבן בקלבב אל ש בוא אבב בבלבל לבהבלל
אי שבבל אבין אי בשבל אתר ברוב בלבקל לבה
בהבלה

בתבלה לתי ויבא ובתבלה בתקוע בבתולין ולא
ואין כאן ויפא אלא אלוהא לפקיד קרבנא ולא
אלעזרא ואין לה עקרא אלהא אסר לא אלהופין לא
אין אלא להתבלל בלא כלום כפל וכל מי שהבלל
בחלקה ולכך אלהוה אין בחלה כלי ואינה מקו
ואין עונין אמן אחר ברכותיו:

כלא ואתי לן אבגדר והתנעמ חב כבור
שהלל להתנוה עמ כמר לחלק בזה כ תלל
לקבל עבלה לו לו עוד כי לא כאותו צרכ ולו
כבר עוב יבר כוח לשבור לל בשבר תלקבל ל
ובלבה לבוה בלבבה חבלו שבתקוע בבוא

לוקח שבר לן כפל אין מבלן ואין לאותה שאין
אתל בלא פון כאמר לבאוה בלו לבתבלל אמר
בלבבה בבוה עבוה לבל שבאבון מלבר שלה
ואינו פון לחלבל שבינא מאוה מאוה מבל
לבבה מתבלל בשבר שלבה עוב כ לבשבר
כ מלכ לבשוה כן אמר בכאוה בלבה כ לו
לבלה

לבלה שבוה מאבן ולל ובתבקעבל יבר לאבן שבו:
כל אין חלקין חלן אמוחבה אלא אלהר אלבלא בל
מבל בבלבל: ואין חלקין אחר אמר אבן בבלאה בלן
ויבא עלו קול שבבה עם מבבלה לא אמר אלא
ובכן אבל אל אבו אלו אלוה לבה ובלבא בל אבבלה
אותו ולל מבבל מבל אל אבבלן בבלבלו ואינ
לבלה בבלבה אל אבל לבבלה לו אלא
לבבה של ואל אינו אלא אבבלן אובא אבן אבוא
אבלן לא אבבלל בבה ובלבלה מבלבלן אלבלה
אבה כלבו ולבל ולבל אל בבבל בבלבלה אלבלבה ל
אינו אבבל אלבלה אבה אבלבה לבבלה ולבלבה.
כל אבבל אבבלו לא אבלל בבלבל בבלבלה ולבלבה
אל אינו בלבלה לבל בבלו בבבלה אבבלה לבבלל
אבבל אבבלבל לבבלה בבלבלה אבבלבל לבבלבל
אבבלבל אבבלבל: כל אבבלבל לבבלבל אבבל אל בבל
לבבלבל אבבלבל לבבלבל אבבל אל בבל אבבל לבל
אבבלבל אבבלבל אבבל אל בבל אבבל לבל אב

[illegible] מה שאינו [illegible] אינו [illegible] מה
[illegible] כל מי שיש [illegible]
[illegible] אינו [illegible] הוא
[illegible] ונקרא [illegible]
[illegible] לכל [illegible]
[illegible] לא מי [illegible]
[illegible] אם [illegible]
[illegible] כך
[illegible] מי [illegible] מקום [illegible]
[illegible] לשון [illegible]
[illegible] לכל [illegible]
[illegible] ולכן

[illegible] אם [illegible]
[illegible] אינו [illegible]
[illegible] אינו [illegible] מי
[illegible] מקום [illegible]
[illegible] אינו [illegible]
[illegible] מי [illegible]
[illegible] לכל [illegible]
[illegible] אם [illegible]
[illegible] לכל [illegible]
[illegible] אם [illegible]
[illegible] אם [illegible]
[illegible] אם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

שתרם בא לאתרין בשם. ס' בוכר אם המשלם
על תהי אותר שבר תיב על כל מ"ה בוט אבלו
חורב ואתרין עלם הרא בחלו תבאת ולקש. ושקד
חשאת לתבאת פוס? אלתת לון נבון ושתרם בוא
אמרכ בתנאין בתר מכנסה בשתרבו נקרא חלן:
עם נבון לקרוהו חלן תהרוט ורתא וחלם תמנו שבוא
וכרך לגאות בימך יקבאת ובימך קורא בנו אלב
לקרות בהרבם וכלא שרבן לעשן שית שבוא שותל
בן בקורא לתהרוט לאותה שלא עתל ותחלן בנבחן
ולע כ שלא בוא עתה בחלן בלם בתקאל כמ פחק
בחלן בבנה. ולכך נקרא שלא קרוב בתו שאתר
בתלבו שיר בשרט כל לתך רא בר שתעתן ב"ם לרון
קמאת עלון תקטרת תר לשמה ולא אלם הגרוכל
לפני רא קרו ובנו וקרוב ותישן: ובבאכרה ירשלם
כ"ם רא בשלחן לקרוהו כל [illegible] בתלם
וסוב: ועול אתכון שב ר"שלחן [illegible] ל תתט להן לא
לם ועבר לתנו בתבם אלן אותרט לא [illegible] בתלם
אלא

אלא בא וקרב שם קרבנו עם צרבנו עם תלתונא
מ"ם בשליו ותלם בטעם נקראו בפיוט שאותר שלא צ
באתצע בתבלות קרובן רה קול רגם ושועם באפל צלם
ומשר שקראו כן תמנו שאותרט אותם בקרב בתבלות
ובאתצע הם:

בהב בער בשם אבו פרשגן שאם בשל בוא צלים אב
אם בוא תשבחה בלוב מן בכך בלם שאתר
שלם שלם לרחוק ולקרוב מ' שלוב לרחוק כל שב"ם רחמן
שבוא תתשבחה בלוב ושעם קרוב לשם רבכן בתשב
אבט: ובתב תור פנטן בל אבל תת טוב לחבר אתר
חוס בתשבחה כ אינו לתה הבלה צלים בן רשע
לבלה צלים בן צלים כב בפרבוהו לטור ארת מ"ר:
אבל בתשובהו סיתן ב בהב שאן חלוק לבן צלים אלא
מהבלה עצמו שבות אבותו ס"עובן אבל בתבלל ב
בשם בעם ואין מ שלם מרתה אלרבם תאבם הא
לשם בתקום שתנא תשבם אבנע ובלך בלרבו מ' ושלח
שאתר שלוב לרחוק ולקרוב: ובל כל מנם צריך לחבר אתר

חן

חלק ב׳ לו קול גדול כתו שבבב קופר ס׳ ית׳ כבל.
קולך בה ולא תפרוש מלמעלה כל לבנו לשבחו לב
לקבב בקולות בנו לב קולות נגיתות לקרוב לאחרים
לשתנין לב ות׳ לאו לת יקוט לארתות קולות:

בכן באשר שבלבב פוה גלית ותושבר לבך לשחוק
תתיל על תשחרהו סקולב תפרמו פוה לכל
גב פירת ופחדל על לבר ה׳ לפיה תתיל רק בלבב
לבשכט ולבערב לבת לבבר ולפרבוה בתבלהו עד
שיהשבט בקבל ושתר בנו מלכי כתו שבבים בגלל
קבר ראשיה חבתה על מבוק אל הבעלין בגלו
מרו אל התבלין לבקש שלהבכל תחה סב לבקלל
אוזן בבאבב קולם ותחב הבלל שבתבלל בלאקונות
עליו שתחר תי בקש ואה תילבל ואל אבשר לו לאחל
בבאיה קולם בתבלה טוב לו יהיר שאן הבלהו תחבל
תקובלה יהר כתו שבבים סקבר רת אל בלם בלו
לתרבק ותחב וקרבנו לבבולבק ובתבלה בקוטר
בבלה:

עלכן טוב פוה שבבל כבינה לבו בתבלה בוולבוב ערב
ישתיל לבתבלל עם בלבור ויכון בתלבו בבב
ובלתבב כי נלל בשיל לתעות בתבלה שובר כלל ירוב
רשבי. והתיל ערב ישתיל לבתבלל שב תעט ותשוב בלבו
לתה פוה בת לבשן. ולתנ תי פוה בתן ישלם ויבבה
תחשבוה רוה תלבן ויכון אל תה שוצא תבין. ובתרע
פתן בשבסם בחשת ובתבן בתון לת שתר הבילהו ב
בשבל עבסין ותב שבה לו אילה עבס אינו רשת לבעל
תלה כי שבר פוה ואלין פוה עשת אה עבשן ובעל
בלבו תבנ ולכן אחרט שלת בבה תן באבור עושה
תלתבה ה׳ ברתבה לבשתט אה עבתו תלבת לבבכ
לבתבלל אל קבלו כבל ותב אל אין תשבו לעבור לבנ
בתבבה לבתבלל ב עלאה פוה אר ערב ובונו אר שתי
טעתט עתן. תת לך עבן פוה לבשל שלת לעתול אתר
לבנ בתבבה:

בקונן תשבו לך לעקבו שבת ובת טבור לתבלה
ולתבלין ובאה שלת לבק בו תאותה לבר עתת
ותאוס

ותמוס ושתור ונלך בדרך הלך לבבה שלק־טנוט בגלין
בין נקיט תצועה ותתי רגליט ותבה הית פתחתה
רבב על בגלין תיב תיהם כלבבי חיל ותכה פשתל
לתני תתה סקבה ותרסלל ושתור אבה עצתה תכל
לבב:

וטוב שיב בחן תכסה התיל אבה ראשו בטליה
שלת יבים לצלקן ותן בלין תעיקרו כך ביה
ברך לתשבה כל יתיל ויתיל שלת שמסף ברבב תחרם
ברבה בי לבה בשעה בברכה ותחב שתבו ב
כשאר בני קבלתו מתנט בחן יבה תבתלה ביצר
על אחר השלוט בית ברכה ורשו פעבית שיבה
בטליה לחן בכל בית לאתרך ולת באתר ל כי
אינט עבינט כך כי לתקון בצבור כל שעה ראיבה
ביתן ולת כתבן בחנינט שלשין בטליה תשלראשין
של כבטיבט ושל אצלת רוטשהבט מסבלט בשנו
של כל בלבין לראות אה כל תה אששה
ובלל בלבר בבה תושב בין בכל בתחבנו ותבלל
בטלבו

בטלבו ולת לי לו בתחבנה עצתו אשר בבסבל שלבין
כתו שבבינת בקצור רת בשער בקלוסה תבק יב תבלל
כה בתנטיט בות שיעשה תשבה תצב לתל הבדך
וכשתבו שיכבלבו בני אלט כתו תי שתכון בבטלהו
לתצות רק בעתי בת שבטלתו אינו תקובה אצל ב
בבורת הבדך כי אינו עושה רק לבתיע קלו בערוב
ואינ תכתין לבבולה הבדך ואינו עושה אלת בשבל
בעל בני אלט או תיראתט ובבו נקבת שבל לבני אלט
בשבל תבראתי שלת לבסבל על בלין לראות אט ש
שבתבו תתתה קלו לתן ובאת שכרו בבסלון עכב
כבסה ראשו בטליה התיל ותן של תתחבנה ירוה כי
לת כול לבבינ חון תלבנו: ולתי לעה חלה עבתשע
בתכסן שבתינט אותינט מנבט בון ליבט בעה
בבטלה שלת לבבינ חון בבבה ישר תחשבו לתנו
יראה התיל בשער בטלה אשר לתנו ויקיט שיה ב
לעלי התיל ולת יבבר בלבו בשעה בטלה כתה קול
ערב ותקלל. וכתה בני אלט נבנט תתי שתעיט
אין

אוב. כי כן ראוי על יצר הרע כל לפעל אחר המעשה
בראוי ושלא יהיו תעשיו לשם שמים.

גם לב שם מרק ז"ל בדרך המלכות ולבקש באמצעות
הדרך הטבעי וכי המלכות בשם לשכינה שיקוים
מחשבות הטבעיים. אין שום פשרה על הכשר עמלה
ותשובה בראויה. אין שום פשרה על הכשר
אבל בזה שהם גם מחלק בא-בדיו הכי יש שם חוט
ואל אשר בו חוט לא יקרב ובשאה מהחלקים. ו
ובקלבה היא שום שם. ובלבל מחשבות אל אלה
בהבטחה ובאמרה אי אפשר שיהיה לו לבקשה בשמו
מנוח. ובתרגום אם לשון מנוח בלשון הרע או בשבועה
אם הנה יהיו סיבה ובלבולו מחשבות רשה ובקרוה
כל אלה עשה חלל שלו וה אפשר לו לחלל ב
בהבטחה. כי גם בהבטחה הוא חקרב אל הטבעי. ואם
מחשבתו מעולם אינו כשל לשוה בשם לשכינה והבטחה
הבטחה שבר לבשה בטלה שלא לבשה חוץ
מלאכתו:

גם לב שם בשער הרעב"ן ל"ז בוצא בהתבטל ובאמצע
מסמך אמלו בן מ"ר הרמב"ם אמרה בתבלה
ית בתשמ' ובאמצעם המלאכה חמיד מצא לבסדל
אשר אשר בדרכי עצמון ולא אינה בסדר הבינה עכל

וזה לשון הזוהר על ענינים הנ"ל בפ' אמור דף צא

הנו מבחר ואחר המאמר מרקאל וכי מעיר אורלבמת אין
רגל כי בעשר מסמר ואחר אין רע אי קלוש בב
אחת אין רע אי בכי שוב כמו אלא סובב לקרא
אוכל לי ראל בשמים אין כלו אחיו כבר אחר. לחותן
שלו בב: תלבשו לשמשה של מלכות [illegible] מכבה
לי לקבב לא אי אמרה אינו בהוראתו. אחר רע
מקבב אב:ב לבון מסוה אלה לבוראתו. אחר ראל
אחון אחר. כל חקרב תאמרלחותן של מלחמה אין רע
אי מכבה לב לקבב: סובב לקרא אם מסמר מקרב
נא לחתן בילך אי בשם מלך. בר נש חכם אי
בשיחו לשלום אלבאה חקרבת קמ מלחמה אחון
תלכין

תהרין לו בתנותא או לא. כדלקן אז בשעת
מעשה בשעות הרוחות כמה וכמה לאחרון תקרבין קמה
דב גם מנין לקרבת הרוחות בא הרוחות הלכין
לחלבא מהרתסר דהוי דר גם לאיסר מנין חנין מו
תכלת מרבע פות אתה תחזה ועל הר כל ראש מו
בו תעם זאת יקרב —

עוד אם בא מנחה לך רצו בעצים אלמן ס' שמן
שמחר יקח לשמן מעל סבב חצר לאמים תלין
לכהנים. מו לאנר-תמר תמותו בני מאמרת לון.
בפתחם אתיב ולא בפלעשה תמרב. —

ומקרבין אלה בעשר מחלות מעיר כמה איהא
אם יקל בחלה כשאינב לו תה בתחנו
לבדר ומעשה בתחלה בתקרבן מחל ומחסרן
לכלים בשנה תכת לאה ולא נאחר לחלב בולכן
אחרא שבל

עול אם יקל

ומעורר אלה בשעת מחלה מעשרן ובתקלה

ואין

אין יקרב בו קרבן ובוא מחבלה ולכן לא יערב בב
חחלבה מחרב ותעותה ובשאתה רגלים וקבשנה תקום
ולא יחון לדר בינו לבין בקיר ובשלקרקע ולכל מחמן
ומה לא תבנים תוחלם לחבלה תשוב נקיים —
עוד אם יקל מחן בשחבתו אחרב עשבה מקל רב
ים לו לחבור ולותר ה' ושתי הבתת ולבסוך בין
לרבן מתרי מי —

וזה לשון הרב השלם כמוהר"ר אליהו הכהן נר"ו בעל שבט מוסר בדף ס"ט ע"א

פרק לד

ר"מ הלבר"ם ז"ל פסולת הקלון על חוב מחמל על
המשבט ומחלה מקלים לדבר בעל קבר אלה
בלתום מתטרלם לך מ עמ יקל אחשבה רחן ולו
על תעלה שבר המנבם לאם אתיב ומם הו אין כוונה
לאם אתיב עונבם מחבם כתיב מלים בהתה מרת
מארן בלבנון ובו מלים בהתה מרת סה קלת מרת
מארן בלבנון סה חמן מם כוונתן לאם אתיב מרת

מארן

בארץ בלבנון כלותה שלא לתעלה בארץ בלבנון
גלוי וסתם לבנון בתשובה חקל רחב לחקל נטוע
בלשון לחמר. קבלה שיבא לו ראוה מבן שמנה ועד
חקל מובהק חלק שיבא לו חלק לעולם הבא ואם
לאו גם כי קריתי לו ועליכם נאתר נהגה עלי
בקבלה על כן ונאמר עליכן ראוי לכל חיל לפנים
הבלה שלא לשוט בו יבר ברע בחסיהו לחצות
[illegible]
ישראל [illegible]
ולכאורה לא יתן הבטחון שלא יתחיל כי סתם
בתקוע כי מתחשבים בגבולה לבחר של בעל
כי השלחה בתקוע התילין הבעל וכיון שכן כתב
תעורב ישוב לבעלו אחר סולך תשקה ומקבלים
לכתב מוך שנוב בעוהבה עבולה ובוא כאלו חוב
בקלים תחת הבתה שנב ראוי שיבחרו בקבלה לכן
אריך מבטן על כן לבוה עיבו מקומות לבחן רבנו
ל

יט

אל רוחה בבבה לראוהבת אחת ש חבחון בעת חלבר
איש מה כאבן או מחל חבנחנת לבריב קולו באוהבו
אל כלאחר ל לעורר או לבסיק מלבב ולחה בלעבו
כאלו עוחל בבבת שוב בעבולה ובחלבל בעוחלל
לעבו בב חאנשב אור נחבאו בחקלש וראן בחעוב
בעבולה שאב שעב כולב לחחובו שבכך חבבר
רעובו כי חבנב כל חחובחבוה וחבלבק באבבה
בבורא שעוחל בבעבו וחלחב בלעבו באלו בבעבו רואב
ותוכיח ובב נבנב ראב בלבו לבחלל בכל לבו ואן
הבלבו עולב בבי ש עבות לעבו ב' נב שב בחן
מובנבת שלא בוא שוב ביל חבחון עב לקוב חבבו
בבבבה חבנב בחיור כי ש חבחון עב לקוב לבל
בבבה שב כחי שעוחל בבבה באסורב לבן כל שלא
בוא שוב ביל לחבוב אל אבל חבנו בובחבב לבעבב
קולו אב בעב באחרו הבר הבר הבר בחב בעבב
ואי ואו כשעור שנב ובבו בבב כלא חבבר הלחבו
לחבבו ובבלה חחב שחלב בלב כלי שבבבו ו
ובחבבב

ותפסיק בין קלים לברכו ובכל התקרותה שאין ראוי
לפסיק ובין כך וכך תתאחר בעתן וכשתהיה ה
בתפלה קץ בה ותהיה כעבר ו.בהו ו.ט בוסף משנ
בלעגה ואינו מוהה מיום אמר לעשות אחר לבן קצר
בתון אבל אלו פלבי.ט ותה טוב ותה נעי.ט שלא לשון
הלל ולפוכנא כל אותיות לתר בהתלה בנתה לאותן
תלה בתלה בשמה ברוכה ונט הראה עול חולה
רעה שכון שלאה בתון תתתה אר.כוה פנון לותר
היה הכר כתה משמ.ט בשתהתיל בהתלה תתפר
בלבורו תמנו סבור הי שלאה תאר.כוה פנון רוה
לפנ.ע לתקוט שתוחל לו לשון לפשתע קולו ונה בלו
לתקנו: וכך פוצ לכוון בהתלהו שבקבה יסתר
בעל הקפל שלא ינע לפט עוט שק כי בהתלה
בתקוט קרבן: ותה קרבן יתסתר אנ בהתלה מבארה
לכן פוצ תוכנא אתר.ט לי חובה פוא בתקוט
בכמון בתקר.ב ותבכך אה בעט וכן הראה בתן
בכ שוא בשוא בתקר.ב בוט ראון בתסוק ולבנה
פולתי.ט

בולתי.ט בקר שנט אלי רתוב עבלי תתוב בבו.ט
בנו שב תתובה קרבן נתון כה בין ותפסיק קרבן
באתבנ לותר שעכו.ו שנה בתקלו תרב ונפסל בקרבן.
בתק יכון בהתלהו שבא בתקוט קרבן שבקבה אבר
בעל כל הקפל בקלו ולו.ט וקשנ.ט לפשתע שלבקה
אמנ בכן בבנו מי ושנוב לי.מי יאתן וכן ו.ב ::

פלנה התלה סיתן כ"ת ובנו ס שעמ.ט:
בתהלל בריך שיכון בלבו ס בתלה שלבא בשמנו
ותוב כאלו שכנב כעלו ויר כל בתתובה פטורלה
מוהו על שהשאר תתובה וכוונהן כה בהתלהו
ותוב אלו ב.ה תלבר לבנ תלך בשר ולט ב.ה חסלה.
לבו ותכנון בבט יבה לבל כ.ול קו לנע תלה בקבה
שבות תקר כל בתתובה וכך יבו שנ.ט תסלים ואנ.
תנוב שבו תבולי.ט ומכוונ.ט בהתלהט עלשנ תנ.ע
לבתנ.ט בעתה ולבנוה כה סולל. על שבו תנ.ע
קנוב לתלה ענוה ואט הבא לו תתובה שתרהבה
בהתלה שהוק על שהבטל בתתובה: וכיך שתוב
בלבר.ט

בלבדים בתכונים פלב ותכונים מוהו לאבין גוו
ולא יתוב בלבדים יש בפס קמה ראיה לא. הבלל
בתקוט יש לבר שתבטל כוונתו ולא בשעה מחנ
כוונתו ועכשיו אין אנו נצרכין בכלל תמיה ואי
אנו תכונים כב בהמה: הבלל לרך התכונים
כבו בתבקש בעבת ובנתה נשמה הראה שלו
בחשמו ותבקש לפטר חחנה: בהמה הוא בתקוט
בקבן ולכן צריך לבר שהוא לעתה בקבן בכוונה
ולא יערב בה תחובה אחרת כמו תחובה שמוש
בקלים. ותעותל לוחיא לעבלה. וקבעוה תקוט כמו
בקבעה ובל אחל קבוע תקותו לומטרה ותכן לתו
ושלא יחוק לבר בנו לקיר לוחיא לקבן שתבלה מעלה
בנו לקיר וראוי שהיו לו תלבוש נאים תיתלבל ל
הבלה כון בלי בפועה אלא שאין כל אלל יכול
לבקש עליה נתת טוב בוא שיהיו לו תכשיט תיתלבל
הבלה תוט נקיה אל יתוב ראוי בוא שיעשה
בקבה בקשה כון שכוונתו בהבלה כי אלבבה
בה

כא

בה תכבד עוונתיו של אלל אלא יתוב שיעשה בקבה
בקשה בתפלו ואחר בלבו מי אני לו ונבבה אבא לבקש
בקבה אם לא תכוב תפלו שבזא תהנבן בבס עבל בריהו
אין אחל תבכה בעל תטה תשה
הנא בתבלל בכיך שבאון לבו שאל הבין לבס הקיב
אשיך מי שיכון בתלוה שמצא בשתבו ויעבר בפשי
ויסר כל בתחובות בטבלל אוהו של שהשאר תחובהו
ובוונהבלבה בהבלהו ובכוונה בוא יסל באתוב ואל
בכוונה בלב אם אהב בכנוה לבך ובבוה אלו כבך
אם אהב בכנוה אה לבך הקובל הבלהך בבריוה
בעיב שיא תקבלה אבל שלא אה. הבלל כל חסל
אלך לעה תלוה איתה עה חלוה בעה שבתבלל
תהבלל בכוונה שאל הבין לבס הקיב אשיך אבל אם
בהבלל בעיו ובלשונו ולבו כל עתו עליו בכהוב אותה
בעיו ובשתהיו בבלוב ולבו רחק תחנה והביו יראבל אוה
תלוה אנשים תלוהלה ואיתה קבוב אבה. בשבס ובלשון
ישבו לא ואותה ויתהופו בעיבס ובלשוקס ישבו לו: ובהבל
בבה

בהגיה ולבש לא נכון מתו וכו׳
לי מקום כל לבדר לחלבנת וגבוה בהתלהב לחנו מנינו
מקיתו אלא חנוט לבדה כלי לישב לעדתם לאחר
לחתור הבלים כלי לבריה כל מקומה ויבלו לחנו
חלבנים המלחה לחנו מקבה ועול בה בסבנו ו בין
לי שנחל להתלל שבבר. לחל אז נעסק בלה בה אל
חתובנת. הבאבלבה ובלה. נעסקה בה לחי שחתם
לל בנאמו לבבה בל. נוע מחיה לה אל לישב חנוט
בינוכה מלעה בה לא לחבט מבלל חמלים בראשונים
מין נוכן נוע לא והתלל ומע מחכן נבבע
מינע נוע כן פע מלחמבור ולפע חנטל לבבר ו
בה מלחנו לל מלט בחוהנ.

לבר בחנן בחחרו ישבבת חה שבקב חבבן חבינ
שבוח בהנאי שבבר בנבן בנבן מחר ונע קבא
מקום לחרה וכב חבה: לחלב בינך מחר בבבה
לו לבלה ובחוחבה לבלה אינו לא אוונה לחחחר
שבינ סחובה לחבבהה בינך מחר מובה בלאי

חבבהה

כב

לחבבהה ונע סינך מחר מובה בלא מקום לחרה ו
שלבע נהקנב יבן בבב חבה קחרן וחנעלבה לי
שנא לבבר בנעה ומחן חבחל שבבו ומע מחר בנן
מחר והבלה לנל לא יכל לבחלל עע בלבור ובבבו
לבלה בה אין לו לחוחבה בי טוב בוא ישבוקשנעה
חבחן ינעה מחן ובחלל אן עע בלבור:

לון א חלבוי בחובבר ר׳ ישמעל בבבן
לבוקל בנחע שבה אחה בלבב לן עבא:
לבלו נחבא בבלל בעולה לבבך לבחור לית בין בבל
בלבבע כלי ישנה מבבה בנלחוה, וחבה ו לנ
לחחל חוסר בנלחוה בלון שבוא לית סלב ואנו ו
עולחיב אונ לחלין בינבו לחקוט בחבלבנ שבבך ובבב
ראי לבך לחנ בקבה לחלב בקבה לחה בנלח ובחלח
בי בל אנר בנ חוט לא יקבב בחנב ולבנע אחר אלה
ובל לנב אל חבבל אב בבך ולבך אל יחבר לבוכנא
לבר לחנ בחלבל בי בחלבל בנחב ואבה עלבארן
עלבן יבי לבבבך חעבנב בלחבר לבור ואין לך אלא

אם אי כתב רש"י בירושלמי אינא פינא על טורא
לפי פום בעינא הר. מתי וכ"ש שאתה אל נבל
שלמך כלותר שבויה ואין לך אלא אם אי אל נבל
לותר בו לברע ושקיט ונבלות באב וכוצאה לשון
נפ"ל הבלוך שהבה שטרבה בתנך ולא הפ"ל מקובל
באומן שלא הפ"ל הבלוך אורה במיך לבוא מיתן
ולא הפ"ל בהבלה תקובלה ליש ולכך אל תהר לבוא
לדר לתני באלילת כלותר לבלב לא פ"ל לו בלשון לבוא
בשלמ תוכן לתהר לדר לתני באלילת בקבלה כי באלילת
בשתיל ואהבה על מארץ ואב בריך אלת פון לבקנו
שבוא נבוא תעל נבוא ועב. פיו לבריך לוקא לבינ
בלבבי בטלמ פיו תעמיל כלי ג"פ כל אלת פון
וכן בבתיל שבל מרוזון בשתיל בריכל לפיה עקי
תעל נעבבה וכוצא לאב אין הבלהו תקובלה בתוב
ובתרשבל בתיכל אעלמ עינו וכל לכל לתל תלמו
ליש אבבל בריתה לי כלותר פ"ק כול לבריו
כתי בקבלה אל פ"ה לוקח תכל אשר לך עכל
ומנק

ומנק מן לברב אלת צבור כי בלבוש של שעטנז חונע
לתבלה שהפ"ה תקובלה ואמ' בשון עמ"ש
ותעלה בהבל פתל כאבר מנתם ולשמנו עב עבורר
עלב ושנו נל פוא מטעתיל כאטר מבבה
ונוות כי ברוכים של תנבנל של אלת צבור אשר לא
נשאב עמו בתבלה שבה ליש לבתכן לבהחבתה בפ"ס
בברכה ובקלוב ובמרבה אחת בעניה ברבו ובשנ
אתן הנא שתב רבא על שמתו בקבל ואחר כך מאחרו
פס כלי לבשתיע קולל ונעיתוכל כי נהל עונל וכי פס
עתלים לבה אר. בלין ובגינא. תנ בפרק ביבלה אחר
ר' יחנאל אשכל ישראל בתב הרו מבינן לתני הקב
והר מחלאכי בורה שבשעה שלאכי בורה מבקי
לותר ירב בנאל סבבה כמא בבבל נבי מש
ונבעוה של לבבב ואותר לבל בקבב המכינו אל
כל תלאך ותלאך ומ"ה נאומן ושרב עב שאחעקלה
קול שרבן והושבחבן של ישראל בנ שנאתר בגן מל
כובבו בקר וכינעו כל בנ אלילת וכל על וכשתיע

ומה יהא אם לבו אם בתולה בשרה בתקיעה או ב
בתמתר ת״ב שרבה אבל כי אנשי רחב שרמו
שלא יבריחו אין מצבור ואין אחרו בסוף תלרו תלה אר
שרא בשעה ישראל קרין אה שתע בתבה א׳ וקול א׳
בשנתה א׳ קולך בשתינה ואם לאו ברת לה׳ ובסבר
בחילה ס׳ הקט בהוב לל אל תשוך ולא תצבור לעתך
תשבתה ואותרה או ובלבר קלשף בהוב לאתר אלאה
לאותרה שאם תשוך פרי קלט ינתוב אתרו בקבל בר
בבול ס׳ תתקותו או תלוך ס׳ לעולם לבן יבר ינתוב
לעותהם ואתב אתרו בקבל ברוך בבול ס׳ תתקותו וכן
אאל תשוך לא בשנן ואנחנו תשבתוה כלל אלא בבלבר
עלו תיל תלך תלב בתלבה כלי אלא הוא ברמה בתשר
לתעלה ותוכיא עצתו תן בכלל ובותר בעיקר:
כי עלל לא אלה אחרו תבתה ולעניה כי בשמתרו לא
בתתנה לין ואינו בנין כאלו בעתיל אורה יכך ב
בתעתיל תן ואינו בנין כאלה בעתיל אורה ובס בחילה
ס׳ השכטל לל בי ובשם באמל בקבל תמקיה לאינה

וכן לותר ירה שתבאל אר בנהל עותל על בקבל
בהתבון לשתוע ולבקיב קול ירה והשבתוה בעלו
תן בארץ בבבי בבסיתה ובבת לבשתיב לבני עובו
אתבו תה עוטה כן שאין כן בשה לתלבה בשרה
לותר על שבונתיה תלב ישראל בשרה וכשותעון
בתלבה שירה והשבתוה שאותכן תלתבה בל
טובתין ककक תלתעלה וכלל בארתה ובראה ושבה
ובקלבה בקול א׳ ובלבה א׳ ובבנתה א׳ ולא של
אלא שבטלין תן בתלבה שלב אלבה ובי בבבוה
לתוך נבר לבור ונשתיה תבנו שאין לבירה בבל
תוקלט ותאתר ותשבל ותרי ירה וקלבה לבנו
תה בקבב בל תקיט ותאתר ותשבל ותרי ירה
לבנו סקבב בשרה בשרב לתוך נבר לבור וכן
בבב רבי בבסוק נקראבה אלבה ואתר בטלין בשה
לה תבה שלא יקיט באתל והתל הבי ב״ב שרבה
אלא אב בבתו כלל באתלבה ובל בובב אור
קבשה כלל באתל עוניה עב

בזוכות ויתבטלו בקבה תורה שבע תמה בקבל ו
ונתבלבל לבה מן פלון, עלינו וכבר בתה שבורה
לרעב וכבר נושאים מנים בגורה ובהורה נשמן
על כל אלו בגורה ועל כל זו בגם לתחות ו
ותתנבאים וכבר הנבאי בגורה לא לעזוב וכבר
על ברוגים חרב אבי לכן אם יש רוע תשלים מן
בעל תחלוקה ונכרת תרבות ויהיה לבדם קול בעבתו
ורגבה לביות גלי אם לא בלקים הקבה לא יתנוהו
כי אין קיצור עשה סגור וכבר ותליכך בשעו בי
ישובר ויקיים לכי אתר אם בכבן בתשית ותשא לא
כבן להבה לאבהבן לעבולה ומשבבת בגם תשאה
ומשחה בעם בוא מי לא יתן לפתיכן עליה בעוונא
לא שיתא לבורא לתי ומשבבת בגם תשאה אלן
לעמה לא ומשבבתן בתן נכ קבה ע יתיבן לפתיכן
עלה עכ:

ואנשי לבב שיהו לבבם אל ברטי בלבדם בעלה
אשר קריבי לעני אלה בעולבם לביה בוחר
אמ

כ"ה

לא סבתיב בכל תלוה שתע תבתיב ושביה חתובשי
בהורה ובכן אשר אבירה תבתיב אשר בלביו אין
עותלים להבלל תבוך שחוק ולבדים בטלים אלא תבוך
אתה אל הורה ובכן יכל לבין בתבלתו כי עיקר
בוכבת בטול בבוכבה בהבלה בוא טוחה בטלה וכאן
ביה רות בבריה נוחה היתנו ובט בירא ה ותושב
שתו כי בט בעקראים בריה באתה בתאתר בהנא
אין ותבולל בתבלל את בבריה אלא אתר בתבלאן
בבריה. אל בתבל אם בלקים נאם לא אשר לא נאם
לו בבול כי לא נאם לבטל בבול ואן יביה רות בתקוע
נוחה היתנו אך אין בפ' אל רות בבריה נאם בתנ
לבלק ובלם שנת שלבם בעבדה בקל אך שלא תצא
אהו נתול בראה ובהורה תלה לבעלה בשאה של
לעה אים ישראל ביה רות בתקוע נוחה היתנו בשתו
אל בעקבו בארן אל אל כנהר בשע אל בבל ואל ת
לתתנו ובאשר אבי ברוגים שנתו עליה בתה יבו
בראש תלקי ברבים ובלקבת עותלה לעל ואהב אש
בנתיב

בפת"ש פנוחל לשרה בן פלמך ובן בעת יפין
בן עינך לבני אלה ושל עגלך תשל רגלך כי בתם
אשר אהב עוחל עליו קולו פוא לע לבני ת' אהבה
לבני תתה בקבב וכב יעשה לך אלים וכב ישי
כל תעינו בך ואשרנו אל אעהך אשר השת בעלה
רגב והבלה ויפיו לבני בהבלה סלה"ש בבריך
לבל התניא אל הערבה יבה בבל פ"ת ותולי
בקר הבארה הבלה שבבוך פ' אשר כל בלבני
בחסבר בתשקל כבל חנו עבל
בס' פון עש"כ של בבא לחבר עיר בעמן הבלה
בחוסבן מינא שבל לון בראבל חבר של ה
חבל פ' חבר עיר חבל פחלבה ופוא כבני
הבלן בקבל שלא הקבצו אלא לבני בחבל עבר
ערבן לא בבנא בלוון ב שהבו בנ בחלבה
גל ביהר חובהר בהורה ובחנש"ל שבעיר ורח
ב בבלבה בחוסבן ואין בב התנבל כב כח
בהיש כל שלון חנו קן לשאר בהבלה עבל
בעמן

יקש לשורה ביכיש מב כו
~~חעוחל סמן ואחר שבבא כל לוחר עלו קלו ובבב~~
~~חבון חבב ל ובבבא שבב בבך בשלחבבה~~
~~בבך שאחר עם~~

בעמן בוגבה בקלש עגב בחלרש ושל לך בבעש בחר
בא שיב רבא יבין אל שון ל בקבב שב ב
בבא שאינו שלב על שינקוב חעשו ונבקש חתנ שיחור
לביה שלב כאחרוב ל על כסיב שאין בשב שלב ואין
בבסא שלב על שינקוב חחנו ויש בן עשרב חיב שבא
בעל עשרה בלבריה ויש בבבקבה בחלבה בין הבלש
להבבך כחו בין שה לבריה ובשוגרה שאחבל בשל ואחר
שאחבל חשב ומשבבת על הבלל בבל חיב שבא בעל
ל חלב בש"ט חבן עבבוהבל בל שחק"ל חעון ולון
שחיב ילשע ל נחו ומבבו בבלברה שב ב בחלא
ל בארבן בבולה:

ואל בשעב שלוהו הבב בהבורב הבוהו לשוקטש
אי חלי"ל יבר שלא לעלוה ומוטב בוא שאחר
לחן אחר שלך חשלך בוא בבולה רבב לשוב ברבו
ב

כי איך יתחלל פלא לנו מבינו כי תשאנו והוא עותה
תשובה ובשתתיל פ"ת בברכה בקול רם אחרי שמ
הקבת בלחש כתו שבודאת בשוב אמת עין שם:
תברכו"ל פ"ב עתה טוב לבקרת קרבן כבן תמ
בכל יום ושמ"ב קרבן אברן וכ"ל לפיה הוא
נושא הטלה בגל הקבל הכתר עליפת על כך צרי
לשרר כוונתו אל יצרו לשוב שלום בין ישראל לאב
שבשת"ם לפכי הוא תהקבל בהתלהבו מנ פשבנה
לפיהו תכונתר כל הכתר של אתר"ם ולכן חב קל
ותוחר לתקנם ב"ה ת"ב כוונתם בהתלמ בגל
הקבל:
נ"ב בתרם בוש שעותל לבהתלל לפלה הטלהו בגמי
ונעסוק אצ"ב שנב לראוה מרוש הטלה כתו
בקתתא לאבשונא לאיטלאנ או פבלרה קלט לאשנ
ובתרם בשלתונם ובת ברבה כ"ש בתרם בן ת
שאותר לת שבוא נבון בל. בכנה בלבר"ם לת שאותו
ולנ ב"ש בענין אלבר ובשעת"ם ב"ש"ב לפ
ועול

ב"ה

ועול כ"ב תשורר בכוב ואין צריך לותר בענין קיאן
בקרבה שצריך לבת"ר ב"ב שלב או ארבעה פעת"ם קי
תתלק הב בקבב שבהורה ולו"ב לתנו ובשבת ל"הבב
ישראל בבוד בב אן ראב ויסקרב בכנב ונת תקרב
ואתב ואתר לאלת ויהר יבנו בלתן בלב כ"ב בתן
קראב כולב על כל בעול"ט כתו שבקנ תבתינ"ל:

בסתר תשב פולב של כתובר ל"ב בבתובר שתואל
אומנ"תם תל"נ קק ולנא רבתא ו בהתלהנ ת
תעשב עוכא ראה לבוהבנ כאן לתשן תב"ב לבכון ול
לטוטמוה. בן ענ בתנשת ב"ל: ראה בהבן ל של
בנאן בלול תובר תאר אבל ות לקק לבוב שאת
תעשב חסתר תקובל אחל ובעתם תבתבן ל על כבנ
בנאן תובר תרלב. אב ל"ל: ב"ב אנ א ושתנ ר"שר"ב
בבתובר ל"ר"ב שב"ב חסל ולל ותומלן בתרלם בת
בתלוס לתבנ ר"ל"ב ואל שב א אתר תוה: בבנאן
אוה לבל על תעלב ואתרלל. ו"ט ענ"ך לתרוט. ורא
ראה כתו תרתיט קטנ"ט כבובב פשת"ט לרוב ות"ל
נבלב

נמצא על תולה ונלבה והביאו כל אבני וברכי ואת
תב בתב אלב ובשבע ל. אלב פעקולה אשר בשיה
ובהמלה לכ. בתקוט שבאר תיקן בתקוט שורק ו
תלוטבט ואשר לתנה אותה בתב שלא נתה כוחו
פלבקט אלו באותה ובעקולה אשר קלקלה תש
א תבט לא נעלר כלט תקטרנט ותבקשיט לן לא
מלונה בשנו ובכתלנ ותנעב אוהבנו לבות נמ
בבהב נלינן לא אובב תשבט ותשבטינ לה חו
לבות תנלנל להבן אה אשר שוהבת ולא תנעינ
בטובבט אשר פנינו עליך ביב הנך תתור תאלה
ובלבת בתסם לינב שתת שוב לב ובשלינ כלב
בבהב לתשן לשו לה אתרון יקתו ויסתבו לבנבם
ובנים לבנים בנבינות רב ואבפרו אלו יקתו ת
ואנש פעיר בפיא בשתעבלאת בפבלאב אל
לתבתוק בתו תתיט ברסם שבב שט איט אל
תבבר תשב תיט תלקלק ולקתובו לבקבלב שלב
לבות לבט לרב ולבטרון ולתל תבתה בלקלק ו
עצ

עצתט כל בקבלב בתב ובלבבט ובנ בנבט בתבתה
בלקלק ובן בן שלקן שבו ינבבט ברבב באותבה ו
ובקולה ולבן כיה בן בלבקט ולקבה תבק בבא
בבל תקוט שבואו ותוט שבא בתלקלק בל בעבט
בהקבלב הבלהט ולא איבע לבט שוט ברב ותבשל
ובוקב עבל: אלו בלבבט שיתו בלבב בתנבט ובאנש
ב. ולשקול אוהבט בתאנב בלק לראות ולעין ולקלק
בתב ובתב נורט אתירת לבבי קלט בל. בבלב ולקלק
ותהון בב אט לבשבל בנבוב ולבקל בשבל ובתעט
לבן תוט בקלי שתיט הו אט בן יבנו עבבט בסבב
איצלקו לאתר בלבבט בבנבן שתעו לקול סבבט
ובסבבט אשר נהבו אותר לבלבב של עבבט אלו
ואתבו אתה.

ובבב בבל תתלה בתיט בתלק א לב בל בעבן
בשבה בבבא שט ולל ובבר בעל הבל אתלחובלן
בלובבו שבראה אלו אלבו בתשבה ושאל תאתא לאתר
תלוע אתבו בשתו לבואל ובשב לו בעון בשלות לבור אשר
לא

לא יצאו לבבו בתפלתם בחצוצרות שתבא בתשע
קריאה הנושנה המנהיגה ואם בזאת לא שלחה ה
בתפלתם בחצוצרות ירה בחשבון הם פוגלו בגבולם
על זוית והבל נאמת ורחם לבם ולב פשוט בגבו
ורגיש לבני בישראל אשר נשתנו בתרוע קולכם
ויסתר בחסל אוהבנו אה כל הלבבות אשר בגלו
מלבנו ויתם לבבנו בקרבנו לאחר אני כי קו
בארץ אין ויאמר לאבי ברוני לבדל ולבולה
חייתו לעתור על בלבד ולפרש חכשול תאן בתשו
בשרש לבני בתפלה וקלש וקלושה ויהר תאן בשלו
צבור כלחש גם ולבר לבור על אומנם בשבב
ובנעיתם קלושה ולא יבנו אל בעת באכל ואי
לתבר לשלחם אבס תורה שלח על ראש ואל
יתן ושאל לבוכא לבר לבני בעלם שלא כתו
בקריאה חוץ ובכן בא בתר ב' ובא יש לו חעי
הבין שנינו קאבוה לקול התעוכבא אור יעה
בעלם ואור יאמר בעל בקבל רגב והבלב ובוא
צריכ

צריכים לבבר בכל אלה בשבהוה ובתעכ ובחוגלם
לבבול מנ בעלון ב' צבאות: ועכל אחר בבתבב
ואנב לאהבא לבן תגלל אין קטיר נעשה סעבר ת
• יכל לעתור בעב סיר תלבבר לשלות צבור לב
לבריש בב בצריכים לבב לבבר בשיחור אחר שיחור
ולב אחר לב א' בעבב ומ בחרבאב ובוא כי יבבו על
תעל תלחתת בעשב בשביב סבב ינב בחטחת בב
ונבב ונשחבב באומן כי ושתת טחת קבאת כי תלבל
תשלל לבלוה ישראל לבב"ר של בעשן בבב אשר
בעוונותינו בחעב בוחרב בלבעב ובשבים אלת בלה
אין אנס ומנם חי. חש ברב בעל סבר בבבוהה על
על עשבב ובחת סובר"ם ברבו עלבב בבבבוה
ותוסר"ם וכ"ל לשלות צבור כי אין ריתו קולם לבל לבני
ב' ולבבלל בעל בבבל בעה. שבעון הנס בשחוהב
בבלבם לבני בבא אש בין הוקל בקרבם תלבל שין
ושבר אל בשה צבם ב' לבני מבבן בבאב אל אבל חועל
ובאן בבבב ינב רעב אחר רעב בנב באב
בולאי

בולמי אם נטתנים באיסרים אין קטיגור נשמע
משנה ולאומה בעם אין רשות לפרץ קולו בפני
קול יצאת תחום איסור וכישוף ושרץ בגלגלי ובפ
כי פין בולל בתרגם בפרגו תוסף ינע פ"ש"מ
ובר בקולו ופ"מ לאלון כל קלו הפיב נאם
ובלו לוחר לך תשל נסת מ"ל מינו חלת ופ כ
ובלו תוסל על פמ"ב פתשבתים לפ בתן ופ
טתאים באיסור לל סדם ינע וכתו כן האתר בבת
לבריס אחריס תבר קלש שבולמי באתר בנת ופ
סתון מקרבם בקול נבעך לפם לתשתיה והקל ע
לקול עירוב מערבוב לל איסור ונעלה פ"מ קלונ
כי בלי בור מונל בינפ בבלוע תסבר כלל ותומר
בנ"תים לאה ועול כי מ בתראה נפוא כ"ל
נס כן תלעבור לאו לכל הבתיה מאה בקלן ובל
לא הקאתו מאה כאשר ולא בשתיה אה מאה בקל
אשר נס עלבה איך ינא מנים לאנו בנבה שבמ
מתש ינ שם כתב עבירה עשיס ונס לתעתיס
באוף

ל

באוה ינס מתש ומיך בוטנק ינ ינא מנבם לחרים
לאתר קלוש קלוש ובקלוש ובקלוש וכיוצא בנה שבה קול —
ויצאה תחרים בתנים ונעבוה תכחה ומוחרה עלת
ומוב עינו לתעלה ומל מרץ בבינ והראה בעמך
בקרון מחותר שתב סרותה כי בתנים ינ נרתים
כתב לאון ונעברה על פ"ומך בלה שבר תלבשתים
מאה בקלן ובהנר תלטש עוב רתיב אה בבינ וקראה
כי המלהך מ"נה תהקבלה כי לבתך ופנה לבב ותלוקה
חוק ומתלה בל. הקום אם לא בהקן אה בתעוה לכן
לאה לבריס אלו בתרים שברו כי אל בינ בתבם אה ופ"ה
קלוש תלשהוה סדם ינע ובתנים תלה תבור על בל
הוחן ובל הקבל אל מתר שלו מנים בתנים לבר ב
כי יבם כתב ופ"ה תלבר ומלגים שנע בקל בקלו
על תשב ושלשון בנבולהי ובן קל הבא ומאתר ב
בשתינו אל קלך כי קלך נרב ותרעך נאום עכל:
תבינו בקבן בתל שרבעה מנים תבינ סקבן לנע
ב מנע מ כתיבה האשב מר הקיבולה: עול
שבה מ

ונוה בהיב עולה התל בעזרה דבר סיב לרתמ
אזה לה. ובקיב בסך עסך שבר לה. ובסוכ בהיב בתנ
בבקר ובנסכו העזב אזה ריח ניחות לה. ולתנחה
בבקר שבעלה לתנחה בערב ותכר ואתר אזה ריח ניח
לה. ואם ל מעתיב לבל מנחה בן בערבט ביב לי
בשיב מ לעכן בקרבן עצמו ומלעכן בעסך אלא מ
לעבוד עב מב בזובר בובאנ בבת שנר באבבה
סכ מבב מלל: כל איזנר בב שב רמתלבב קבב אי
לתינב לא אזנר אלא בבלב ווינן בלא בבל לבבן ו
עשב ובבל תאלב בא בלה ווינן בסמ לא בתא ב
או בא. לבא לא בהיב או בבל לבבב או בבל עבבן
או בבל תאלב אלא כלבו אלבב לבא ובבשא ותתו
ובבן קבב איבבאינב לבבב ותשיב לב לקבב
ותקבלא לב. ועל בהיב נעבב לה לאלבי עבב עלב מ
טעב ל מעתיב לה להיב בקרבן בתל לתון בוון
בבלב בלב תבב ותתון מ. בלבב קלב בתלב
עבל אב בבלב אבלב מבב. ולבב בא סובב אלבן

תעב

תעב רבעיה בסוכ בבל אזה ריח ניחות לה כי אין ה
רותבב אין ה עזב תל בני לבבב איבבר אינב לבבב
ותשיב לב לקבלב ותקבלב לב. ובעב נרבן בסוכ רבעי
בל אין ה לאבבר לבבב אינב ותשיב לב לבב ובנסכו
העזב אזה ריח ניחות לה. ותיבב בבן רוח לבב ואתרב
ונעזב רצוב עב. בבבול בתי שבובן בן בן לתבבר בל
טובב ועזב לו עבל שתבינ בבתנתם ובבוב בן בבב בבן
לו אב בבי שלוב ובעל שבבבב לב בבבבב
בלב לתי כך לבב בלב בתלבו בבבב ה בבבר
בבוובב בבבוב ובתם אובו בבל יבב בבבב לבבב ולא
בבל אלא שבב בעבבב בבלבי בבתבו אבבבא ולא ב
רבבא כבין לבבבבבא סבבא אבבבא ולבבבא לבבבא
תעבבבא בבב בבבבבם בבול ובבב רובב בבב בבן
לבבבב בבבבלב לבבב. בבב ובבבב בן ובבב לבבבב
בל בבבבי בבבבב ובבבבבי ולבבל בבבבב לא בבלב ובב
לא בבבבב בבן בבב בבלב לבבבבבב בל בבבב לל
בבלב לבבבב. ובב ובבב בבבב בבלבם יבבבבבבב

בבל

בקול רם. ונראין בעמוק. אם הבעלים בעו אבו אין
ויש בהר שם ובהר שהה תהעולם עקרבו כל לשמה
לשם ר׳ שבתוב בקרבן התל כתשבר ועל בעה ג׳:
אבן השלם יבנם מלא שעור ר׳ טבתיט ואחר יהבלו
מ׳ עליה תע׳ פתבט בבולקנו ר׳ שנו מנכ׳ בנקל
בסתרו הנקרא אחרי אחה ונל בטעם יהוע ובהבה קוה
נוטלוה בו שלא מ׳ חלבט אבל של לך הרי עבל לוחר
ובבנים בין כל בבנה באבנל ל נבנסו לתבלה ולא יהלו
שלא לבריט נקראו מבתי מ׳ ה׳ראה בחאחרט נל אתי
שו בו בורם ואין לו יראה שתיט לוחה לתי שחסרו לו
חשעוה פטנתוה ותבגתוה בתיבונן לא תסרוהו ומ׳
ומ׳ בתולה שלא בתתו שעיט ובא ני לכם שאר אחר
אבה יבנם שעור ר׳ טבתי טבל שקבע בלבו קולט בעלה
ביראה ובפטתן ואבה יבלל בחלנו עם בבתוב
בשתן לל מבהר שלא לבתת בקופץ נלם בולנ בל בחות
בחלה לגולל מעתיט בבל יוט חופטת לא שבוא בן בעוה
בטעם בוא מבטע ובתלמור בפנוה יבו ר׳ לבריט אלו

בפטתן

בפטחון שלא עינו כל אלוך יבדו מובת אן לך ובשאבה
בלון ראו יעשה עבד בר׳ לך קובא שעיט ושב בנהרוה
בלבב בלבריט לבאיר לבנבן כל בחבלה:
בחבל שן בוט בראשנל שאן תשלב שלית בבור הלו בחוס
חשבחב ואתי אל בוא חתשבחב בנוב ובוא אינ
טוב ובלוק חלת טוב לקרבו תאובו שבוא אינ תוחס ואינו
בלוק לרחתנא לבא בעי חלבבב לרחוק ולקרוב אבל אל
שנבס שוט בשיטא שבתחס קולט לשאנו תוחס כי אינ
הלחב והבלה בלוק בן בלוק ובר׳ נל בריך בחבן לבחבלל
בעחב חלב בחלב ולבי ב׳ בחלוה ולא בחבירוב אל שנית
על אובל קל בלעב שאוחריט לו לחבר בלי שלא אריבו
בבבה בבנסב כי עבל בבה בבנסה בוא חשא כבל שבבט
כי עבב ובוא חבחלל בחבירוה בוא חקבר בשבחו ל
חקוט ואינו יבול לבנחלל בבולב לבי בחיב בחלוה ועל
אל שקבב חילל שראה אלקיט עבד בלבבט לבחבלל
בבולב חובריט עם בט לחבריב כל חבן שחבלל בחבן
ובנחב שבא לו שבדו ברבב בעלט בלב שאבך חיט

בבעתוה

בנעיתה ובשוב בעולם בבא יבא לחיות בנעבלה
בבלין אלא כעל אלה

אברכה לענין בקשת בחלה בחבטא
ברורה ושלימה

לא אמנע מבקש שבאה כיון לעל על לקיב אחל לבסו
אבל במלם פעמים אשאר בתי אקטשבו בעלם
בל־אול ואול. מעתיבא בא בשבל שבאתלה מינא מ
לב בבי־רוב אל נועם שבב־בם אל בנער־ם מו כסק
עין מותב־ם נקולו־נו אתה ובתלה מינב שותע
ב־טב בבי־וב בנער תבר־ל בתב לשון אב ירבב
אם בתלה עבתם ואם בנקולה ובלמ נתון אלה
כש־בין נהל־ם מותר־ם בת־לה בנקולה תתלבוה נקל
בוא בתסרון בלעב תתעשב ערא שבבבב לתעלב
עלונא ות יל לבן לותר תרבק בתקוט שרק. כ־כ. ב
מבה מתת בתקוט סנול וסנול בתקוט קלן תטוב לבן
אל שתעב לבעתם מותר־ם מותר בתקוט ומתר
לבסן. ניב בקלן תטוב בתקוט ניב בסנול בבנר
בתקו

בתקוט מבת בנער ובתו כן מינא ב־ר־ם בתבטא
ומבב לותר שרק בתקוט תולם כען אלינו בתולם נ בתקוט
שרק נו בתקוט תבנב מותר־ם תלבנו. ערב לבו לשוב
תלומ כאלו בהבלב אשר ע. כן תערבב כוונב בל־בור
וסלב בשתב ובבב בפקבנו? ותב נאתר ותב עבר מ
לאב בתלומ אנו שותע בקר־אב בבורב כען ניקב
בתקוט ניקב ניב בתקוט ניב ותתלב תוגב בענין
ובתו כן כען לאלב מותר־ם לאלב ות בבי־ר לבא?נ
מותר־ם לבעתם תלת בתקוט תלך ות־ל תאבנב בענין.
וכן כתב תאלו באומן שונל כב שבובא־תתלא נבקע
ואם ב־טו בתותב־ם בעקול בולא. ב־אתרו בת־לוה בקקר
ואם לאו בתב כתתר־ב בעולם חם ושלום וראו־ם לקובה
ועין תב שקב ברב בעל בקלתה תנתה ב־:

אין תלקלקין בגל אם בוא חבלו. תשבתב או תשבתב
תוחסה שאינב הלו. ב־חום שאם בוא תוחס ורשע תב
מוכבב לבנו בתקוט ב־חום שלו כין שבוא רשע בב. תומסבו
ואם בוא מ־ו צלם ושוב ובתקו נאב ובע אבב אבבוא
תתובב

התשמרה בגוים ושמלה בוה מאוד ותקובל לפני מ
והמלכה רגומה ותקובלה ותשמרהו מ"נה תוקפ"ו
ועלו נאתר כך שלוש שלוש לרחק ולקרוב כי שלוש מ
בג' לתי שבוע תרוחק בין בבריה תכל תשמרהו מ
בוה קרוב מלבד בלקרב וישרו:

יב לשון ברב נובן כלאן יוסך מוב ר' בלבון חנוך
(מ) בגת ס' נר באריבו לתעוכבם בפוסקים ראשונים
ואחרונים: ולא נובר ויקרא ר"מ מה בכבן פוה
חטאת הוא כבן להבדיל לאהבתן לעבודה ומעקת בב חטא
ומאחר בעבד בוה: וי' לאינון לסתכן לב בקוונא לא נן
לאוהבת בב חטאה בין לשאתה לא מאהבתו באין
לנב קבב וי' לאינון לסתכן שלב: (ג) ובב חסלם ס'
בוגת כל העתרים לאינם בוונם ר"הללו בקבב חוב
אם בטוב מאם בקבל ותשלם של כל בחסרונם באלו
עלו בטוב תוק בקבל ובחלם לבן שלבם אם בלין וקו
ובאם שכרו לרעם ובא ובנב של בדונים לכם בתרנסים
עין בבמקאל (ל) חרב אם לכך אם ו אינו כע חשלם
ובעל

ובעל חתלוקם ונוכם מרבוב ונלע לברים קול בעלתון
ורוצם לבהלל לבוצא רבים ר' חובבן ובא של לם ואין
קטיבור נעשם סעוב ובנב ותלבך בעונב בב עם שבאם
ותבא כאב תבינתם: ולא בם' הסם ת' שקלו נעם
ואין בקבב נבנם תקלו כאו לו שלא בא לעולם: ואם
בקבב נבנם שלו נאתר בעתיבו אם קלך כי קלך
ברב ותכאך נאוב ובנב ונעם לתיבוב שאל ובנב
קל. אל ב' אקבא ליבר ת' ש[illegible] שלא.
אקבם נב[illegible] עבבם בוא[illegible]בך נבב קלו
ובבא בוקלו שלא [illegible] ר"מ ואל[illegible]בם שאור [illegible]
תנאוב[illegible] לא לבך [illegible]: חסב לבבו אל
בחסל[illegible] תנאב, ובבב סבם ואלם בם שאור
וב' ולא נקם בלן לבם קא. אלא לבם[illegible] כל בעולם,
אלא ובחלן חלבר ובר שלא ב' בבל ותלבך בעונ
ב' ועין בבבר ניח: (ד) ובבסוק בעתיבו אם קולן
ובבא חסל: לא בעלבך בראנו אם תראיך כל ולבם
הבקן תעבך ב' צבם אלבם של בעבך בתו שב' קולם
אמתן

שהשאה (לו) שעשה יעודה כתבואה בגת ס' נ"ן ואח
בשעשה את קולף בקלה ובקטרונה כי קולף ערבן ו
כאשר תראיך נאות ועתה בפלוגה סב ס' ג': (ל)
בעל עוללות אבא"ם בס' עתוה שם קורא מה פרק ש
בחלשה כאר"ם בעונה ובה"ת תלת. בלבד שלמה
שאר"ם בעון אין לפ כוונה כלל וכולם תקוונ
ישתאו מן בעונה בבריה לוחר כתה בוא איש
ולגר שם [illegible] אינו מה אם לחבוק אוכלוס
[illegible] בעת שאר בכסף ובפ [illegible] בעל
[illegible] תולת יוסיפ ואם סמם כי אר"ם בקולות בוא
אר"ם בלוה ואר"ם [illegible] שאין תקלה [illegible] בוא
מן אחר יש בו כל מלוה תה אנה בשם לחולין ומ
לבני תבכלת שם ועכבת אין לחטה שוט מן אם לא
שלש ויבן עניינ בקלה ותלוה נוכרה תלוה אם ולש
תה שתלבר הערה לבבן ויכל לחעות לה תעלה
עכל, וכבר פעלינ בלבנאל בסום ואחשב מנ אל ס
אלכל לבקש ובס עכ ועתה בפלוגה קלה יג ס': (ל)

לא

לב

לא בעל סולה בלולה בס' נ"ם לא יקלה שוט מן
אחר הנע ובבור לפ עכ בלקה שבוא בם. ויולע
לחבר כי בקלה עכשב בל סבר"ם אלה ובוא בסלור
בקלה ותחור ולינה ותבור בסבוקם בחוקם כי
אם בחן אינו תבן תה שבוא תלבר אמ לו ביבין
בקלבר כ בוא בעונוקנו לא נאמר לנ בלוקינ בם
בקלה ביבא בתקוס עבולה בלה בעבולה, ואין
נכם נאמ ונשא מנכ בקלה [illegible] בע
ושלם ולו [illegible] כינכ [illegible]
ולשלם כי תינ [illegible] בן תאר"כ בעונה
ותחר"כ בעולם ולא כ בע תאנא שלוה לקן בפ ולא
שלוה להתעבר עם כ' לפ בנאי תבוכ בעבן בקלה
בחן ב"כ' בם. בקר"אה בטעתי בעל פה ובקל. וכ
לבבר בלה ב"לחול בכל יוט ת"ת בשבוע טעמ
מבשב אל חסלבה אל בשבוע כ בוא עון תל. איו
קורא אתל לחבר בטעת"כ תבוך בחוקם ובקאבור
תואה בכוחן ס' ל"אתר שבאר חוק שבן טעמ
בעלם

בשלון שעשה מעין בשורה בלבורה ל ובמתן שמה
בתקוע שב׳ לקבל חבני בקשמה כי קנאה קנאתי
בדרך בארבעה פלגי בלה בם ארבע לרובא חלי
אינש ולעיל בקרואה בעובה בין יתן ושאל ומרוו
עשרה בלבורה קוראין בסלה ברו ומ׳ מעבתין ל
שלם בתו שקראין בנוש תרן תורה ומלחמה בי
ל בסבשה בטעם אחל לפ״ע בטעם בהתרון
שבוע ש[illegible] בטעם בשלון לבלה פ״ו ולמ
[illegible] לטעם באחל מבל [illegible] בין שב׳ מ
בפסוקים ותקלין [illegible] בפסוקים שלא [illegible] שב׳ מ
מוחלין לא בטעם בשלון ולא בהתרון כי לטעמין
ועולין לטעמין ויורדין בטעם בשלון בעם בהתרון
בתשעין שב׳ בן תערבין ל בפסוקים בן בתח
בפסוקים לאמר ולא ס״ל לך בן בארבע פסוקים לגל
אם יש בשבה בן בארבעה פסוקים ולא הבלה לה
לא לפי טעם בהתרון (ערבה בפ׳ ברו) ולא לפי טעם
בשלון (ערבין בתן בשבועה) ולא ל בלבל אלא מן

קורין

קורין בשבה אם׳ פסוק א בהורה בנקודה׳ ובטעמים
עם בלקוים ואינם יתעים כלל בין טוב לרע חבני
שבקבלה בורבים ומבלים באוחן בחנם ב׳ ולעיל
לאמרך בקול רעים ובנון יבם בעלות נבקלים
ולל חלם בחלום ולל שבה בשבה בעונים תרבי
ובולבים חלים לבקבים אור לא שעם אבוקים בקולי
ולא אבו לאחוב לקולם כי חקול לל בנבים בתה לקחי
ולחלו ברבה חבעונים בחעים בבב בחבים בבתים ובתה
בשלון ובבים בשל סת ס׳ כלת ועכם לחם חאן לבים
לב אלא בל בחנן יוכר כי לא תאבת בעיבם ומע
אחעולם לא לחל ולא יהי לן לא בהבלה ולא בקבאים
ולבוך לב סחנים אינש חקבלים חאותה בלים בעבה
ואינש נוהגין לב לסלה בקבאה בחלה בינש לבן עבחה
שבבא אוכה בבבם ובאריך לא וסוב לבבו ולא של
אלא שבם אם אותר עבירה ובבה עבירה אחרוך
שאינם ילעין לקבוה ואינש חסלין בחלה חשבלין אלבם
בטעה בקבאים אלם אחל בקורא לבי בשן חבוך

בחחבם

בחוץ בנקודה ובטעמים. בקל רש ובחלק קורא אות
אלו אסור להלן ובקב שם כתב טעמים עמ ונקוד.
בלבוש קיומה סי' ג' ובלבוש אבן ס' ר' ובלבוש
הרן ס' ג' ובלבוש אבנשה ס' כ

איך לישב בי לשון מ"ר

ברב מרן סלמן נתן לבן ג' בב

ועיקר ושורש בחבא לאלה ל"ר מורה הוא גבן חב
שהמשלח את שאינ בשל הורה ראה לעשות לו רב ולקטר
לו תבר אלהקע מ' בהבלה ומחלוה כי אינ
לבון לבן אם אינ חבן חב שבוא תהשלח בחיי בבקלהה
לחבר בחסבר של מלחמה תנבן מאבבן. ואף לך נאתן לה
שעיל של בי יהיר חחנו בחחבבה ובשל ון בעחולם בחב
בשב' אבל בקק בבב ב' שנה של חברה קלהוה אלהה מ
בהבלה חכל בשנה שעור קבע עין בסברו: ואב שאנ
להבל אין לע בורב ראינב חבנ טרלהבע אלת לבחות בבן
שבבן חב שבוא חלבר אם לא ב' לו טרלה על כל בראנו לבב
אין בלב חשבבה ב' לאונס בחחבא בטרב: אבל בשאינ חל

חב

חב שבוא חלבר אין לך חלר להל חב ובבעוה נבשב
לקטלא נבק לבן חלק לסטבא אוחבא בחחבא לבלן: ואבב
שלא לבר לבנ בבבב בשאינ ולע חב שבוא חבשלח. וכל
ב' בנ חבנא שלמ לבן בב ולא שלוח בחחבא. אבנ
שאינ בלב לבהשלח בבבוב. וכבב אאלן חבר ב' לל בס'
לא ס' בן של אוכן שחבלבב לוחר שבחב ובחבבה ובבר
חבחיב ואינ חבנשב אובב קובא אב שבב ח' בקב ואב
חבבב בחוס חלב. שבבב בשחב בבאו לחבוב כחו אב
בקטל. אלוק. בשב. ח' שאינ חבן חבבב ובלבב שאינ
ובב א' אלבן קב חבשל אב לחבע ובן ב' לבר ס בבב עבל:

חב לשון ס' חעבר בבן אבקלבב עב עב

שבב. בבלבי ובבשבים לב יחלל בבק ע של בלנ לבבב
שבב בבבלב בבבבב בשבב בבלב בב אב לאחר חבב.
בחלבב חבלל לחבלב בבחבלבקל עבבב שבלבן ס"ב בבל
לא בב בבבבבבקב לבבבב לב ולחבבב חבבבלב ס בחלבב ובחבל
בחבבב של בבלב ס"ב בלחבבב בבב אבבב בב בבבב
בבבן בבבל. ובן בבבב בבבב בבבבב מב אלב ב בבב
לחוב עבב בלחוב חלבב אב בן בבב בבבב בבבבב ובבב.

ושלום

ואות בלבד בדרש וכן ת"ש. לו קול ערב וכל מלא נ
כ"ב אור ויקר לבד לב בגבעם ובכם כ"ב הת"ל נתל
עבע תקור רב והבלב כ' לא בב"ב לבם לשולם בבסם
מבלו מחר תבבם: ולבו לעבר שבקע חסלו בבלתם
ושבתך אלהע תבע לא יתוש לשולם ולבל וכן ולנכת נבתם
קלוחבך נקלו כ' מבלו מחר בחוב בלבלם תשבת וחבלל
לבל נשתבע ורוחע לחשלב בבם קלוסו עולב לם כן לן בשל
בבתבון לל. לי חלתך חלו כבבר ולל בעבתוב בבב"ב לל
שבתוב הלתרוב ב' ת' כתבך. לן כב"ב לא סתבם. בלל
ולתן לינן רשבם בבבינם קרינ"ם תבבם לבן רבו בבלבו
כתוב באולבוב בקלוב ובוא עבל לקבל חבוק וסעלבת
לבשו בקבר בתשבב בתבבלם לבלי שבב ובנתוך אתר"ם
בוא עב בלבל רבו ובקבל ורבי לבלב כי לם בב"ב נבם. לן
מעבב ותבבקי אבל אבלבו עם אבלבר נבבך ב' בשולם בב
ובשולם בבבל תשבבב ובלבלם לשולם בב"ב לבלבי ולבלו
לבבנ. בלבב: ובשולם לבבבל בב"ם בלב לבוכב בל לבלבב
לבבנ בבבב ולבבך שולבי בב לבלבך בלו לבבם לבב ו
בלבב בב"ם ולבל לשולם בבבלבב בבב שבבבב לבם ב"ם
ולבבבם שלם בבבל ולבבבבב אבב"ל שלון שבב בלבלבב

כתו

כתו שבא כ' ל' ל' עבב ב' וסבלבון בבר בבבלבב
כבלם שבבר כבב בבב ולבבב ולבבם שובב ולבלבב לבבן
עבבב ובבא. ולב לבב בל בשבב. ו לבבבב מובב בבלב
לב על בבבם בבבב"ב שבב כלם לבב בבב ב' מ
לבבב. בבבל בל לבב שבבב לבבבב בבבבב בבבבב:
ולבב שבובב. לבב בבבב בבבבם לבבב בל לבלבבב
בשבבב בשובלם בבבל בבבב. ובבם בל בבבבב בבבב
בבבבב בבבבם קלבבב בבבבבב ובבבבב בבבב
ובבבבם. ובבבבב. ובבבם בבבבבם לבבב. בבבם בבבל
בבב כבל בבבן בב בל ב' ב' לבבו בבב בבבב בבבב
בבב

פוא קלוסן אל ישראל יהיה חבל הלא שם לדורות ישראל
וגם הבלוה ישראל ולא נהלו אמצ לבוהבב בסול שם
רות ונשאה שם כל ברכה וקלוסה ויתול גם פיא שלא
עם בורצם ובמוה ובאוצם ושאר בחלרוה לשבר
ולרגל: עב

וכל מוה בלבם בחשבו ובשבו בשולם בשלם בב
בלוחמה בפיא הב"ם שבר חלאך חלו בחבלל אחר חומן
ובעל שלוה לבור בוחבן לפקון קבלם עם כל עלבי
ישראל ולבבל בבם הבוב חלאוה חלם בבם חלאך כלל
חבל בחמבהבסמאה בקבל בבוא על בבוא ב"ב כלאבר
בחלאך אחר חחבם עול חובבי ב טוב לחלר לבבר בקום
בב בקבל לסבבוהם יבן לבלבם שבוהבם בדוחבון בקום
עם ב"ם בקבוך ל אבון יה בבוהב אחאל בבל ב אלה
ב בשרש שבוהבבאל בלבבב לחנם אחך בבל ובן
ב בשהבם בחר ובבלבם לחבלה בעבל בחלם ב אבוהו
שאל לחנם לבבו בבוהב ומוכן בבחאל בבחלה ב עם
ב"ם ב"ם לחבקבם בם אלה הב"ם בחבם בחנם אבסם ומל יה
ב"ב חבבן בחוחבם לחלה בבבוך ובשבקם בבחבם יבן
לבלבם רוחם בבוחבבם יה אבבל אחר בחחבם רחוק
בחו בסחבר בחבקובם לחלה לבבון בבבם עב

יבן לבן בסוך בחבר
הבחבר אל בבור בבה.

שער הברכה

בלבוש התלבש מקן קטן ב׳ עם טעמי
בלבוש מקל ומקבל: ברכה פשט ב׳ מ׳
בשתוכר את בגדו מתחלה בקול רם מתר נב מלכ
שמה: הברכת רבי אבוא ש״ך להתלבש בתו ו
שבבגד לתעלה אבל בסוך מינו צריך לחתר ומה חסנ
שעלין לא נתר מהתלבש ותהפלל בעל ברכת על בקיו
שלא ולבסוך:

ובנו מלכ בחס״ת התלבש קולם שחס״ת בבגדו
לא יקרו מנבש ובגדו על ג״ס״ת בגן התלבו ארוא
שלקן ויחשבו שלא בקבלו כל תפלה בבגדו כגן ג״ס״ת
קולם לבש ועול שבוסק מנו מן בשבינה ובבגדו שמ
לפנו הברכ:

מקבל מן ברכה שן ב״ת ומנ״ה ומן
ובנו ב״ מעמ״ט

אל ומחר ג״ס״ת בבגדו התלבש ישר פשט בקמלה כה
לוחר בקלשה בעשרה, ומ לבוקא ת״ שאינו בק-
ומב

ומצ על פי שבות תוכיח מה תי שאינו בקי. דה"נו ו
ו בגב תי שאינו. ולע להבטל ובות תכון בלשון מקו
כון לתב שאותר בזון ויכא. לעין לעל פי כלל
וצריך מוכן ויכא בהבלה בזל שעתול וכון. לל
תב שאותר בזון תרתו ועל סוב ולא. מסיק ולא ו
ובוסע לל מסעה לאחורי כבל לן אלט שתקבל
לעכתן אמר בקיאט ולהבטלן כבר. ולפ לגו
ולכון לברכה שבריך בקן כלי ישנע אחר בפר
אלן. שאם אין הישנע בגב שבוטן לברכהנ לל
בזון קיוגיב בט לבוכב לבטלה לכן. עשה עצמו כ
אלט כאילו אין השנע ולהו וכון לברכה בקן ול
ית. ויתה חולין. ובות ונערין בו. ולא שעתלו פקל
כלל. בט בעבה קרה בזל בהבלה אעגב שבדר
תת לא. קרון בהבלה לותר אוקט עט בקן כון שבדר
בקבלן ולתב לבט להבטל שנה בלא תלה. וכו אמ
שתרו עט בקן שאסור שנראה עקוה כאו אלא
שבקי ושתע:

תמ

גל שרבוס לבב ואלא בגמ שבא בלל בלתי שבוא בדר
לעבור לטו בקבב לאלקי. ירל לטו בבבס מהבטל בקול
רט לבבור ואינו צריך לקיור ולהבטל בלתי:
קבס וכן אם בוא שעה בלתק כון שרא שעבר לקן בקלה
וכל להבטל תל בקול רט ובבבור תבטלן עתו
שלה בתלה בלתי על לאחר כמל סקלו ושוב שפא מ
לכל סתרוב שעבה אתן אחר ברבה בזל:
קבל גל שעבה ולכן אתה חכל בברבה וכשתכאין מוכו
ולע לקיור לתקותו אין תסלקין אוכו אבל אם לקברבה
בלשנב תסלקין מוכו תלשתא מבקרוס בות ואם
בבתל בה ישעה אין תסלקין אוכו: ג גל שעה ואינ ולע
לקיור לתקותו שאול אחר בתקע והבתל תתלה בברבה
שעבב אם כ"כ בטעוה באתלגיה ואם כ"כ בן ראמ
תבטל בראש ואם בן אחרונה תבתל לבב. ל כל תקוט
ובתל לקר והבטל גל קיור והבטל אם שעה כתוכו
כשהבטל בקול כל חון תשתבה לל גל. ואם שבת גלגל
בבתל שלה ובא על שבולט בטלבו אין תקרין מוכו
תבנ

חשב אחרת בעבור שבו. תשלה בתוספין לפנינו שבוא
תוספות בפ"ה מהל' אבל עכו"ם קודם שבטל בטלהו חיי
לגלה ואין בזה שורת בעבור

כמה. ו אותו"ל לאם טעם בתורה של שבת ויום אחד
לגו כתו בגמ' ובכ"ב בענין (טור ומלק) אם טעם
ג"כ בשבתות בלתי לשלם אינו חיוב והתלוי אבל
חבני שורת בעבור אלא סותך על בקלה שהתלוי בפ
רב ובוא אלא טעם בלי ראשונה שאם טעם בבא לעולם
חיוב כתו שבא"ל חיוב:

קיין לגי בכו"ע בגמ' ברכה וכו' ט"ס עיש:
3. ברכה ראשונה שבה"ל על תעשה מברכת אשר
תאור בשלמ שבוא בתאורע בראשון בלבדו ב
בתבה ומסתכלו מקרא ותרגו תוכיח שאותו"ל מבין
אנא בגו לפ בגמלמ עירוי בלבדו לעבוד אה מל
בארץ ובט בתבה בבלין ובוהבין בשלמ מברכת
ומסתכלו בט כן מקרא לבגיב ומעשך לגי נהל לה
שאותו"ל מלק מברכת ומברכך לה שאותו"ל מלק
בתק

בתק ומלה ומק לה שאותו"ל מלק עקב כמל פ"ו
תוהתן בבולן הלל וס"ה ברכה בך חובתן ואין חוקתן בבולן
ובוהתה
ובוא מוהתה בדרוך חבני שבא ראשונה ובאחרונה בון
בשם ברכה בסתובה לחברה לבכן אין מוהתה בדרוך
שכל אחה קמ"ל אשר לתעלה בתנה והמלו מוהתה בדרוך
לה מעמ' שאין חלבה בבהרבה ון וקל לכל ברכה כל"כ
חלבה. ו אותו"ל לאלק מברכת בה כתו חלבה חבני
שבוא מכסתו בשלמ ובחלבו על כל בשלמ בלותר שבולע
מ חלבה ומלבוהו לכל בא עולם ולא לבאל בקלל בבור
ובערא בו כתו חלבה שבט בולט עניני בתלך בתושל
של עתיל כבט שבוא נהל ובבור ונמא חאל לאו לקמ
לשון חלבה בעינן אלא שצריכין לבכיר עניני בחלבה.
ובשתפתיל ואותר ברוך אבה מ' מלכו ובו' אמ"ל יחב
ובעינן לבני חלבה בברוך וכן בשתפ"ל בברכה ראשו
ואותר ברוך אנה ה' תון מברכת יחיד ושתפ וכן בעינן
אולל שחב בבתלבה ובולבה ובשאר ברכה בבתלבן
ובסתן לא שחב ונראה בטעם חבני לבב ק"ל לבד לחל
שן

שם בוא טבסיס של תלך בשר ולט בשתקשין תחת
ברכו שותן לעניו בפתחה שבתו מעשה או שמש וכן
בשתקשן לשיש ולבעטר תחת ותלבובה דקיג בעניו
לכן הקטן לעשות כן לתנו בוט הבכרך ובמשנה תקנו
טבסיס של תלך בשר ולט בר"ג מנוגב ויברא בוא
כלומר שתקשן עצמו יוכר בעוכ ובכרע יוכר מכל מלה:

עוד בסימן קיל

ברכה שנים שיב מוכחה בברוך אמר שבא שמוש
לחברה וכן כל בברכות על סוכ בחלבו ושלו
ובברכה המיב בתבל כתו שמתרנו שביא בעל נשקלה
בתקן ותתחלה מהב ובור וכר וסתכוב על מסוק שמוש
בה ברכה ראשונה וביא מצוה שסתכו על מסוק בנו
לה בנו מלכ כתו שמתנו ובגיב בהרב בנו לה בגול
ושלו שבו ובורוב להמיב בתבל ולבכרין בה כל ובורת
נשקל שאותר תשב ברות ותורל בנשל ושעתא תשוע
שקולה בקמיב בתבל שכשל שבמיב בתבל תשב
לעולם כך נשקל תשב לעולם:

קיד

קיל

קיל כן בברכה ברוח ונשט ושל ובנו סעיפ ט:
תחתלין לותר בברכה שנב תשב ברות ותורל בנשל בעמלו
חוסכ של יוט טוב פתרכין של תן ואין מוסקין עלקלב
חוסכ של יט פרשון של מסת: ב אסור לבכיר בנשל על
ובכין של (שמא שקולל שתתלין חוסכ תכרין בשתו תשב
ברות וכו כל שבצור יכרו בבתלקן וכן נופלין) (תלכ
בתק לבעוכה) בלבכ אכ מט בוא חולה מו מנוס לא יקל
הבלבו לבתלה בצבור לפ שאסור לבכיר על שאתר של
מכל מל ולנו שסכרין של מעכ שבוא לא שתע תכיר ו
ותעטלב בבא לבב ובצבור בתתלו לבתבלל הבלל ו
נכיר מעכ שבוא לא שתע תשל: מל מתר תשב ברות
(בתוב בתתב) או לא מתרו בתוב בנשתל מן תתירין מונו
וכן בטל מל בכירו בתוב בנשתל מו לא בכירו בתוב
בתתב מן תתירין מוהו: (בנב) ומנו בנ מבכנ לא תכיר
של לא בתוב בתתב ולא בתוב בנשתל רק מותר בתוב
בתתב ורב לפנש תבלל תשל וכב (טוב) יא של מוסקבכ
בבתלה חוסכ"ש פרשון של מסת מבל בקבל תלטרין ומין
מוסקן

מוסקין על תנאה שנתנו כבר תנאי שעסק בבטלן מחוסן
וכן נבין: אם אתר תורל בעצ בחתה בתחה חתירין
מוהו וחתר לרמז בברכה ואם ס"ט בברכה חתר לרמז
בהטלה ואם בחקוק שכ"כ נעצ בחוה בתחה אתר
בכבר נעצ בחקוקי של חתירין מוהו: (וכן אם בכבר נעצ
ושל שתי חתירין מוהו) (ב"ב בעצ בריחבא ובריא ובטוב) בחוה
בעצ אם לא אתר תורל בעצ חתירין מוהו ואם
שלא בכבר של מבל אם בכבר של שתי חתירין מוהו: בלא
שחתירין מוהו כשלא אתר בחוה בעצ תורל בעצ
ביני כס"ט כל בברכה ובהתל ברכה שאחרי ואין
חתר לרמז בקלף מבל אם יבר קלף ס"ט בברכה
אתר בחקוק ונכר ומלא אם ס"ט בברכה ונכר קלף
שבתחל אבה קלף אין צריך לחתור אלא אחר חוב בדוה
ותורל בעצ בלא תהיה:

כך שנה ברכה בראשונה חובה כאתה וכל חקוק
שעשה בבל חתר לרמז בין שבוא תל בין שבוא בנו
(שור) בכל חקוק שאינו אותר חתר לברכה שעשה בב

בא שעשה בשון אבל בחל ותבבון חתר לרמז: בחוה
בתחה אם נתבטל אם בכבר תורל בעצ אם לא על ל"ו
בחקה שבכבר נעצ ובגין לחתור: כך אבה לכן לאן חתרין
אל בחוה בתחה אם נסתבק לא אם אתר תורל בעצ בחוה
בעצ כל ל"ו חתר דלתי אתר כתו ברגל ובר לא טל לא
נעצ לאתר ל"ו אינ חתר (לע) אם בזוב ראשון לבסח א
אותר ברבב אבה נבור על תורל סל כ מעת בערל
ל"ו ואותר מוהו מעת בבל ל"ו תעב ומלך אם אינו
בבור אם בכבר נעצ בר בוא בחקה שלא בכבר נעצ ואינ
לבך לחתור: כך וכן לכן אם אתר נלתבלל ת"ט בלא
תב ברות ותורל בעצ אחרין בחוה בעצ וכן אם
אתר בשתי עבדת כ מעת אבה נבור על תורל בעצ
אם נסתבק אתר כך אם אחרי שלא חקה ובכבר
לעבה עבתו

ברכה אחת תחלה אבה קלף וכ"ואמתבה נ"ב אקות
שאינו בה שבל בראשונה ובוא מסוק בבו לה ב
אלא שבוא ברכה אבות בבו לה בבול ושון בוא ברכנבוכ

בנו לא כבול אתו בשתיות לא בדרך קלם כעל קלעוה
אבות מהם קלם ופיא כעל עקב שבקלם אתו הבנך
כאו ואתרו בגבול שבבהם וחובט בגד כאל בקלם חון
תעשה יתי תשובה ואתעט בתלך בקלם כאמר הבאו
בתקותו בגנב ואלו בן בבבוה כולם תשובות כאחה אתנ
שבלו לא שבת בן. ותלמ תלהת בא ואמן בבן בקמן בתו
ולתקוט שטעבי בבן חזר לראש בהבלם לב יתל לא
שמא בבור:

קטן בבבה מהם חון ובו סעיפ. מחל
מ בבבם בבעבה מהם חון ותם ראולותר בנם מהם
קלוה לבהיב בם בבאותם. לה ובא על ובקלטו אם
קלם יבאל וסתיך לם ולעבר הוא בות בנם ושל חלב
שחובר במלם חן בבבתבו בא בבנם ובאל קובעם דאם
לאחבעוה שאם אין בנם אין הבלם: ובתם ובם חבלין
בם תשוב שבבלם בא חבתם אתם שבאלם חבבל בן
לבר לבר חבתם בא לו ולבן קבעום בבבבם חבתם:
בבבם חתם בבבבבנו ותם ראו לתר בבאבם אחר
בנם

בנם לבהיב פאין לב פעם בבם ואינו סבבל ועבנו פועל
בן ראם בבעינו ובאינו יחוע ולבבו יבן ושב ורבעם לא
פרי שבבינם חבאם לל בעובם:

שבבה סלח לנו ותם ראו לאחר סלחם אחר השובם בם ע
השובם בקבם סלח לבהיב ושב אלם ויבתבו
ואל אלקינו כי ירבם לסלוח ותם שבקנו לאחר אבינו בדרי
בשבנו ובדרבם סלח לנו חשב בשאר בבבבם פינו ט
טעתם ואנו חבבין לענו שבאב חיב לאחל לבנו עלין
אנו אותחים בשבנו אבינו להורבן ובסלח לנו חשוב פי
לבהיב ושב אל ם ורחבו ואל אלקינו כי ירבם לסלח
עבר אנו חבבין רחם. באב בלבהיב ברחם אב על
בנים ירחם עליהו וסלח לנו

שבעים ראם נא בעונינו וכ ותם ראוי לותר ואולם
בשבעים כי ם ראוי לותר רבאינו אחר
סלח לנו בסלח בסום בסלח לכל עוניכם ברוכה לכל
בתלוניכם אלא מאחר שאנו עשבלין לינאל בשבעים קבע
בשבעם מעטן ואינל לבחוצאי שבעים שבום בחלם אינב

גם לזה צריך חלק בין שבחלתחות ב"ב בשביעית אלא
מתחלה לגאולה הוא ועולה תסברא הוא יקר טוב לזה
גאולה הבא אחר פליטה תרבותה כי בגאולה אינו
שבא אלא אחר פליטה בעתורה תשב שבעותה
ובי"ד הוא רוצה נאמן ורוצה חולה כל שאר ברחתי
שתיהם רצונו ותה ראו לזה רצונה בשתיה
חתוך שבתלה עתבה בשתיה ובתלה לי
רצונה לכך קבעה בשתיה ולא בהשיעה אז יוך
חיה וקלט שבט נב לא כלו לקבעה כי הוצרכו לפקל
בגאולה כתו שבהבנו בפ' שקלטה אותכם רצונו
ורבנא וכי בלון רבים ואונן שבכבוד אחרו בלון
יתל להתב רצונו ה' ואבנא אנו אותכם אוהבו ב
בלון רבים לבלל כלם בברכה ואונן שבבר אחיל
ל בכבוד לרבים אין חבשן אוהבו ליתל לתל אין חש
אוהבו לרבים פיה בשתכון לקרנה אז להבנ בפסון
אבל בשאותר אוהבו לכך בבלה ובקשה תוכר לשנוהו
לפי צורך בשעה ולפי שנן התנהם ובקשבם נשלו
אמלו

תו

אמלו בשאותר לכך בבלה ובקשה אם אחר כל בחתור
כולו אסור לשנוהו תיאל לרבים או אבבה אבל בשתבם!!
ואותר בסוקים לקוים בנה ובנה כולו לשנות לפי צרכו
ושנינו:

תשעים ברכה פשטם בכך שלש וכל זה ראו לזה
בהשיעה חלה שבא בעל חבקים שעים
להתב בכן שבורחות כשע לתיי בחבקים שעים
לא בהבם רשעים חלבים בבי' בכשה מרוב בחסר
כאי בסוכ מרוב לחטוך עני וחקלי וכי בלשים מרב
אם בשנ ולא אינו מרב אלא אם בעבי אלא בחבקים
שעים בבבוב חלבי מרוב לעבם לשעים פוא שבעים
ל' לפ' הבוא בבבם ומעם ברכים לקובקא בעי
הל נתתי עלה לתלבא שבורחות כשע וכן שובב בעולם
ובכך לסלו הא שבוך ודע הלבו אל כשעים הוצא בלותה
לה ובא בלעבו לבוה כשע כשהלבוש כשעו לא בחצא
עולה שלא בבסים לעשות וכלם הל אחרה בהשיעה ל
להאר בא ולתה כשע ניש שב ברשוב כן ולתלבל
בא

כ"א מז לחנכה על תוב ולתב כ' הבתולל בכתוק הבתי
מרשיקי:

ברכה פונים כריך לותר בב ביתוה בנשיא ובן על
ותטר ותהתילין לשאול תטר בחוכב לארץ
בתבלה ערבה על יום שי הקונתה השי. ובארץ. ארצו
חהתילין לשאול תלל בתרחון ושולין על הבלה כתוב
על עסב"ש בראשן של בסס ותוב שאלך טסקן תלוש
תילל בכריכ לתטר ביתוה בחתב אין שולין אוהו
בברכה פונים אלא בשותע הבלה. ומתלו עיר ולולב
בנגוב או ארץ אתה בלב כתו לרבה או מובלין
בלבה בתילל להו בשותע הבלה. ותיבו אם שארץ
אתה בלל בכריכ לתטר ביתוה בחתב טשב בב
תיל ושאל לתטר בברכה פונים חיר ותבלל בעובה
עבב בלא שאלה בברכה פונים: אם שאל לתטר ביתוה
בחתב תלין אוהו ואם לא שאל לתטר בתן בשיר
תלין אוהו מעכ ושאל טל אבל אם שאל לתטר אוה
שלין תלין אוהו: אם לא שאל לתטר ישיר קולו

שותע

שותע הבלה אין תלין אוהו ושואל בשותע הבלה ואם
לא שבר על אחר שותע הבלה אם לא עקר רגלו חוץ
לברכה פונים: ואם עקר רגלו חוץ לרגל בהבלה ואם
בשלם הבלהו ואינו רגל לותר התנונים אחר הבלהו
אינם. ועדין לא עקר רגלו כנעקר. לתי ואם שבר אחר
שאבל שותע הבלה קולם ותתל רבה ברבה שאותר ובן
טל ותטר ואחר אותר רבה:

עשרה הקע באבב ובו ותה רבו לותר קבון לויה
אחר ברכה פונים לתי ונא ואבל בני ישראל
שבבכל ההנו ובר..כל הנאו אה עתי ישראל כי קבנו
לבא אלתא קבון לויה בעה ברכה פונים בינ ותקלה
בהקע בשותר תבנו שקבון לויה נ' בקעה שותר נבה
לבהב ובה בנוש בפונא תקע בשותר תלל ונ' לבך נקע
בהתלבה הקע בשותר:

קי"ת ברכה בשבב ובו שנבנ
אתה עשרה בשבב שותבנו בבראונב ובו ותה רבו
לאחרה אחר קבון לויה שבין שאקבצו בלויה
שבב

עשה לו ברשעים קולט ושבאו לבית שבי ברושלים
בלבבם ומשבם לו עליך ומצרוך בבור סיף ומסיר
כל בגדיך וגו' כן ומשבם אותך בבראשונה:
ג' קולה פתשינים וקבעו מתר בתשעה שבון שעשה
לן ברשעים כלו פתשינים וכולל בנים שפתשינים
בלבבם ואמר תושעים ומסאים תלו ועונם פ' כלו
ן' של בצלקים וקבעוה מתר קולה פתשינים שבון
ואלו פתשינים הבותחות קבעוה בצלקים לבנים
ול קבן רשעים מגלע הבותחות קבעוה צלקים וכולל
נים עם בצלקים בלבבם תמנו שבם הקוסר ו
ובלבה מנ"ן לן לבינו צלקים שמן לן מלמבים יקנו
חבתם וסתיך לבם וכבינו מהך נר פרי נים סתוכים
לצלקים לכך מולם בברכה מתה:
ל' בנם ירושלים וקבעוה לותר מתר על בצלקים לת
שעיקר מהבותחות קרשה בצלקים בות ברושלים
מתר שאלו שלום ירושלים ילו מהבך ובנ' בתנ
תוסבין בם נתם ובתקותו הבתר בנם:

טו

תת

טו מה לתת לזל וכו וקבעוה מתר בונם ירושלים שבון
שבמן לירושלים בת לבבים מתר שובו בני ישראל
ובקשו מה ס' מלקים ומה לזל תלבת ובכו מל ס' ומל
שובו בתרה בתלים ס' מתר ישובו בני ישראל לבה
פתקלו ובקשו מה בקבם לחבון ברבם בבבוה כלים
קונו כל ביום פשיך נם לברכם ל' כי ונכם תשנקם
קים לן ברוצה לבוס בברכה ובו לסעדים
טז עשרם ותע קולנו וקבעוה מתר לתתה קבן שבון
שבת לזל בתם הבלם לבבים ובבמונים מל בר קלים ו
ותחבים בבה הבלה ו"ל תבבלל בם ענינו בוסר
בבענים:
ל' וגל שובת ולא מתר ענינו ותבם נמל ישראל כ"ו ב
בשתר ותר מינו בריך לחזור לבריך ראם נת בעתי
וכ' ומם ס"ם חזר ס"ם בריך לחזור ולבריך ברבה ומל
ישראל מו ומר בברבות שתרים ומינו קל שבבלעתי
מן חלירין כתו שתבתר בנם ומם ס"ם חזר ס"ו מלו
בברבות שחזר שלם ברכם לבלם לת לא חזור

ומתר

ומאחר שעשו בשותפות הבלה בי"ל:

ברכה"ן רצה וקבעוה מתר שותפות הבלה שבין שאר הבלה גאה שגולה להב"ג שתתבטל בגבה ה הבלה. שלוה"פס ז"ל בתי"פס לרצון על חזרו כי בתי בן הבלה יקרא לו בעת"ט ובבית חוסבין בב. שלם ויבא ולינו. הבאר בחקותו בנגם ושי. שרשל וכו' כי בקרבנו בקרבנט על פמ"ש הקבל ברצון ומעמ. שעבוד אין חקרבן קרבנות ההבלט של בהבלה שפיא בחקוני קרבן שהקבל ברצון לעני בס. ובחלרט. ש כי חבאל שר בהול תקר"ב נשתותבין של צליקט בבל יוט שלנו בחיבת של תעלה ועליב הקנו לחתר ומש. שרשל ו שהקבלו נשותבין והבלתבט לוחר ועט הבלתבט של שרשל בבל הקבל ברצון וכו

שחלב עשרה חולט וקבעוסו מתר רצה שבין שבאן עבולה בשבה הבלה להב"ג ובת הולה בבלונו לוחר מתרבגות בקבן בן בולמה לנ"ה:

שוכן בחולט הבלה וסוב. בשותר חולט חולט חשבקן

אינו

מוהו תילאין לו לוחר ברכה בבנט. בנב וכן עיקר וכן נראה ל. לבון מצל מחנכן בבשוט מינכן רק מצלת תיל מוחר מוהו כלכון שראוי לשומרה בבנט ומינו נראה בחקות בי"תילמינו מוחרב)

ברכה"ט יש שלוט וקבעוה מתר ברכה בבנט להב"ג ושתו מה שתי של בנ. שראל ומנ מברכט נברכה לל קבב פיא שלוט להב"ג ס. ברך מה עתו בשלט.

נוסת בקלש. תלל ויבקלו בוסל עבב בלקיא ובבלהה ו ובבקלהה בתחור בחלתה כן וחכן שאן. תלל שתו לל בקבב להב"ג בוט בבוא. פ"ס ס מתל ושתו מתל. שתב רבא ובכ. תל הבבוה בן שט. ב"ס בבב ומבוארמנו תבלון של ושט. ש שמינו עבשיו שלט עבשיו ובתלל ובבקלו ובחור לבוה שלט ובינו לעה בנאולה שבקוט עקתבו תעשו ובחרעו ובבר משבע שלא. פ"ס בבסא שלט ולא בוט שלט שבשבקוט חתנו להב"ג כי לל כס. ס שאן בבסא שלט ואין בוט שלט שלא מתר שבקוט חתנו ואן. פ"ס בבסא שלט ועט בוט שלט לבג. באוב התו חרבוה לנצת והב"ג בבר. ס לעולט שב

כוון לתשמש כמו כי. פשט שלא וכמה שלא ואה שאנו
תשמין שהו בלשון הגמרא. ת"ת חסר מתאכיל שלא נקנאו
בנו שאנו תשמין שם שאה בשם שני בשבת שם בקבר
שכר לתרפן בבית ולוה. ישראל כמן בשותה ותשרר
לנתלה שם אלו בשעה שישראל עשין אתן. פעמ שתיה רבא
בקבה תשעינו ברעאו ומותר מי. לבנינו שלו תעל שלמן
מגיבם ותה לו ואב שכך תפלקין מוהו בנינו ויחק תעל
שלתנו וכביכול יש לאדם לבנינו עליה ותשרים לנאל
ואת פינו מתיש מוהו כל בקלי. בי תפינים מוהו
בתלאכים ובי תפינים שני שבתיה תבעורר בבה
לנאל ובי תלאכי בלין מהקנאים בנו ובי תקטרנים שלו
לכך מוקבים מוהו בל' הכוח ובא מינו שקקין לשתנע מי
ילבר בלשון הכוח

תלין בבריעוה: בשבתן מוחר יהלל בורעי. וכן בגמא
שתיה כבמי. וכן בהבריך וכן בברוך בוא וכן באחן
ובא ה' בריעוה בעלה שתוה שבתוק כי תתלכה שלו
על תבואתו תבולל שם ה' ונ' ועכשיו אין מוחכים יוהר

כן בקלי הן בטעם שבבבי לתעלה. ועולטעם מחר כלי
לסתוך ברכו ליהבריך ובו' וכשתלתין בקלי כתו ישבאר
לטעם בנגב תלתין מוהו בשוב שלא ובתרע בן ב':
ומתב מחר עוזב שלא בתבותיו ובו' של שם פתאכים שבא
מזותיה שם סבכים ומין מחל תבבב מה תבירוי
ולמחר ישיב בין ברבה שניה מחר נקלה ובו' ולא מחרי
בבבור שם בין נקלה מו נעריכך שבי. לא מוחר
בשבל בבבור בלשון רבים אלא בבבור שוהקין ותבוש
לתה שבין מוחר שלתנע לקלו' ומן עוש בבבור קלו ובו'
בשבטא מבשר לוחר מיב תקוט בבולה כי בקבה בוא
תקותו של עולם ו לכון בחתרו מיב תקוט בבולה בעתיב
ה' כי בה בוא שלבקלוב ובתו שחכון בשתע ישראל ו
שתלך מוהו בל רוחוה בעולם: כך שתעה:
ובנו משבן וכרבה עבנים עינבם לתעלה ועזמים
ונבם כלם תעלה וסתך לתבנם תסבר ביבולה ברוכים
אבם לה' שתיב ירלי תרבבב אם בחתרו ותנלו לבנו תה
שמע עוזב בשעב שתקלים ומוחרים קלו קלו קלו
ולתלו

ולתלו אותם שם ויהי כי נשאם לחרוב לבית הסלעים
ונשאם עצתם לתעלה כי אין לי פנאי בעולם כאיש
שעה שניכם שואלים בעיני ועיני בעיניכם. נגלו גלו בפני
כי בתב רבינו שלמה ז"ל בשעה שאותרו קהלות צרפת
לפסוק כי פסיעה לפניו עד תלאה בשאות עלון והלון
והלון בתיב עלון בפלבה והלון בחיבה ובאבן כי פרסאו
ובעל תתנה ישראל ובעלך נבון כי פסיעה: עדולבן
הם שנבון בשלם לשעשע עצמן בקהלות בתיב ושעו
מלות פסיעה תקול בקורא פיו תהגוגעים ושלשלעו
תבנים מיתה בתוך קו תה אם מבניה שלשלעו שמן
תכיבן שוט לבר: אנו על אתה פתה ובתה ומתעוד
תכבדה ברוכים לפי שתים וארץ ויורה תכבדה אם
תלה לפנו תה שאנו עונה בהבלה שחרה ותנחה
בשעה שאותרם קלון קלון ולתלה אותם שיאו
עיניכם לחרוב ויהיו עקבים עם ונפל בשעה
שתקלים אותם כי אין לי פנאי בעולתי כאותה שעה
שעיניכם שואלים בעיני ועיני בעיניכם באותה שעה

אנו

נא

אנו מוחלן בבשר בלחוה. עקב ותבקה ותעשה
ותכבד לוחם ותחסר נאולבם עד.

שם סי קסא

עלין בוא ית ברבוה של סלה בעבוקם ונרסין עד ל
לתלה הנא קן לקינם ותבם כתה נבאים תקנוט
ית ברבוה של בסלה. ובתב בשל תצאה עלה חאי של בסלה
לה סלה עולם שכן תלינו ית ברבוה על הבלה תעולם בין
תבוקנבה לו מתר לו כין שנאו אנו. כנבה בנהלה כלוט
ותקנט בסלה: בשנלו מברבם תאור בשלם מבחו תלאה
בשרה ומתרו תון מבתבם: בשנעקל בתק מתרו תיכ
בתבט: בשנא עקבים בשער. ראתיט ופקלים שתו
על בקבה מתרו בתל בקלו: בשלתל נבתל את יסן ע
לשון מתרו תון בלעה: בשעשה ראוכן תעוב בלבב נ
ונקנסם עלין תהב ושב בבשובה ותיב לבתיב תי ראוכן
ומלתעה מתרו ברוכה בבשובה: בשעשה בולה תעשה
להתר ומתר בוקמוה ובשרק ומתר בלקה תחנו ונסלת לו
מוגנו עון מתרו תון בתבבה לסלות: בשמתר בקבה
בתבט

נא

בתלבוש לשראל ונאלף. מבכל אחיו נאל ישראל: כאמור
רמאל אם מברכם אחיו רומם חולם: כשירע יצחק
ותצא תאם שערם אחיו חברך בשנם: כשבמ שקב
לתלבוש ונפקבצו בשבטם עם יוסף אחיו חקבץ נלחי
ישראל: כשאחר פקבב לחשב ואלב בחשבטם אחיו
חלך אובב צלקב ותשבט: כשבבנו בתלבוש בנם
סוף אחיו שובר מובבם ותכנעלים: כשאחר לעקב
ויוסף שיב יה של עינך ובטח של לבו ואחר כך
נהקים אחיו חשען וחבטח לצלקם: כשבנב שאם
בנב בחקלם אחיו בונב ירושלם: כשעברו ישראל בם
סוף ואחיו שירב אחיו חלחים קין שועב: כשאחנו
ישראל ינשקו ושחע ם אם שאקבם אחיו שחע נפלב:
כשילם שכנב בחשבן אחיו מחחיר שכנבו: כשבבנו
שחב בארון לחנם ולחנם ונעבב שבן בחאב ושבח
אחיו בטוב שחך נלך נאם לבולם: כשנכנסו ישראל
לארץ ונתקים לבם ונהם שחם בארץ אחיו בחנבן
אם שחו ישראל בשלום עב: ובנב אנשי כנסם בנלולם
בקנם

הקנוט שלא של סלר בחאורשם רק כמי חם שפסחיכוט של
בחקראוה כלכלבם לעל ובוא חבואר בבלחול בבב לחנלם:
ותצאה: בחלבו והבלל חנם והאחר חבאן אנ לחלן שש
חבוה בהבלם שבן חנם סיהב חבלם ית בכבוה רחם
קרב בם חשן אבובם ם חחיה וחחיב חחיב בחחיט אין
קלוש כם מאל סקלוש כי אלהעוה ם חשן בלעה ונבשלט
אשרו חל הרוצם בבשובם חוכיל שאול ועל בחרבם לפלות
שאחה: בישועבך נאל ישראל חקיחי חעבר לל רומם חולם עחי
שבעים בלחם חבדך בשנם רגלי חסילו שחר חקבץ נלחי
עחו ישראל ם לין אבם ארץ ויבן שון לחלבו אובב צלקב
נחשבט: ובשעיט בחשך יהו חכבעלים וירב קרן חשיחו
אם לאחר לזל ואין צור כאלקינו שחע הבלם אל הרבו ה
הלבב נבם שאוכך לבלך בראבך יצא עבין חביבם בטוב
שחך ולך נאם לבולם ויבן שון לחלבו שנם בשלום עם
חחון חלרשם שחעבו שברכם בלו סיו חעולם ואנשי
כנסם בנלולם הקנוט על סלר:

סול

סול בברכות בסתובה ין לון תברך
בשלב בתס"ל בחוברה חשב תכיר ריש תבת
תצמה בה בעל סלה פ"ו:

ומהבבל בק"צור שלא לפטרים לעה בקורא:
מתרי בזל בי ראשונה פי בעבל שאלה שבח לגן
וצריך לעחול בא"תה ובראה ופט עלן מבוה
מ תן מברבת שבלתו פאל תאור בשלש תבבון פאו
ותן בתלבט תתיה תהיט בעל צתק שברתה נשתה
ופתיפו ון עהיל לעשות לרן פאל בקלוש בעל עקב
עלי שט ובקלוש את קלוש עקב ופוא פיה שרו בקלוב
ולב אע תקלוט שט שתיט בברכב אתה של שט שעקו
בקלוש שלוב מבוה וכלט קלוש אוהו ובולוע טבעו
בעבולט:

אהבה תעק ראשונה לשאלה בלעה טוב חתנו
בעבל ולק"צריך לבין בראוי ועקן שאלה בלעה
כלי לבבן חוק בהורה בי תחושר בלעה אלט טועבה ב
אין בור יבא חטא בלה בעיקר לבין בה שיהן לו בקלב
שבל

נ"ן
אל ובינה לחאום בבע ובחור בשוב בי בחה בגא יו שתלבט
לשוה תצוה ויו ב"ל לרבט לבנו זאינו יולע אלבה יבור ובאלן
תבל יחצוא תן בעינו אלהנו ויס"ט ברוך חוק בלעה אשר
בוא חוק לתתיט בקלחונט בוסב ובתאה ובבט תבל:
בשבנו צריך לשאול אחר בלעה בשובה בי תהבן בלעה
שהן אלט אל לבו לשוב תחטאו ולע בתה בע ותר
שבנו אה ב' ועקן בעה בברבה לבקש חמאל שיבנע נאור
יברנו ושעבל אוהו לעבולהו ולא שעברנו עלי נחבולון
יבירנו לעה אחרה בי אינו מעושה לא ויס"ט ברוכה
בהשובה באשר קבל השובה ראוקן בלקים ונתתל לו ב
כלבה"ב ויבו בבי עקב שעט שאר:
סלח לנו אחר שאלה בהאבה צריך לשאול תתלה בין
לרך בשב לבקש שיהקן לרך לאנו ואחר שחר שואל
תתלה שלבט ולא שלו עלי לב לעולט ושולט לנו התלה של
בחטאט שבט בעונה ואחר של בשעבט עבט בחאבוב
ולי שב"ה הבלוה תקובל צריך שיבור בחטאט עצתט
בלי שיבנע לבבו בערל ויס"ט בה תען בתרבה לסלוח בי

בוא

בתרגם. תחלה ולא קן מובנו בחכמתינו ובכל חשונו
בגלות אשר חשב עתנו ברוב חסדיו:
ראה נא בעניינו ואולה אחר סליחה כי אין לנו כח
לחול בהורה בביהכנ בגלות ובסבתה בה פחוח
תברגיש ואין ברור שעתול לנו חסנ בחשא ובכן
תחנניש אל אל ויחסר ואולהנו ונכל לעסוק בעודה
ובחצות כראוי ונחלצת מן בעיניו ותסיש בה ואל
ישראל כי הוא אשר ואל מבוהינו ואל מובהנו תחל
בביהכנ בגלות תבחה צרוהי:
כבאינו רבואה אחר ואולה שלחן שאלם שאל
בגלות אינו עותל על בעדו תצרה בעבור
אבל אחר שיצא תבגלות אין חכנש בחול. ולכה אנו
תבחלש לז. שאחר שיאלנו בקרוב ירבא אן חכונינו
ובביהכנ בגלות צריך להבחלל שיקן בנו כח ואיזו
תל לשבל של בכבל בבה. ועול צריך להבחלל שיבא
מובהנו רבואה גיחה כלי שבב בכיאש לעבההו
ישבך. ותסיש כי אל רוחא רחקן וכל לבוה כי

ברבואה

ברבואה בראוי ותבלעלו אין רוחא נקי אנ כ' רוחאיך
אנ ולא אחרי:
ברבנו ברנסה אחר רבואה שבשאלת חולה אינו תבקש
על בחון אבל אחר שנברבא תבקש ברנסהו ל
לחור לבריא ונתן וצריך לכון לבקש חאר אלקינו ש
שיתן לנו ברנסהינו כי בלא חבבת ברנסה ובבקש
עול כי עיקר בחון אינו לבהבעה תבעולת אלא שנאיב
לעבול בוראינו בכל חכל כל. ולכן ראוי לכל בעל נפש
שיקול בעניניש וכבי בעתן שלקח בינוב בעשין בעבירה
כן צריך שיברע חתנ בעולה בעבלם בסינוב ועינו נפש
כלי שבב עם לעבב ובב ענינה לעבירה כאשר נעורה
ואנו תבחלל על בשנב ותסיחיש בב תבכך בשנט
כאשר בירך שנהנו אל יבחק אעב חאב שעיש:
הקש בשובר אחר שבירבנו עלבשנב אנו תבחלל
שיחבר חיבותינו ואין עשן ברכם לו כתו כאב
נאך בעניינו שענבב שיאלו ישראל חצבה בעבול
וברכם על קבוץ לוה ועל ביאן חשחנו ותסיש

בב

בה חקבץ נלתי עדו ונראל לכון תה אשר קבץ נלתי אמו
סבא אשר פיו תבקרים אחנו יוסף ונחשון ופנתין כלו
קבצם לו כאתל כן אנו תהתנים לו ויקבץ אותנו
ונשתה בו:

ב ג בה שומעינו תשנת שאחר קבון הגלות התחור ע
עשרה לישנה ויתרו סנהדרין לחקותם ושנו ח
התפלל עליה שאין בהנרה הנקים בראוי ופחבה
ותנה ין פלור והתלבה התחור בבראשונה ופסר מחנ
יון ומנתה כי בביהנו בגלות אין אנו בולים לקים
בתכוה ולכן אנו מוחרים שאת העינו בלין חלה אנו
בקיים בתכוה שלא יאיתנו כי אין אלה נבפס על
בשרו ואין לכין אלא תה שעינו רואות אבל לעהיל
בתשבעים כלה ובלין ואותר ותלוך עלינו תברה כי עקי
אנו תוברתים לבה בתוקי להם ולכן יר שיגלה עלינו
חלה ילעו בכל כי ה שומעינו ולא יאתרו כי בורכו תנו
ה בסנרים ומובם חלך אובד בלקה ותשבע כי ב
באתבעות בתשבע ובלין בוא תלך עלינו:

לתלינם

לתלינם אחר שבתבלונו של בלן ונגל בתשבעו אנו וקבלו
על בריעה ובתסרים שאבקשים עלינו ריעה
ישקיו תן בעולם כי באתבעות בלין בעולם עותל ובני
סתיבה אלו בשה בבוה ובריך הבלה לתבלה בריעים כי
בשש לבלקים תינם וריעים בם כשיבים בעינבם ומינם
בולים לעסוק בתורה ובריבים לבשיב לבם כמי אולבם אבל
בבברהם תבעולם כל אחל של חקותו בוא לעסוק בתורה
נאמה ביבה בעבה ר' שתקן בברבה בנאמה בינבם שם
ביום שאנש בנסה בגדלה לא הקעם ומעמי שאובסים
בתלינים יבטלו סוך בברבה בשאנה כי לעולם לא נתנע
תבעולם תעבב של ירע לול ה' שביה לנו
על בתסילים אחר בלקים ותסלים ושאריה עתך וסתריה
ויבי בלקים כי בם ה' תלבנוה לתעלה תלו ומעמי ו
שתסלים ולולים תבלקים שקטלינשת לקרא ברוחתנם קבנוה
בלקים ויבי בלקים בם אשר בתקיקו בלה באתת חלב ונסו
ועלינו בתו שת בתוך מעמי שלא נביה תבתלבוה בשבע
ים שבר טוב לכל בבוטה שמעמי שאין תעשינו תוורים
בכב

כ"כ בבטחונינו גדולה וחזקתינו הב"ה רצוי ויבוז ו
עובדי אל"ל ואנו לא נבוש כי כן בטחנו:
השכון בעוך וכו' אחר שקבלוה בלבם הרוחנה
בבטחה ויבוז כל עבדי מסל תבקיע
בגין כושל"ל כי נתבה אין שחוק בעינו ובכבוד אנו
להאמן של"ה אבל בשבינה השכן בהוכה אין
אחתינו ב"ה אל"ה יש עקר תפלתינו שהשוב ה
בשבינה כאשר בתחלה:
מה לחת הלו וכו' חלבתא דמרעא בעין חלבתא
לקשת ואנא לבוה בעולם חלא לתעלה בראוי
בשל"ה אם לא ב"ה חלבתה בה הלך לאטה של חנו
ואנו חותמים תלתים קרן שועה יתן להלל שמשה בקי
בתשמה וחלבתה נתשבה לדר הרי"ל:
שתע קולינו וכו' ברכבו כולה בל בטבנים ויבל
כאלם לשאול בה כל ברכיו בין יתל בין רכיב ויאתר
אנא ה' תשאה עוה"ר תשעה לתנוך ואל ישלו אויב
עין חמולה בשוחה ביום תקבינו בבלה ובבהלה עונה

בשוחה

בשוחה תבלה יועל לו ברבה כ"כ בגבר בקלוש ובמרט אל
בבה לא השוב ריקם כי שבר להעה לא נשלו:
כלבה ביא ברבה תיבלה לעבולה ובגיתן יב"ה בה ק"ט
בי מאתי"ט אורה ותחנונט לשנ כאל ירבה עבוקי
ובמ"ו שראל והכון בעבולה של תבטנה ולא בי מאתי"ם
ובוב בעבולה וכו' ועבשו ועבשו שחרב בה שראל יתן סל
לקוחט ויצתיח לע שועה ותכין הבא הורה:
תולל"ת מה בברבה ביא בולמה לשתו בגלל של כל בטובה
שעשה עמנו ועושה בכל שעה כי תה אנו תה תינו
שבבה לעתול לבנו לבמן ומעשה התל"ל ס"ט שאין אנו
מבי"ט בבל בארט לבקי"ט בלהבינו כי כתה עבוט חבקי
נבשינו והוא בחקי"ט מותנו ערב ובקר וצבר"ט ומאתר
ול בתי"ט ולוך סלה כי עב בזה ועושה חסל עתנו לתוה
לשתו אמ"ו בכי תכל ביור ובכלל רמי לבתי"ובנו כי תה
בבע בלתנו ברלבנו אל שה כי בבי"ובנו תי"ט עבלבלו
ולשבתו אבל לא בחבט ב"לו ב"ה כי אין אנו סל"ט ובמ"ט
תלבאתין לולבך אחר בטובה שאנו רואים בעינינו כי הבי
לבינ

לפ"ז נראה"ו על כל תעשה יבין אינו חולה לך ולך שו
לדולה:

ש"ל שלום אחר שפסלנו שבת ודולמה בראוה לו אור
נתל עתנו רוב חסלה ופוח עה ראין אינו תקלה
שהתיל מבפנו עתנו וש"ל שלום על כל ישראל יסו
עשין שאותו ברכה כפנים קולם ש"ל שלום בי עת ראין
שיין ראוה לברכה וכשם שבאור מעשך עהה לא הוה
תיכל וכל שאלולת כן לא פינו כולל לעתולכן:
וי"פ בראין שהתיל עתנו פאפבה ולא הועל אוהנו
ותוכל בחברך בשלום אתן כי בשלום בולל כל
ובאתצעוהה שפה לכל ונהברך תכל ואחר
אתן תשנו שפ"א סוף בברכוה:

ולולה אתן עולה כמ"א בתשן ב' שחוה אלעה ובלה אר
לא הבדלו שנכל לעולם כי חוצא שבינו בואנו
אלל וכוונה חחשבנו בוא של בלה ליתל ולחבר שנכנס
כמ"שלה עשין כונה בעונה אתן אחר בחברך ולקן בעונה
אתן נלול יבר חבחברך כי בעונה חחבר בב שחוה ב

בחלה

בחלה א' ובחברך חחבר אוהכל א' בלבור ואל בחחשבה. לי
שאין לו חחשבה נחצא שלא עשה כלום אבל בעונה נחה
ונחוצא בשבתו חחברל: ושעה: חב' חכל אחל שתו
בל אל"ה חלינלה שבבי"עוה בטל באבוה החלה וסוף
ובבולמה בחלה וסוף שבריך לבין בשחונה אוהיוה של
של אלנ ובל לשלבה בשה לחבר אה בואל לביוה אל בכל
בהחלה בי"עוה בשהיחה אבוה. בין לחשיך ביול של
של בן ל לבינא בשבע על ביסולת בעולתיכל שבפיב
ובשוקב. בין לעוה בולב של של אל על ביסול לחברה
עב ביול ונחצא ביול עב בולב. ובשורע בסוב אבוה
בין ב לחשיך בל של של בן ל עלה בעולתיכל. ובשוקב
עלה בלה של של אל לחברה עב בל. וכן בשורע
בהחלה חולכ יחיך הל על בחקוב בעל ובשוקב עלה
בעלן. בן בשקורע בסוב חולכ יחיך בפל ובשוקב עלה
ביול ונחצאוה שחול אוהנוה חחובנוה בשה בעוכן אבלונה
ה"ה ויה שתו בחרותכ ובחבנשה לכל לראש ובוא חקור כל
בברכוה כלב ותחנו כל בשבע ביול לכל בעולתוה כלל

ובוא

ובוא פתיב לכל ואתר ויתל ביהודה ותבר מן במה
אותר ויש שלוש כי בשלותו כל יב שלש ובוא נגב
ולכן שנה ברכה ומצלחה לכל ואתר אתר ברכה
ויש שלש יאתר מתן ויכון לאלו פנו אחוה שברנו לחנו
בית אוהביה ושל כן שאתר אין הקרא נס יעב אין
בנית בשמלם תתבר אלו בית אוהביה אין בעלהו חוזר
ריקם וכל מה שיכיר תקיתן לו אם שנשב בלבד בראו
אחר אותרב בפסוק יבין ולכלן אתרי מי ובוא תמון
יש בו כתן לבתה ענינו בתלבו יולדו ויסודו יולד ביבוא
בו יולן. יש בו אוהביה חג וסלה סולדולה: כן צריך לאמר
בנתה ולבון בו אלו בענינם ויועל ברכה לקבלה
בעלהו שבעלה לחקוע בלכלן בתשבע לכל מי ולא
שוב ריקם: עכ:

בס קיצור גלה איזה ולל כבב בעל בכל בקלם ובוצא
בית עיך הנובב סי צב אבבע בבעוה שבבעלה
בעל ל אוהביה בוב ולקבוכם בעל ל אוהביה אם
אלה שבו סלכן באבוה בתלה בשבורע כבן שיל לו
אם

אם בוב בלה לבעלה ולקבל אל אל אלה בן בלתה ובאבע
בסוב כבן ם ראשונה של אם בוב בלה לבעלה ולקבל ב
אל אם אלה בן בלתה ובבולמה בסוב כבן שמה אחרונה
אל אם בוב בלה לבעלה ולקבל בבל אל אם אלה ות
שאינו תכון לבה עלו בובנה לושקה שהשב ם בבל לא
אוכל קוט ושלן יבן מאתר בל שלבה אל אלם שנשב נתן
ת שלא בורע בחולם בי בחולם בוב אל בוב בלה לבעלו
בבן אל אלה וצריך לשחוה בחוברא שבוא לחוה בל ושלן
בוא נתן נבל ותכלן מהם בן אלם יש שלנך באמרכסה
לשתע לבר מחלם בענין סלה ולאברה בהבלה כי אם
הנע לבן ולא לבבלה הו כי לא לבר רק בוא תכם
כי בוא תיכם:

טעם של ענין ברכה אם צאתך לל שבשנוה.
אין בו שם הוסבה כלל ועיקר:
= תלוע בהכם בי עקב לטע הבאלקוטי לבבן =
תלוע שאלה על לעבי נכסבם ולם כלבה נבע לחלוע
שם טעם ולבה חלוע בבבלה קקי מיטאלעם בעבני
לבור בחרה ית בסוב כל ברכה וברכה קולם סתיתה
יו

ו אין הוספה של שון בברכה עצמה ותנן במתני'
חוץ מברכה מה לתת לך ואין שם אם הוספת כלל
בשום הנוסחאות לכן הוא בקק. משבשים בהבלה גוב
מסורה) ואין לומר שם"א בשתה כלפוס חסנו יראה
בנו"ם מו"תשוב טעם מהר"ר חסנו שם בסלה אלמא
בהמא ומינינו תמר שוב מוה חאלמא בנוא אם כן
נעשה בלבר בברוכה חסון ואין לה תלהא בלא שם
של משר מנב ה' לך סבר נתתל וחבואר בשתו קיבון
חנלה עתוקוה: בחומש מנא של מסוקים ומתחנן
אל ה' ונא על והוא יתיל מובח מה בארץ אשר הוא
נלל מתרו בחלרם ומה בברכה שבהבלל חוב הקטו
הבלוב בחנן ומהתנן כה לבנם לארץ ישראל ויש
לבן שיבא לתה לוקא הקטר מעתים בהבלל לא מחוב
ולא יהיר אבל הענין שבראה בקבה לחוב קן עבו
שעתלו לישראל והיקנו שחנה עשרה ברכות של סלה
בעולם לחנלה לקיים ומלה חוב לבקן בהבלה לבן
בהבלל בחנן ומהתנן שבות בחנן הבלה ומ' ובקטל

חוב

חוב שיבא בוא לארץ ישראל ויפיינן ברכות כלאינא בתלבו
בגמ' מ' קרה של מסוק וקח שיבב (בוגע"ל) בתשרי"א ן
שבא ן ברכות כי אם לתת לך בקן מחב לומעהים כאן
לשון בתלבו בגמ' מ"ט ן"ל בוקא של בעלים ברכות ו
שבבל יש פי' חניב תישראל קאנשים בא"ל ובקן לבא ק
ברכות בין שקנא שבבה בחנבה של עולם שלגיבה ו
ועולם של קלבה כל נשא עון וקח טוב ונשאה מרי"ל
שבפ"ש מחרו ישראל רבנים בקתן ובבת קיב פיינו
תקבבים קרבן ותכבר ובבשו אין בלינו אלא נקלבים
בתשרי"א ן הבלה מ"ט ברכות סולא חוב ברבן פיינו
שנקבו בבנבה ואן לתת לך מחרין של שם בתבנה ונמי
עבל תלבו בגמ'
ושלבה מחר מעבבה נא כמעבר בא' ומהקן ן
ברכות בבל יש מעתים פרי חנן נא ומחב נבן
מעמ לחב פי בברכות נא בלא מ"ט ברכות בן חנן
ולך שבא ן בבל יש לבה מחר ומראה מן בארץ ב
לעובה חמחר שאנו רואה מה בארץ אנו מעבר מה
בתינב

פתינת קן בעולם ואם רוח בעוותה אות כשבכולן
ברכה פתינת ותצא אות כי בברכה בכל כלה
רק בתנין עוד שבטן ואת האתר ובאת ת"ת פת"ל
לא אתר ולבטן ברכה ת"ת שבאת אם לאת לזל בקנ
לזל בשעה שיסל סול בבתי מש"ב בקבה כלך יש
עכל לשני בנו:

חכלא תצאנו רתינו ש"ש תלוש ושינו בברכה אנ
לאת לזל חשאה בברכה. ועל כן עכל לותר ונגנ
לא לת מבלו שוט הוסבה בברכבן ב"ב בשנו
אבנו שב"ב לאוה ולחובה ולכרון שברכבן לנ
ב"ב לשולתיב לת בנת לזל כתו בס תלה שחוקה
או ב"ב בשעה חבנו שקבנה אתר ברכה פתינת
כתו בתה בול ס"ל קרת חת"ש סתן וסעל ושב שעת
ולעה בלבב. ונת עכל לותר כי בתן ומבדו בנוסבה
בברבה בהבלה עכין לתחלה ברבן אה לאת לזל
כתו בתר בול ברכה פתינת הקבנה בבנה ואה
לאת לזל הקבנה אתרין ואין לבקבה ולותר כי אנו

בנסה

בנסה בקלב בקנ"ת ברכות יש כי חובת חבקת אות
בקבוק אות ומילוש עמ בעסוקיל מש"כ בברכה
ואת מבדו חחלש כי אל ברכה פתינת שיקן שחואל
בקטן לל סיני ומבישם נשלאוה חבורבן בסלאחבה ב
אחלה חוקיל:

ובואל לאהבא לכן עמק שחואל בקטן עתא בב חובע
בגן בחס אבבה סל שחואל בקטן אותר בבסל מובן
אל בשתת וכ ובקא חתרשל חב בא לבשיטנו ב
שחואל בקטן ובאת בס בסוקיל אל חשל? והיכן שבחס
בתיל אתנ עלין ישלקבוה תת
באלו כי אוכרה בבני אלו בחסוקיל אהב חבתה
כי אוכיל בבני
בסוקיל ובבאכב אות שבעל שחבנ שחואל בקטן
היקן ברכה פתינת שלם כי אתר אל בחסוקיל
לבולענו בוונהנו בטובב כותר אל נחובו בלבבת
ואנ בב ושאת אל חעלה פתינת ואנ חבלל יל
אבלה בחנשיל בבל? אלא בוונבו נחובנו בטובב
ביבב של אבלה בתינה קן בעולם כתו שאתרם
בוכב תי כבב יקו הטאיל? חטאיל קיב נבלל.

כונן בברכה ומאחר ואם אחל תחיל בקול
שבקבה. ומאחר ומאחר שלחה ומאחר פרטו
בוכב בהיכן כל חול. שראל כי כוח שלוחו של בב
ושלוחו של אדם כמותו וכאילו בחולה חבטלו בשל
כתו שבבית בסתרו בקולש פיב בשל חטא חוב
לעתיד בחן הוא כבן וכיון שעתיד אחל בחקו
לקרות לבד פלוחה של ברכה כבנב מוד
ן כהב פיטר וכיון שבתקרא. כיון בלבו אל פגם
והבב שב בב חבשיט לגבי רבינו נראה ואבלו אל
בל אחר ונשא כבו חנר לתקותו ואותר ינ שלוח
כיון בתקרא ינכון בלבו אל בחבלה חשבב ינחל
בל ה ברכות ולבלה כיון לותר שבות סובר שברכה
בבנב חבלל בחבלה הוא שאתר לב כתב כיון ינ
בבל בחבלה ובנב כ לבי בבנבות ת־חונוהבלבו
בשבתקרא אותר ינ שלוח ולא בחן אעבב טובב
חאל ועבב טובב שבתקרא אב ואינו אותר ינ שלוח
כיון בלבו אל בחבלה כיון שבשבב שתקרא בנב
בבנב

בבנב שבב שלחוה בחן:
בשבן ברכה בבנב בטור אדם חיב בב לב טיט
סי קה בשב בדת ולל
ותב שבבב רבינו וכיון שבתקרא כבן בלבו אל בחבלה וכ
חבשיט לגבי רבינב נראה ואבלו אב בל אחר ונשא
אב כבו חנר לתקותו ואותר ינ שלוח כיון בתקרא אוב
ינכון בלבו אל בחבלה חשבב ינחל בל ה ולבלה
בל שבוא סובר שברכה בבנב חבלל בחבלה בוא שאל
כיון הב כיון ובל בחבלה אבל ובבנבוה חיחון
בבוב בל ובב בחבב שכיון לבבר שאל לשאול אחר נחנו
לבקבוחב ולותר ינ שלוח אלא ה ינכון בלבו לבל בחבלה
עב בל ולא סח בשבה שבב בל חבלל שב ובשבא אב
טבר לחבנו שבוא אותר ינ שלוח חכיון ינכון בלבו ב
בחבלה לאלב בו אותר ברכה ינ שאב לברכב אא ינכן
אבל כינכון בבל בחבלה ולא אח בל בבותר בל בחבלה
לשוחב בשבב ובל לבשאינו חובשה לחבר לבלבו אב בל
ישור בוא עבתו נחתר בחבלה ינ לבוב לחחבנ אשתו
לבבא

לו כמו נקבה לעובר לתוך הבית אבל אם כמו
אב בעשתה שתוך לתלה ואם כלבר בבנות אם
ואינו תובעות כולן לו אם אין כתוב אם בתקרא כוון
בכל מקום יקחו ב"ש אלוף ואם יר להקשין אם אם
לתיתר בקנאה של ל"ש"ט אחר בתלה אלא ב
בתש"ט פוא עצתו אבל אבר ואם בתקרא כוון ה
ההלה בקלה תש"ט ב"ש אלוף ושתר לתיארבע כמון
שאבר תולן פוב תפרט בהב אתקרא תש"ט ב"ש אלוף
אבל כו מרק אין עותלין כהב שבתן חייתו ובן
בפיא בתרלה ולתיב מרק סקורא לעה רש"י וכן כון
בטבב בפרלה וכל לבשות לעהם אנ אותר אם מו
כון לתלה בשן תתלה ועל חוץ יגלין טפ שבתק
תש"ט ועכל לותר שבר"ש תולה עליה עבל:

ו לפר בתנט ולבולע תב ובקב בשובר פ' נוא
בשאתש. ברבה בבנט בשאתר ברבך פ' טר
ראשו תשם כלפ בפכל ובשאתר ושתרך שא מנו
לפסבל כל תן תלה. ופטעם לשתר אלה חסל
ובשאתר

~~בשאתר ושתרך שא מנו לפסבל כל תן תלה~~ ובשאתר
מהפ אב ראשו תעט כלפ בפכל ובשאתר ותרך כ"ה
מעה תכל שאתל אלוף בתתבע ומתן שא אלה תן שאתל
אתבע ואם תו בתן חסבל בשתל תלפ"ש ותעוכ
לתכל בכבור עש בשובר שבתרך תאל שבתרך בתן ב
ובתלה לבתרך נל בכבור חוט ל תאל שפא תן ואם
בתן אתשוב תן ש"ל עות ש בכבה תאל עש שבתרך
אבל ובאה לתלן בכון בשב תן שפא תב בתלה ובן
בשא אתתב תפ שן בתבע לתן אתיבתן כתבו ל
לפראוב תן לכבר ולא לסם אתיבן של תאל פתוב תקל
ולבשנו ובב תוב ותלאו אתבתב תן בשב תבתן בן ב
פתובתה אתלבאה בו שלתה תסבריע פוב לתלן שאם
כוובה לתם שם פוב אתב עלה. ל"ש בתן לתתיקון תלה
אנבא שפא כתלה תבבא לבל לבבר אם בתלבם תקלה
אתלאת בבא אתה לבבר לבב על"ל אם תבלבם
בתקבלה אם תבבם בבת ואם לאו פ' אא שקבלה ותבכ
תבבבב: ובתך בתן אא אתבן לשם תל שבקבל שתרך
בתלה

בהמלכה לא עוד שום וגבהה תקומות אחרו לקבר
סורת בכבוד עבל גאל לא בתקומות שנעון לבתין לא
כי בבר בכיבות חומל של בבולה ונעבין בגם בס שלא לבו
ובות לבבה ינן לתאחר ל לבהמלל שיבנו נל בבל קבר
אן בלתת בשלא ו כי אל חנן בכחלוט לאן בבסרת
יובת לאחר בלבר ל קלוב בחסבר בראוי לומר אל
חלאל בחבל אחראל בחסקו אלבסל אבוחאלן
שבם בנבר אבוסם בשבל קלבונה לבל אחל חבלן
בקנב בשבם קובת סת בבעבוב אבוחנה בלל
לחלן חאורשבקראבה עבן בן שנל בבבב בנשא
שבנם שלבב אל חלבנו חלב שבראה בלבר בנש
לבן בנין ובשבנבו בנלנל ואחבו לו אבו אל שבם
חבבל לקבב ובם חבראל בבן חבנבב חל אחבו חל
בבחר בנבל בבבל לבבחל אל בל לאבל חבבו חחל
לבקבו אחבו שבלב לבבנבחבו בבחבבר אבבל בלן אל
בבחנב ואחב חבבבת ובבלל לבל שבקן בבל בחו
ובבבנב קולו לחבר לבקל בוא בנבלבו לחבר אחר
בחחבו

סו

בחחבו לבבו עבוב כי לבו עבוב נחבר וחולבת בבב שבל בבנל
ובבבוב בבלבל שבל שבבי עבבו ובוחב שאבב פבן ל
לחלחבב בוא עבלחו חבקו ראו לחלחבב ואחב חבובת
וחבולב בוא לאבו בחקוט ובלבר בבחבו:

אגמ. שבקלחובל מ׳ בשבן סלר ולבך בבבבות:
של בקר ובמרט ברב קב בשר באבן חת
בבוב ובבבל אבבל לחבב לל לבב שבל חוסרי
לשבן אלו בבבבחב של בלור בבבחב בחבבת
בחבוב: ובבבל לבבבב בבב בבוחב בבלל בבבבו
טבל כל אבחבו חבבבב ברבב בל בבלב לבל לבבב
בבבחב כי חבבבן לחלב ובבבלים ולחור בבבו
בבבבב כלחבל ולב בבחב בבבבב ובל בבבלים ולל בב
כבבבחב אבב חבחבב בבבבב חובב בל כלחבל בחבלב
בבלב כלחל ובבלב ובבחב כל חבלבב ובחבן חבבבל
עב לחלחבר בבבבוב אבר בבחבב אבב חבלבל שבל אלב לבבבב
ואבחבן חובלב לן בקבלבן וכלבן בבבבלבן לבבחב כי בבחב
חבלב לבבלבן:

בבבן

ברכה אשר צר אדם באדם יתן בשאלה פולך בלוך
כלים נקרא שלם כלה שלהב לעלין אילוט אבשע ש"ו
אבינו לעוך בחוכם לנבא ומכלל כל מאבר צעוק עוד ב
חלבה ובהן באדם נבא רות נשמה כיח ראוה קלפהר
מנעל ושמעה וקול ובלוך ולעה ופנב ושבל אחלעי
להקן אבנו בשתדה בחלבה כי בא רבוחה באדם
אותיל לעקבל ומלול שבעון שהסתו אז הבהחו כל
עבדו עלה נטיל לתהם כלם ואהב חלל רוע
בכשע נקרא חלל ולקראתי נחנעל שבת לאל שנ אלם
חסיע אוחנע לעשוה טוב ובדו בנ רומא כל בשר
לעשוה שבעיב נחקן שנ בחוסל ותלק כ בנשמע
בלעלל ובקבה נעקן בנ רות ושל ונחלא כינתר בחלבה
בשעבה נ בוא כלוא בשהבלב כל ומנ ונכל רוחנ
לעבולה נבדק: - [illegible]
נסם לל שאה כלו מבורו לעשק שהינהב ושחיתה
לאלל ולוק שיב בנ כ לבנ בראה נשמה שיחה נע
ינרב לתתן לתשלל הבנא בנשאה שש בנ כ לבל
ושבת

ושבת לת שיבנ כ לבל בינ בקבה בחסבה בהבוה
הב בקבלן כל כשלם אנ אה בנשחבלן אה בעוב וע
עוש ובנ בנ בתנר בתנר נשחוה לעבל חבל בתנר נ
נשאה לאוהם שאלן לא קתנ בחלבה בא נעשבל
כעבל חבל כאו שבע בבלה בנ בבה ובבן כלן
ובנשאה בקבל באלם שאה הן שבת ובולאה לאל כ
עבוכה לקוט בחלבה ובא בא בכוהב בתלב בלבל
אלם חבועלה בנשאה ובלבהב ברב כ ובבוה השוב
אל כאלט אשר נבנב הנב לו כאשר נהנב לך ובבוה
לשלל לבוב בעוכנוה אבן בתנא שבשוב חקטטה
בחלבה ובחעט כ בל לב חב בבוהב בבואב לשלל
ברכה אשר נבן לשבו בנב יתן אלם שאל חבשבו ב
בעקבא נבר כשב באלם לבוה חבתן בן שוב לבע בן
הב באתה לשקבל וסבר תינב אל אותה בעולם ובבחיקם
בשר חועל בת נסן ובלבקב ברב חובר תינב בבן בעתו
הלל כל לנע חבון אל שבלו בינב תורב אל באאב שאלא
באלם על סבר באותה אל תינב ואבינקוהב והבר בבל
ותנ

ותיני שנכנס תבה טמטומה וכלותה כל סדר כל יום
לעונג כלום ־ יש בנאם רבשר חתוך כי קשה מאבן
אשה שמר לחלוב לך בורות כלם שבכל ואין בו
תיכל איך יאמר מבנים עכל לקם והשמח בו כי עליו אין
לפוסק ולחתן אין לקרוע ואלה בלבד אשר באתה יקרא
לסדר. באותה יחבל לא בעוד כי בלבד שקר ־ ולא
בחברתה ־ מרי ־ באלם בין טוב לרע שקר חסר ־ בעוד
ובל ־ שמחל בשלם ־ ומכבל בשתרה מקרה בין טמא
לטהור ובין אשר לתוהר ובין מטור לחוב כי כן בתיב
ולבבל בין באור ובין בחשך אין ־ ינא אלים כי טוב
בבבלה בחוץ בלעה לקמא באמצע לסדר. באותה נאמר
על ־ פם בלב שלם בבה ולב אין חיי דלל בכלה שנאה אמר
לאנ ־ ב פיו ל ־ וקרב לא ־ שבן עם תחי שוא ועם שלם
לא אבוא ־ ילקלק לבבל בין חב שבוא חצוב תחש ובין
שבוא ללה כ ־ נו בחטא וכב ברב שבט חוסר כי ־ חי ־ בשר
ובחי ־ ב בעלתי כל ב ־ חי ־ ב שבאלם עסוק בקרב ולא
יחי ־ בחשך ובאבלה כל ב ־ חי ־ ב שבאלם עכול בעבי

באמצע

באמצע שאם באלם חסר חיב בבבלה בוא כחעט ערך
חחס בבחלא אל תעלה שבבר ־ אחרו שקראין ב ־ ליעב ב
בעלונב כלאלם אה אשר בבר עשובו עשאו אין כבי ־ ב
באן אלא עשובו כבכבל תחבה ובין לבר נתנו עלכל
אבר ואבר אלך ובעתיקך אל תבונו שבובוא עשך ובוענך
עכל ותחלא בשביע כ ־ ב בבלה ולעב באלם לבחין בין
כלבבר בעקרא יוט אר ־ לה ־
ברכה אלא נעשה עבל חשוב באלם כ ־ עי כל אלה —
שאחרנ בין בקורה ובנשאה וקול כ כלם אינבר לחול
אוהו לעבל כ לקמא ולא לעולם ולא לבבר הו ועבל אלך
אלך כי בבברא בבר לו ־ וחברסם כי עבל לבבר בוא
תשבל לעב ולעבוב ולחסר כל ועבל עבלם תיקי ־ וכלאלם
כל בשרק חתנו עול קרה תעבבין עלי עול תלבה ועל
הנ ותי ־ לנ עול תלבות קוב בחחשלה ב ־ בר לאלם לא כן
עבלה עקרא בן חוכין שאין לך בן חוכין אלא חי ־ שעוסק
בתורה ויחשו בל פלאיב בלו עבל כ ולא עבל אחשורוש
ברכה אשנו ־ ישראל באחב כי בברכב בוא בב
כוין

כדין בברכה ומאחר ואת מתל תתיל בקבל
שבקבה. ומאחר ומאחר שלתה ומאחר מתבו
בוכך ברכתך של תולי. ונראל כי כוח שלוחין של כנ
ושלוחו של אדם כתורה וכאילו בתולה תהבלו נשמ
כתו שבבוא בסתרו בקלוש ביב נשל תשם תוב
לתנתיס בחלן הוא כבן וכרך שעתיל מתל נתקו
לקרות לפס פלוה של ברכה כבנס מוד
ן כתב פיוד וכרך שבתקרא. כדין בלבו מל בפס
ובתב שם בבי תפשיו לגדי רבינו ירוחם שמבלו מ
גל מתר ונשוא כפי חלק לתקותו ומיתר ויש שלו
כרך בתקרא שכדין בלבו מל בבתלה תשבה שקל
גל מ ברכות ולמיבה כרך לותר שבות סובר שברכה
בבנס תבלל בקלה בוא שמתר לה כתב כרך ש
בבל בבתלה ובוכל כי לפי בבבסות תיתוכיבה
בשבתקרא אותה ויש שלוח ולא בחלן אעפב שנב
תתל ועכב שובב שבתקרא אלא שאינו אותה ויש
כדין בלבו מל בבתלה כדין שבשעה שתקרא בינ
בבנס

בבנס שיב שלחוה בחלן:
בעתן ברכה בבנס בטוד מרח תיל בב לב מנ
סי קה בשל בית יוסף
ותה שבוב רבינו וכרך שבתקרא כבן בלבו מל בבתלה וכ
תבשיט לגדי רבינו ירוחם שמבלו מל מתר שנשא
מה כפי חלק לתקותו ומיתר ויש שלוח כרך בתקרא מתו
שכדין בלבו מל בבתלה תשבה שבתל גל מ ולמיבה
גל שבות סובר שברכה בבנס תבלל בקלה בוא שגל
כרך תב כרך שכדין בבל בקלה אבל ובפיבות תיתון
בבוב גל ובוב בתבנס וכרך לבסר שת לעבול מתר ותנן
לבקבוב ולותר ויש שלוח אלא מ שכדין בלבו מל בקלה
עב גל ולא מ בשבר שבה גל תבלל שבב ובשבת מב
טבי לתבנ שבוא מותר ויש שלוח תכרך שכדין בלבו ב
בבתלה לאלב בי מותר ברכת ויש שלוח לברכה מת יבן
אבל כשכדין בבל בקלה ולא מ בל כמותר מל בקלה
לותע כמבב ובל לבשתנ תובסת לעשת לקבוב מ מ תלה
ישוב בוא עבתו ותמר בבלה ש לקוב לתתבנ מתי
תבא

לו כמו נקבה ושבר לקבל כה כבה לאמר אם כמו
אב בשתיהן שמור להמלה. ואם כלבר. בנבואה אם
אינו תובעה. כמו לו אין אבן אם בתקרא כמו
בכל מקום ויתור ב"ש אלוף. ואם יר להוציאן את מ
לתיתר הקנהא על ל ש"ס אחר בהמלה אלא נ
בתש"ס סוא עצתו אבל אבר ואם בתקרא כמון ה
מהמלה בקמה תש"ס ב"ש אלוף ושבר לתיאבקב מ
שאבר. חולן בשב תבלל כבב שתקרא תש"ס ב"ש אל
אבל כמו מרק אין עותלין כבב שבתן תשיתו וכן
בבא בחרלב ונתב מרק סקורת לעמה רש. וכן כמ
בסבר בפרלה ובלי לבשות לעמה אנ אותר אם סו
כמון לתמלה בשן תתרלה ועל חוך עליב טס. שבתק
תס"ס ועבל לותר שבר"ש. חולה עליב עבל:
ל לפיר. בתנס ולבולים תב שבקב בשובר ס' נשא
בשאתיס. ברבה. בבנס בשאתר. ברבך ס' טר
ראשו תשנ בלס. בפבל. ובשאתר. ושתרך. שא. מנו
לפבבל לל. תן תרלה. ופטעם לשבר מלה. חסל.
ובשאתר

נבשאתר

מרבה. אב ראשו תשנ בלס בפבל. ובשאתר ותרך. ב"ה
מעה. תל שתאל. אלוף בתתצב. ומתן. שא. לה. תן שתאל
מתצב. ואם הו בתן חסבל בשתאל. המלסוחלו תעורה
לתבל בלבור. עם בשובר שבתרך תאל שבתרך בתן ב
בהמלה לבתרך נגל בלבור חוס. ל תאל שמא. תן. ואם
בתן מלבשוב בן ב"ל עתרב פרבה מאל עם שבתרך
אבל. ובאמר לתן בבן בשב תן שבא תב בהמלה ובן
בשתר מתתה תב בן בתתצב לתן. מתיבתן בתנבו ל
לבראוב תן לבבר ולא לסס שתיבן אל תלתך בתוב תקל
ולבשנו. ובב. חות. ותלתו. מתיות תן בבב תב בן ב
בתוכיות תולבתה. בב שתלה. תסבריס בבב לתתן שאם
בוובבו לתתם שם בבב תרב עלה. ל. בתן בתרבקון תלה
מנבא שבתר בתלה תבבבא לבל לבבר. אם בבלבם בקבלה
תשלתה בבא בתתה לבבר לבב על. ל אם בבלבם
בקבלה אם תבבם בבבר ואם לתו ס' אלא בקבלה. ותבבם
תבבבב: ובתרך בתן בלתבתן לשם. תל שבקבל בתתרך
בהמלה

בהמלה

בהמלכו לו עוד שנים ובכתב תקונות אחדו לקצת
סורת בכבוד עכל ואם לא בתקונות שנעו לבתכן
כי בבר בכינת חומל של בעולה ועבין בגם אלה לו
ובות לבה ינן לתאחר ל להבלל שיגנו נל בט קנו
מו כלותת כשלת ו כי אם תנן בכתבות לאן בספרות
יובת לאחר כלבר ל קלוב בתסבר בראו לוות אמ
תואל. פרשב פתראתב בתסקו אבפכל מבוחאלן
שפ ב בגיר מהנסם בשבב קלבונות לבל אחל תמלן
בקנב בשפ ב קוכת סת פ ב עוב אנאנת בלל
לאלן תאורשבקראתב עבן בן שנב. בבבב אנאנ א
שבנם שלבב אל תאנאי תלב שרבאב כלבר ב. בנ
לבן בבן ובנתבסו בנאנב ואתכו לו אנו אל שפ ב
תבבל לקבב ופם תבתת בן תנגבב חל אתן תל
בבתר בנבב ב ב לסבתת אל בב לאבל תתנו תחלב
לבקב אתנ ב בלן לבבנתנ בבנבבר בבל בלך אנ
בבנב ובתב תבבנת ובבלל לבב בבקן בבב בחנ
ובבבב קנל לנתר לבבל בנם בנבבנ לתבב אנ
בתבן

בתבן לבנו כי אם עלה נתנר ותולעת רבה ובל בנבב
ובירה ב ב לבב ובתב שבי שבבן ברנתב ואינו סנן ל
לתלתכב בנת עבתנ תבקב ראנ לתלתכב. ובתב תנובת
ותנולב בנת לתנ בתקנ ובלבר בבתכנ:

מעמ. ובקלתונב מ' בנבן סלר ולבן בבנבנת:
ול בבר ובמרנ ברב קב ב ב בתרן תת
בב ב ובבנב אנב לתנרב. בל לבב שעב תנסרי.
לבבן אלנ בבנבתב בל ב לנר בבנתב בנתרת
בתבנ: ובתבב לבבב בב ובבב בבלל בבנבנ
טבב בל אנתנו תבבבב בבבת בל בב לב. ליב לבן לבב
ב בבתב כ תבבבן לתלב ב ב בבלים ולתנר בבבנ
בטבבר בלבבל ותב ב ב בבבבב ובל בב בלים ולל בב.
בבבבמב אתב תבתב בטבבר תובב בל בלבל בת ל
בב ל בלבל ובבלב ובבתב בל ת. עבלב ובבן תבבבב
עב תתתר בבבבב אב בבתב: אב ל. בל אלב ל בבב
ואנתנן תולב ל בקלנו ובלנ בבבבלבו לבבת ב ב ב
תלב לבבלנו:

בבבן

ברכה אשר יצר אדם באמת יתן באמת פולך בלוך
לגים נקרא אמת כבוד אמתה לעולמים אלהים וכשם שהא
אדם לעוך בתוכם לעבוד ומכלל כל מדבר בעשק עשה ב
חצבה ויהיו באמת נעבדות נשתה רוח נשתה רוח קלפתר
מנוח ושתיעה וקלל ובלוך ולעבד ופנב ושכל מחצעי
להיות מדברי בשתדה בחצבה כי בא רבותה באמתה
אותיות לעקבים ומלולים שבעים ושתים אין הבטחו כל
עבדו עלה נעשים לתיהם כמה ומאה חלל רוע
ברשע נקרא חלל ולקיאתי נחנעים שבת לאל שנה אלה
חסיעה מחנה לעשה טוב ויהי בא רומא כל בשר ויה
לשוה שבעים נפשים עם הסוסים ולקח ה בנשמה ב
כלאיל ובקבה נקבן בנ רות ושל ונחלא כ נתר בחצבה
בשנה עם בוא עלה בשהבלם לל ומנים ולל רוחנים
לעבודה נקבה: - [illegible]
נסמ לל שמה כלו מעורו לשנים שהינהם ושתיתה
לאלל ולוקח שם בנ ה לבנים ברואה נשתה ב יחוד נשמה
ישרב לתתן לתשלל הבנה בנשתה שם בנ ה לבנים
ושבת

ושבת לתי ושבנו ה לבנים ב יבנו בקבה בחסבה בהבוה
הה בקבלן כל כשלם מלך אה בנשתבלן אה בעוב ומ
עוים ולבו בנה מתחיר נשתוה לעבים תהיל בתחיר נ
נשתה לשהם שאלו לא יקיתו בחצוה ביא נשבל
כעבים תהיל כתו שבע בבלה בנ ברה ובנם כל לין
ובנשתה בקבל באלל שתה יהן שבת ובולתה לאל כ
עיבוה לקוט בחצוה ובא ביא בכותב ביתלה בלים
אלל תבועלה בנשתה ובלבבל ברב רה וברוח השוב
אל באלים אשר נבנה הנב לו כאשר נהנה לך ובבוור
לשלל לבוה בעוונוה אבן בתנאי שהשוב חקטרה
בחצוה ובחעט כ בלבה הה ברוה בבוה לשלל
ברכה אשר נבן לשבו בנב יתן לאלל שאל חבשבו ב
בעקבת נבר כשב באלל לבוה חבתין בין שוב לרע בין
הה באתה לשקיל וסבר תינב אל אותה בעולל ולבתיק
בשר חועל בתי נפן ובלבקב ברב תוברר תיב בבן בעתו
הלי כל לנע תבון מ שבלו ביב שבוש אל בעבה אחת
באלל על סבר באותה אל תינב ואתיקוים ולבר בלל
ותינ

ותיני עניבת תבה טאטראמוה וכלוה כל סדר כל יום
לוונ כליט ·ז בנאם רובשר חתורכל כי עבה מאבה
אשה עשור לחצוב לך בורה כלט שבדכל ומן בנ
תיט אך ראש מבנים עכל לוק ובשבת בו כי עלין מן
לבוסיב ולחלנ מן לוריוב ומלה בלבר כל אשר באתה קנו
לסדר באוחוה ולבס לה בעוב כי בלבר שנקיט ונ
בבטוה ·מר·ז בעלט בין טוב לרע ושקת חסר· בעור
ובל ·ישמול בשלנ ·סבכל בשתרה מקורה בין טחת
לטבור ובין אשור לתוהר ובין מטר לחוב כי בן כתיב
ולבבל בין באור ובין בתוך אן ·ינא אליט כי טוב כ
מבבלה בחוץ בלעה לוקנ באוחן שלסדר באוחוה נאוה
עליבל בלב שלט בבה ולב שין חיז לל מבלה שנאה שנאה
לאוב·ב פיו ל· ולקיב לא· שבן עב תה שוה ועב שנ
לא אבוה ·ילקלק לבבל בין תה שבוה תצוב תחש ובין
שבוה לבה ב··נו בחטא וכב ברב שבט חוסר כי ·חי בעוב
ובתי·ט בעלתי·ט בל ב·ת·ט שבעלט עסוק בקורה ונ
ויתי בחשך ובאתבלה בל ב·ת·ט שבעלט נכנל בעב·ת

באוחן

באוחן שאט בעלט חסר חלה בבבלה בוא כחעט ערן
חתס בבתלא ול תעלה שבבר·ותבו שקראין ב·לעב ב
בעלונב כלאלנ אה אשר בבר עשובו עשאו אין כב·ב
כאן אלא עשובו בבכבל תתבתל ובין לבר נתנו עלכל
אבר ואבר שלך ובעת·לך של תבונ שב בוא עשך ובונ
עכל ותתלא בשבע ב·ב בבלה ולעב בעלט לבבתין בן
בלבר בעקרא יוט אר ל·לה·

ברכה אלא עשנ עבר תשוב בעלט כ·ע כל אלה
שאתרע בין בקורה ובנשאה וקול ה כלט מ·נבר לבול
אוהו לעבל ה לקא ולא לעולט ולא ל·בבר הו ועבל אלך
אלך כ בבעבר בבר לו· ותעבס כ עבל ל·בבר בוא
תשבל לעב ולע·רוס ולאסר כל ועבל עבל·ט תיקי· ובלאלנ
כל בשרק תתנו עול קרה תעב·רין עלי עול תלבה ועל
הנ ות·לע עול תלבות קיב בתחשלה ב·בר לעלט לא כן
עבלה עקרא בן תורין שאין לך בן תורין אלא ת·שעסק
בתורה ותשו בל בלעב בלו עבל ה ולא עבל אחשונ
ברכה שעשנ ·שראל באחד כ בברכה בלאת בב
כון·

כדין בעלמא אל מקומו בתחלה בה בינו לביה פולי
ובשם ישראל אבינו יקב תלבל בקלוב ושרש בשרה
בתחלה בשרש בחומה בעצמה ואלו כי קלוש חבטן
עול תשוב לבדרש בעצמם שבין ישראל לאובע כי אמנם
אמנם שכל בעולם סובב פולך בבשוהו ה׳ ובוא חלן
נגל כל בארץ עבבם בם בחה תחשלה בבבבם ו
ובחלוה נגל שאחרו אין חלל לישראל אבן בבלה מ
בחה בשנהבו ה׳ ה׳ ובבר חנה קבלה בקורב שם
בשם ישראל בם הבחר לבב עקב והנל לבה ש
חלן כאו חבחה בשם בחלוה ובבנסו בחה בנם
בשבנם באומן שלי בברה באלן בנבלת לשות כ
כלבון חב בים חלקו ונבלו ובב חבים באומן בחו
באחרון בגי שנשנו ישראל נגל שאלל בשנים חרלב
פולי אן פולי אן לגב ובוא בחיר ישראל נגי בים
הקום בעבולה ה׳ ובהו רולב לבקרא בשם ישראל
בשם בחבל לו אב שחרבן לאחו כלאלל שא חבטנה
שבר ישראל בנאולב של חבריט חשוב שלא ינו חנ
ולא

ולא בין קורן לשחנון רופינוס ולא לראובן מלבסלרוס
וכנלאמוה חב חוסבה לבורא ה׳ לבקרא בשם חי ש״ב
אב ולא ב״ב שם בעצם של פולי השובבן בלך כי כאן
אן אנו נבנס״ט לקן אם אסור בוא אם לאו אך עכב
נראה כאן בהרחקוה חאבן ה׳ וכחנעם חבסם ישלם
לבקרא בשם פולי על בוונא שאינו עולה מגל שבנו שם
שונאו ואינם נלבבן וכאלו חלטנעב לבינו לדע שבוא
פולי:

בדבה אלא עשאנו אשב בדבבנאה בוונבו ב״ב ל
לבולבה לאל כי בבוהו אים ולא אשבלובב לבחב חלבה
הב שאב בנ״ט שבם בעומה ונלל בחלוב ועובב ועול
חשוב בב אלא ב״ב הו כאוהב שאלל אן לא סבנו ל
נקבוה לל אלבך חיוהו ובנבנהו בנ״ט בבלבים אחר
בבל בעולם בחלבנ״ט בחאבל״ט ובלבר״ט בנ״ט ולבקש
אחר בחובבוה אלא ב״ב אים לל אים חל ורב חנל״ט ל
לבעבסק בשובבן בנשאב ובן אלל טוב לנבר כי שם של
בנשבר״ו של נבב עול אשב נעול בנם ולא לך אחר ב״ם
ונאוה

והאווה בנאוה בעובן ולשב בטל כי בבטלה חגאה
לילחה ולילי שעתוס ורמז ומכן לכל בעבירה:
ברכה מוקח עורט. בל. סמק שאם יש עור בעולם
עור כתי שבות עיר בתורה כלאמלן תא. שעה
עניות להורה ולא לחנם שתו מנש. בנסה בקהלה
בבטלה. וכר ובאיר עינינו בחצותיך וכיק נר לרגלי
לדרך ואור לנתיבתי. באומכן שבדרכבאמר בב. שת
עניו לחרוס לבתבלל לפי ה' שיתן לו שכל וכינה לבנין
ולבשכל לבר תהון לבר ולא יביב בעור באמלה חלל
תבתין בין לבר לעבר ולקלקם בחעשיר כי אמשר שבעון
ונרב לבל. בין אמי בשט מ כלקבו בחקינבל שבא
בבסוב לחסך וחבלל בנע לבין הנקב בעון מו מעוטו
ילפו אוביה עור באוביות נוע. והבלל שעינין. בין תאר
באור בבאיר לבבין לחול בנורה ולא באוחבט בבלה
תגינבל שנראה באלו עינבפ חכוסה תעור אוביה עור
כי סס חבנורה אנו תיבל כי כן כיק ואנע בלבקבל בב
אלבכב תיבל כלבב פינ נלוע כי כל בנורה שאנין של בקבר

בבכן

ברכה תבר אסורבל רחן לאלה שאם הו בוא אסור בן קיבל
בבבל. עוב בבן ברשן ביבר ע. עוענין שבכשל בבו
הבלל לאל שיתן לו בח ובבורה לבבר של ביבר ולל האוביבן
כי לבו בטעם שאינו תבין אמ. בשט. בנורה ואבן כי אין חבוא
תבר עבתו תבין באסורבל חלל לאה פיא בלה בי
כאור בעון לא נבנלל כב. שבת בל באלה לסור עבתו
תל ביבר ולבלה עבתו ע. סנוסבל ובעוב לחול בנורה
בתה שיבול לחול כי אם אבן בוא ביתות אם ברבל בוא
אהבולן ולבו בוגב בבהבב לעל ואם אסורבל בן קיבל
לבלן בחבל. עוב בלי טעם עוב בנורה לבלה בבין שוב
לבבחוב בחטא שבו באלה ברלה ולבן יבלל שיבובו
אן בשבל לבני חאסרו על כי יחבר:
בבבכה יובב שבל וע בשב. כון שבקבב שיבו על
שבל ובל. עבל חבל ביבר על בבא לטבר חביעבן
אוחב כי אין לך שבוב לולב חיו לביב באלה ואן חחשלה
ביבר לבין עבל עבל ובוא שבל בחבל חביבר כון
והבוענבו בינו חלק בחבוה שלו ביא קטנב על בשוא

בשבא

כשבא אחר הנועד קטנה פוא נתון אל בנקל ב
בתקליתו כאו כן פאלט בביוהו הבוס תפ.לר פוא
בתלונה שלה עלי תעצאת נשורר לשוף ותן פוא
שנרופו לבנכבו ולרותתו בני תעשיו ישעוה בעונו
כי תאינרא כתב בשלבופו לבירא עתיקוא ולכן נגו
בחשק בבונבשאה בברכת תנכבה שלט:
בברכה תלבנו עדותתל כנס שאט אין לכבו לרלוך מ
בתצוה ולבלבו בלבנו בנון נראו. לבבול נשתנו
עגל שאתר איוב בלם לבשה ולבשיו בתעל וכנוב תוב
בנרתן בו בתצוה בנעשט לבוש לאלט ולנשאתו בנקנ
בשל תלקא לרבנן וסולבתלבוש רותנ בלוע תבחקו
תבאן ותלך. בבלו לבוה נעשר תאן בס. שלתן ע
ואתצעט לקוט בתצוה לבסוה עדוהו אט בבראתו
בונבן אט בתתון של יוד כי עי נעשט בתצוה בון
עדוט בתי שאינו רולבן אחר בתצוה ובטרט באוהל
יוכל לקט כי אין אלט תיב אלא כשעורו ובשאו ב
נאור בעלו כי בבונה טובה ונצטרעה לתעשה בלו
בעל

בשל. תוסר עגל
בברכה יוקב בבותט. בחשק בב לבל. ב.ה בכלל ב
בבבותט נתן ב.לר ובנאוה בעולט ולרלוב אחר.ה
כתוט בל. ילעה כטור לטבת. ובל וברתל לתשלום ב
שאתה ואט נט פוא בכלל ב נתן כשובו אין לו בת ל
לבתנבר עלו עגל שבקוב אשן בוטתר לוסב כל יסנכל
בב שאתה לו בבל נתן נרונו ואל בריב בוטבב קוחבן ובוא
אחר בוקב בבותט ואב בוסב יעוב נתל ואט ב.לר
נבב בבקו חאל מתה ובקבלה שנר אלו ולבבו לעוברו
תל אוב כי כתב בעתט נטל בתשול בל. ילעה
בביהו כב בטוב נתה בשובו עגל שאתר בבוב אבלו
לכט בתו ובוא לא ילע נט ובבקב ובוא לא ילע נב
לא ילע אלא שלו בנשב עגל שארל ולוע תב של עבל
עבר. אין ששתע בבר סיב כל בנ. ישראל עבלט ית
ובלך יקנב אלון לעבתו הבלע:
בברכה רוקע בארץ על בתיט בב. כנין כי כתו שבקבה
בב תעה בר.אה בעולט שבתיט סוכו בארץ
ועל.בט

ועל כל השב בסתיכם ג"ו גם מתו כך. להיך תשוב
שלם היו תושבים של בית כרותים לחורם גם מי
כל צאת לבו לתיב ולא. עברו על ראשו תיב בן יהו
על סכלה ביצר ובכלו בעולם וכל עצתותיו בעוו
תעמד על בתיב. נות ה' ה' לעם לתתן לקורת ה'
התיתם בכולה תשב תותיב.

גמ' בתכן תצעה נדר גם. כון עלי שמגלל גם
לכך מעתיו מותיב לו מלם תעגל ינלך וה' כלוה
כל מס שוהיו. כיו בלכך. שרב ו.ב.ב נדר ביכו על
ויכלו נשעוהיו לתלכנה הלל בתלך שכם מותר ינלך
עתלה בתשור ינלי תולכוה מותיו לבב ולבתי שלו
מברכם שכהוב בו ~~שראל בכם לבך~~ ויסע מנו
בלוך ונסוע בנבב כל בלכהיו לתשרתם של מרן
ישראל כבב. להיך ינלי לצל. תין נלא לצל שתו
ברכה מנר. ישראל בנבורם גם. כון ו.ב.ב תתל
בלול שכהוב בו ויתחק הלל גם מלו כל תעשו
הראם ומה פתלה של בנשרוה תיל כנבר ~~ינלה~~ נגלה
לנטה

לנטת גם לוקמ ובכל. כיר תתנו לוקמ כי בות סובב
בכל ובב ותתולל כל
בברכה עוטר. ישראל בהבוארם כמן. כון לבות בעקב
בכלול נתלה הבוארם בעקראם מתה ונ הכן מתה
לעקב כלו. מתון תלה במתה לבר מתה התל כלבו כן
מו בהתיחוה ולתם כעקב כן מם בם עטרה. ישראל
ונ מארם. ישראל לא. עשו עולם ולא. לבדו כן ונלולם
תלבן בבכטוה בעטן בעלות ובלב. סכיב עם בעם
וכן כבוב קרוף ה' לכל קוראיו לכל אשר. קראוהו באמת
תמ' באמת ו.ב.ו מו ולבו ו.ב. יתל בעבולהן:
בברכה שעשה ל כל לרכ: גם. כיר כתב עקלם טובכ
ה' על תרכם נשתבו בו ובשטיע בעבורם כל בתוב
תתלו בכל בקר וכל נעגועיו מועלב כוב בקולם מל. ונעתם
נעשם כל לרכיו ונכן עלתו בלרבו ולא נעשם בעל תוב
לבלטרך לעשר תבירו לבכן לו לרבו אלת בות. ה' בתלבו
בקולם נברכם לתנו באוכן ולא. ב.ב בטו.טובב ל
לבאלל בכל עון בכל בתתלעב אשר בעבוה נוטו תלי.כב
לנכון

ונקיון פנותה להלבשה בגדולה. מ"ט ובן תינוקות
בראויות לבה לה תבינה בתוך:

בברכה מעבר חדל. ג"נה תינוק ובן בספרות

מ' תלרכי מלט בלא בינה לנות תעלות ב
עה לבל ולבלתן. ומי קם בבקרניה ובחוזה
נהתלון. כון אינה מנעם לעשות קרבן תבינה
קיתה תלנך מו קלט פינת מו כל הלילה אם. ולא
לבבל בעל תלבשנכל כל מנעם חברה מ' ועד
בלבבה לתנה. כון לנה לין כלי לנות לבינתיו
ליט תחר לעבולה. כ' כ כל תעשיך. כי לנה כלבנ
בנה בנת ובכללה בינה והתנותה בן מלו בקלחה
שכנן מלט בברכותיו בבקר לעורר נשתה מלין
בתחה ובלבן לפנלל בבול ה' ובורהו ותעשיך ונבלין
ותלבה ולא שנעהיך. מנ מלו כ' מין לנו תסם עולם
בעולם בתובו בל. סנם ומין שתה שלתה בנבן שין
בתלה ונבולה ה' ונתיב בשתה בנכנסה בלב נמ
שנה ונגן בלבם. שתתו. עלנו לבנ מלט נ"ו. ונשתה

מו

מו

ומו בתחר עם תשבלל כ' בקבב כל תה ונשה לעובב
לישראל לא נעשה כן לכל ני. אך בינ בנאה ונה
בינתן כ' אנתנו עם סולהנו ובראיה לו מתנ"ט לל
בשתנ שלבנו ותבינא מסוק נשבע ה' ולא נמס מנב
כבן לעולם ובלבל ישראל נתתר ונין בתבר"ט:
נמס הה. ומ נבאה תלר"ט. בונע נקלתון תקב

ותשב:

בעבק ענן מ' חס' בעת תסרוה סינ"ט
לבר בתעלה בבלה ובבנאי בינ

ובשתתו ך מ' וינה כל עבלך מלה מה: ובשבתולי
ב' ובאה כל בעם מה שתל בעם שולל בתרה
ובאבל ומק כל בעם ובשבתו מ"ט בבר מבלו. ך
ובלבם מלך בנ תעניך. ובשתתו של בבוה רלך כל
תנתלך וקראו לך עיר ה' ל' ובב בנוט בבוא. בקע
בטובר נחל ובאו במובלט ובל ובשבתו לה בבר בקלט
ובל' ה' ובשבתו עם בארץ לתנ ה' בטבבה ובתשלט
ך ובשבתו לבוט רלנו ותבבו וסינ הבנוט ך. מלתון
תשע בלבובת ברושלט בחנבון בבנבס. יקר. ב ל
מלבנתך. מלתון כל עבלך שתנ כל בעם בלובה
ובקרתו לך ברושלט לה בבר בקלט וברושלט בחנבון
בטלבנה ובתנלט לבנבס. יקרב לבוט רלנו כ
שלבנה כ' קלט ה' מלתנ. ולתרוה ל' מ' מה לבר. ול
בתתרונט נמס לל ן. מ. ונס בנב בוק של תס"ר

ע

אלא יעקב ונעשה לישראל ב' תכנים מארץ לישראל
שתעמ"ב צלים, לישראל היו לו חקיק 33 תנורי
ולא אחר א"ה אחוב שוב מקן לישראל בלבד ואחר
בלישראל נקלחה מנו בהאלה בלישראל נר"ע לו ו"ין
בלשון הרנוס [פרקת. לשון צלים 33 הא' מלבנה
ת"33] ורמז שהבעורר כי בכמן רוחל בהנאמן
ברמו"ש לשל ביורל לפני בהיבה כי מוחן בשל שרוא
קלנע מוחר"ש שלו חכת"ש בלשונש ביורל לפני בקיבה
ומובו שא"ע קלנע מבל בוא מהבלל לא"ש רשות"ש מחר
שלו עובר לפני בהיבה ולכן בכמן מוחר"ש כי מא בשל
שבש ולא נקרא"ש עבלש מאל ה' שבר. בש בחקוש
בבבנש שבו עוש"ש בעבלוה בלקן שבה בחקוש ק"ו
ובהבלה ב"א בחקוש עבלה אב בהבלל"ש ובש"לוה
בבר בש נקרא"ש עבל"ש ולבה רחל ורח כל עבל"ך
מלה מל כלחר מא בעבל"ש ובש"לה בבר רמו"ש לו
הת"ר לפני בהיבה ובשרמו"ל ובהבלל בבלוב שלחה
על שמו מות לעת"קות לבת מהחך עתי ולבו מה
שבון בחוחרו לחחר לת מהב וכל בעש אשר בדלך
ומחר. כי מצת כלחר כי מלבל עתו אחב בבר
בש"ראל לל כי בשבש לבה עהבש ולכ מוחר
בבה לישראל ש"לו בש עבוה לב ולא ה' לשלה
בבר שבלל בשקוש בבר"ש מבל רמו. לבו"ה ל"
לבקל"ש בחר בבקב בשמל בשרב לחחר בבבלוה
ובלת"רה ולב מה שמחר ומחר כל בעש מה שמ
ולב שרמו. לקמ ש"קוש 33בב שלה בשחר ובהבלל
לש. ובעבר שבלשר בבר מהל הבהנא"ש שרמ

מלה יעקב ונעשה לישראל ב' תכנים מארץ לישראל
שתעמ"ב צלים, לישראל היו לו חקיק 33 תנורי
ולא אחר א"ה אחוב שוב מקן לישראל בלבד ואחר
בלישראל נקלחה מנו בהאלה בלישראל נר"ע לו ו"ין
בלשון הרנוס [פרקת. לשון צלים 33 הא' מלבנה
ת"33] ורמז שהבעורר כי בכמן רוחל בהנאמן
ברמו"ש לשל ביורל לפני בהיבה כי מוחן בשל שרוא
קלנע מוחר"ש שלו חכת"ש בלשונש ביורל לפני בקיבה
ומובו שא"ע קלנע מבל בוא מהבלל לא"ש רשות"ש מחר
שלו עובר לפני בהיבה ולכן בכמן מוחר"ש כי מא בשל
שבש ולא נקרא"ש עבלש מאל ה' שבר. בש בחקוש
בבבנש שבו עוש"ש בעבלוה בלקן שבה בחקוש ק"ו
ובהבלה ב"א בחקוש עבלה אב בהבלל"ש ובש"לוה
בבר בש נקרא"ש עבל"ש ולבה רחל ורח כל עבל"ך
מלה מל כלחר מא בעבל"ש ובש"לה בבר רמו"ש לו
הת"ר לפני בהיבה ובשרמו"ל ובהבלל בבלוב שלחה
על שמו מות לעת"קות לבת מהחך עתי ולבו מה
שבון בחוחרו לחחר לת מהב וכל בעש אשר בדלך
ומחר. כי מצת כלחר כי מלבל עתו אחב בבר
בש"ראל לל כי בשבש לבה עהבש ולכ מוחר
בבה לישראל ש"לו בש עבוה לב ולא ה' לשלה
בבר שבלל בשקוש בבר"ש מבל רמו. לבו"ה ל"
לבקל"ש בחר בבקב בשמל בשרב לחחר בבבלוה
ובלת"רה ולב מה שמחר ומחר כל בעש מה שמ
ולב שרמו. לקמ ש"קוש 33בב שלה בשחר ובהבלל
לש. ובעבר שבלשר בבר מהל הבהנא"ש שרמ

ש"ב קולו ערב ולב מה שבבן ב"ק בחר ובעש
לישראל שרמו שרמו ש"ב לא קולל שבש לחחר
ובהבלל ולבולה ובהנמ. בב' שבר שב"ם מבולל
ובמו כ"ק מבעבלוה בחו שמלל ולב רחל לישראל
שתעמ"ב צלים שבלישראל ובהבלה רמו ש"ב
נשתבש מבלים ולבו בלב ובהבמרה על בב' ורמו
ב' שמעב שבמלש הבלל ש"ב צלים ובהבלל
בערבה רמו ש"הבלל הת"ר 33ה בבסה בחקוש קבע
ולב מה שרחל לישראל כו ל' חקיק 33ה תנורי 33ה
בבסה שבות מרא וקלש ורמו לל לחלש שלא שלנ
מלבהבלל הת"ר 33קר ובערב ורמו לחקלות ולחרשוב
33ה בבסה ולב מה שחחר מקן לישראל בלבד
ובשבלת בבר ש"ב בב בהנמ ובעש הבלל כלן
ובראו אל ולא נקלחה מנו בחקוש ובלישראל נר"ע לו
מה מה שבון בהנוס [פרקת. לשבמה 33ה מ
מלבנה ת"33] כלחר שלבר. בהבלה ובלעקוה רמו
ש"אחרו 33ה מלבנ 33ה בהבלה ובש"שראל עושן
ם אל בבמה בהבלה ב"ו עמלן ולבמ"ש מבלוה
שבבר מלבנ ש"ראל בבמה בהבלה ובלעקה שמו
בחבר"ש בשמ לישראל כחו שמחר ולעקו בב
ש"ראל ובל ולע מלבש ולב מה שחחר ובלבו מלך
שמר ובשרמו לב' בבר בקלש ש"ב בב קבלן
מלבה בבמ שמל ש"ב בוב בבוה הקנ בשבר
לבל ובל ומב הבלחה שמבש שבש שבלש לקוש
בבקר ומשב"ש בלה לבהבלל מבל מחבש
שבש בשל מלמבה ומנש מלש לבשל מלמבבש

חה עשו לעמה ראוי לבם לילך בשבתה ובחוקיהם
לפחות בזה ה׳ ולשחות בדרכי מדבר חבחכתיב
ובלוריב וגם חה שרתם ובשרעו עם בארץ לפני ה׳
בשבתה ובחוקיהם ואם האחר חה בכלל ביב בן
אלו שחשבתים ותעדיבן בכל יום היל חאובם
שאינם באים כי אם בשבתה ובחוקים שאובם
שבם באים בשבתה ובחוקים שלבם נאחר ובעון
לבלם רצון שאין לבם כל כך חשבה ולבה באובם
שבם בכל יום חבחלים בזה בכנסה כי שלא אמם
נאחר ובשבתון לפר קלשו וגם חה שכיון בפרנוס
מלחמן עתה בגלותם בדרשם כאחר שבשבה בעלה
נביב בבאים לעבר באל ה׳ בדרשם ולעשות בקבוצם
בחנם ולעשה שלם מעתים בבאמונם בזה בחקם
בחברם בגם גבו בחרסים יקרים לי אלבאר:

מי הלבא לשון חברך
גם לזל חאחר א מרם בנם לך שב
שב, של שנין בדמן בפנים =

גרם ברוב פ בחר בדרבו בם שבולחם לל בדבבם
לחן בחם בדב חסל לחברבם בשן בקומת עבר
לל לחבואר בפי בדרם שלא נבראם בעולם יפרח
ל חלב אחר ואלו בן חחם בנם חיים חן בעבר ואחר
ישלם ובלם חחנים בדרם ברשם שלם בדרך בשן
בחברך לחנן בכל אלה פי בדרחם של סלר בחלם
בדרכך בדרם בשאל בדי שבשם חחם של ישראל
בחם קבם ל שאין בדבר אלא חחם שם בדרכן
בחם

בלבם אחר שלחם ומלך בי אל חבחם לשלחם ובכל בבם עב
בבבר אין חבחם אלא בדבם, ובחלם שחרך שבאל
חם בחם אל בבר לישראל שאין לך אחרם לאבר שלא
בחם שחם לישראל לא בבנם ובל שחחר מכל רע.
ובחלם אחר בבן שבחם בן שחם בסבם ובל בחר לישראל חיים
בל בבחרם בם חם שבחם בן בחם בסבם לישראל
ובחלם בחרבן בבן שבחל בן בחרם אל בחרם בחם
ובחלם שחם ל בחם בבן שבחל בן בחרם אל בחרם בחם
בחלם אחר בבן בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם
בחלם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם
בחלם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם
בחלם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם
בחלם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם
בחלם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם
בחלם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם
בחלם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם
בחלם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם
בחלם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם
בחלם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם
בחלם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם
בחלם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם
בחלם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם
בחלם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם
בחלם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם
בחלם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם
בחלם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם
בחלם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם
בחלם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם
בחלם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם
בחלם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם
בחלם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם
בחלם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם
בחלם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם
בחלם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם
בחלם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם
בחלם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם
בחלם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם
בחלם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם
בחלם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם
בחלם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם בחרם בחם

אל בתולה. כפל ופיעל בשלמה כפיא כמולו אמר לה
לבבה ולא תבינה אלא לבשלבה תלוש עם בוא לאמר
ובלבד לא. ונו תלבבה רשב קמץ שובב לל. ן שבא לבו
מן תשרקו. ותרגמו מי זכר. ברבון באתן אתר דה
בר מטבר פוטר לן מ מנה כלה ב שבל שתרגם
ואיה תשקין ובלד בשלה אלה סיתם מקבה מקל ובשר
לברבה ויסי מלכה בעל בבנים ולא סקלא בבם ולפ
מקיב בשבר שבבנים תרגם אל כלה לא. בטן ולא
בשקי אלא. בין שיבה מלה תשר כתה בשתל בקלקלה
ובוה לברקה.

כתה בשבר מלה בשקין בוא מתרך בבוקר מלה
לבוקה ברשוקה לבא לברבה לב לשתא קלשא שקה
לשל. בי תקבהן שלאין ולאין. ובשר לב לשין לתתך
בבבר כ מלה בב.ל. ישתרך לאסקלא לשרא לתלא
ולבר לתשבא תשא לתבל של שתא קלשא בקלקלא
לשרא לבתלא לב לבוקה תלה בב.ל. לך ישתרך יסקל
כ ולא שלא ולא בוא מלקא שלב. ולב לבן לאב
לתבן לתתבב בלבא רתקא ולא ברשוקא שלתקא
מלל יסקיבו בלבב ולא בוא שלן לבסלל בקלקא
בשרא לשתלא לב בלל לבוקה סברא לבשא
בקלקא ולבן בי תרגלא, ולא קשרא לבתלא, שלל
אשר לשב לתל בשל תשר לבשתר. ברבן כ
ישב לאבו מתל בב.ל. ישתרך לבן. אר כ מלל בב.ל
ישתרך לבל שתל, ולא כ מנו לבל בב.ל. לך לבל

ולא בתלבבה. ולא בבבר ולא בבבר בבבר בבבר
ולא בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
בבבר

בעניין תענית שבועות בס"ד לרן ישרה

לך שלג

תענית כך ומכת שחרית בלילה בנאמון ר' חרלה יצב
בעל פלמיש זל"ל אשר תיתיו אמ שותיה וכך היו
בתענית שבנאמון ר' חרלה יצב בעל אבל בקיץ
קטנים ובי ברים והנהל בסמו לתעלה וכמה שותיה
חקיק מוקנה לקדה שלבש לאבל וכלה ובמו לו שמ
רבמה כנפון ובשיב בנאמון בעל לחתונתיה מקבל
בשטר רבמה חבש מחנה אין מנ יכל לסע עמה
הכך ותיל חבר שלין לא לחלבי חבחה עבר בחה
ובתלהב לחבחי בסברלים שבע בקיאין בחבחה
ושם מלחול בחבחה בקמה ונסע הכך בנאמון בעל
ולחל מלל חבש מבמב בסברלי לערך רבמה בשם
ולחל חחנ כל בחבחה בעל בחר בשיב כמלבר נרמה
חבחה בסברו בל' רת ובי חקיק בתיב בעל ויקר
חקרה שבים שם הימנ מ' בן ברב בחבש בן חתנש
ומכל חבי ובבך בחרמ חבי בחלהב בקבל רב ומנ
בן בבה מחן של בבלת בהימנ ובנאמון בעל לא ענה
מחן שלא בחבלין כתו שרוב בעולם בעובר שאין שמין
בכך ובחבש רבן של בנאמון בעל כמלבר כמה שלא שבר
של בבבבה של בהימנ בשם שלו בשם נהל ובים חנו
ובנאמון בעל ונעב מו בבלבה ובחתן בנאמון בעל עלשלו
תיב כתו בלן בשבלן חחרים לבלתיל ומחב בא בקמן
בעל ובלה לבים מה בבן ולא בים בולה לחתל לו מחה
לבן תחת מלונ ומתר לו חה בעבר יחה חשמן של
ולה בחבי בחך בנהל בלה ובשיב לא חבש בעל חנלן
שמבה נהל ולחה שמינה חלים בלבר מבבבין
חבנ מבל בלע שמחנה שביה חיב חיה בשנה
ענה מחן של בבבבה של בהימנ מחנש בחחה

מושבותיל לך כם בקנאי שבל חקש וקבה שבלהון עבר
כך רבלך בלהוש בבבש ובבלע לבש מה בחשא ובעבש
בנהל של חי שמים שנב מחן עבר בבבה שוחע חשבל
ונש הבמס לבנך ולבנ בנך על סוב כל בלהוב שסבו
מה בחעשה בנהל ובערמ חה שמסבר לך וכך בים
בחעשה שבחלמן מסבנא בי חקלש קבלות קלשוב קולש
עיבוב הבנמ ובתב שם עבר נהלב לחבים עבר ומב
בשרמל ובים שם חלך א' ובים רולב לבבש מובש כתב
מעחים ובים שם מל' חסל ועבו נהל ועשר נחל ובים
משמ כן בעבנ בחלך ובכל חשם שבים לשבל לבבש בבולל
בים בחסל בעל חבב עלבש וחבשל לעבבל ובי בים
ובעם בחלך של בבולים ולמב לבבש מובש ובמו כל בנ
בקבלב לבחסיר בעל שלך לחלך לבחלבן בשלש לבשל
בעבב בבשש בשלש ובלבת חשש בשבן בשיבר ובמו
לעב חנחב עבב לבחסיל ובשיב לבש בחסיל בעל שלך
עחבש כן שבשלו הבלב הבלב חשבש כשיב חבחב
ובמב ל' ובלבו בן ובחבו לו לו עב כן חלבב רבב
לבבל מלל שבבל ובחבש לו עב בלבן לבנ בחלך
ומל' הבחלל ובעש כן בחסיל ובלך שבחבש לחבלר
בחלך ובי בחבר בחב מובו בחלך שמ בן בעשו ובלן
לבבחבן ובחבן לו ובשן מב בחסיל בעל ובשלוש בחסיל
בלעבן שלבמ בבל פנבש ובי חסבב בלבשיב
מחבים עש בחלך ובבבן כך בא בובר מ' חחלבחב
בחלך חחבחבים לבנ סחלך ומלל של בבלו של חלך
ובבך מב בחלך בבבב מבובב חשבב בלבן לבב
ובחסיל בעל לא בבן לבבו ובשבמב בחסיל ובעבר
שלן בחבבש בלך לבלק שבת מ' לחבלל חבבש ולבב
בחסיל בי"ב שיש לו שבב לבחלל קולש שבבוק
בבובר בעל חלבבן מב בחלך ובבוך הבלב בחסיל בל
בבובר בבוא של בבלו ולבבלבל בב בשולים שם לבלבב

מתן על בברכה בשבר שבקו"ש ברכו ויעמ"ש אלא
יהלו מתן ובחס"ל לא כמן לשונם אלא עבה מתן אלא
ב"ב רובב לבטס"ק בדוק בהשבה ושאל בבאור כל
אם שנת כל בב מתן כש"ב כן ושאל אם עבה כיסול
מתן וכש"ב לא בשבר שבהשלל שב י"ב. כאשר שהו
בבאור שלא עבה פ"פול מתן הלש אה שערות ראש
ו"בעק בעשה ולהלה ותרה ומאתר מו' של תעשה ברע
אבה שבשבר פ"פול כשה לא בהק"ש בברכה שלא עבל
מתן של ברכו י"ב. כאשר שהע פתלך אה לברי. בשאל
ו"קמב בתלך חאל ובבתוך לו מאכר ו"ל אה עבהו לפרו
אה בחס"ל ולנתרת לבבת"ש ו"עשו כן ובח"ת אותו ב
ב"סרין קש"ש ונהרעסו ו"ש"ב אה בעת"ש בעך שלה
ו"שאש לבהו ואחר לאה נכ בתלך אה כל פ"פולש
וב"ב שב עול חס"ל אחר חבדו של בחס"ל בנברן ובוא
ב"ב ולע חס"לוהו של אותו חס"ל בש"ל ב"ב. בחתרעש
של תלהו על בקבה כב"מל ו"שבוש אותו חס"ל
בלעבו שבלה עבר אילה עבדה בלבעת כי לי תעל
קבה לעבר הנא בלא הנא ב"ב אותו חס"ל תתעבן
ובבבה ותבשל ו"ולעו תן בשת"ש של אילה חשא עבון
בחס"ל בש"ל בתבה חשוב ו"תבלל בחס"ל בהלה אחל
ושב ותשבוחש של בחס"ל בנברן ובא בחס"ל בנברן אש
בעבש ב"ש בהלה אשר בוא ושב בן לבה ותשבוחש
ו"חרל בחס"ל חרה ולהלה ואחר לו בחס"ל בנברן אל
ב"ראל ואל בחת ו"אחר אלו בחס"ל אנ ולע שחס"ל לבל
ב"ב אך אחור ל' של חה עשה ס"ס לך בכב ולה בחר
אל בלבל בלה ובש"ב בחס"ל בנברן אנ אומר בשאלה
ח"ל לא עש"ב שוש עבדה רק בקבה תלקן עבר
חס"ל בחוש בשבה ובש"ב בעולם אינש שבר"ש בעולם
בלבה בחשת שבעש אל עשה בב בקבן בחולשת לחש
ושתעה ולא עבדה מתן של בברכה ובאר"ך ל' בקבה

מתן של בברכה בשבר שבקו"ש ברכו ויעמ"ש אלא
יהלו מתן ובחס"ל לא כמן לשונם אלא עבה מתן אלא
ב"ב רובב לבטס"ק בדוק בהשבה ושאל בבאור כל
אם שנת כל בב מתן כש"ב כן ושאל אם עבה כיסול
מתן וכש"ב לא בשבר שבהשלל שב י"ב. כאשר שהו
בבאור שלא עבה פ"פול מתן הלש אה שערות ראש
ו"בעק בעשה ולהלה ותרה ומאתר מו' של תעשה ברע
אבה שבשבר פ"פול כשה לא בהק"ש בברכה שלא עבל
מתן של ברכו י"ב. כאשר שהע פתלך אה לברי. בשאל
ו"קמב בתלך חאל ובבתוך לו מאכר ו"ל אה עבהו לפרו
אה בחס"ל ולנתרת לבבת"ש ו"עשו כן ובח"ת אותו ב
ב"סרין קש"ש ונהרעסו ו"ש"ב אה בעת"ש בעך שלה
ו"שאש לבהו ואחר לאה נכ בתלך אה כל פ"פולש
וב"ב שב עול חס"ל אחר חבדו של בחס"ל בנברן ובוא
ב"ב ולע חס"לוהו של אותו חס"ל בש"ל ב"ב. בחתרעש
של תלהו על בקבה כב"מל ו"שבוש אותו חס"ל
בלעבו שבלה עבר אילה עבדה בלבעת כי לי תעל
קבה לעבר הנא בלא הנא ב"ב אותו חס"ל תתעבן
ובבבה ותבשל ו"ולעו תן בשת"ש של אילה חשא עבון
בחס"ל בש"ל בתבה חשוב ו"תבלל בחס"ל בהלה אחל
ושב ותשבוחש של בחס"ל בנברן ובא בחס"ל בנברן אש
בעבש ב"ש בהלה אשר בוא ושב בן לבה ותשבוחש
ו"חרל בחס"ל חרה ולהלה ואחר לו בחס"ל בנברן אל
ב"ראל ואל בחת ו"אחר אלו בחס"ל אנ ולע שחס"ל לבל
ב"ב אך אחור ל' של חה עשה ס"ס לך בכב ולה בחר
אל בלבל בלה ובש"ב בחס"ל בנברן אנ אומר בשאלה
ח"ל לא עש"ב שוש עבדה רק בקבה תלקן עבר
חס"ל בחוש בשבה ובש"ב בעולם אינש שבר"ש בעולם
בלבה בחשת שבעש אל עשה בב בקבן בחולשת לחש
ושתעה ולא עבדה מתן של בברכה ובאר"ך ל' בקבה

מתן של בברכה בשבר שבקו"ש ברכו ויעמ"ש אלא
יהלו מתן ובחס"ל לא כמן לשונם אלא עבה מתן אלא
ב"ב רובב לבטס"ק בדוק בהשבה ושאל בבאור כל
אם שנת כל בב מתן כש"ב כן ושאל אם עבה כיסול
מתן וכש"ב לא בשבר שבהשלל שב י"ב. כאשר שהו
בבאור שלא עבה פ"פול מתן הלש אה שערות ראש
ו"בעק בעשה ולהלה ותרה ומאתר מו' של תעשה ברע
אבה שבשבר פ"פול כשה לא בהק"ש בברכה שלא עבל
מתן של ברכו י"ב. כאשר שהע פתלך אה לברי. בשאל
ו"קמב בתלך חאל ובבתוך לו מאכר ו"ל אה עבהו לפרו
אה בחס"ל ולנתרת לבבת"ש ו"עשו כן ובח"ת אותו ב
ב"סרין קש"ש ונהרעסו ו"ש"ב אה בעת"ש בעך שלה
ו"שאש לבהו ואחר לאה נכ בתלך אה כל פ"פולש
וב"ב שב עול חס"ל אחר חבדו של בחס"ל בנברן ובוא
ב"ב ולע חס"לוהו של אותו חס"ל בש"ל ב"ב. בחתרעש
של תלהו על בקבה כב"מל ו"שבוש אותו חס"ל
בלעבו שבלה עבר אילה עבדה בלבעת כי לי תעל
קבה לעבר הנא בלא הנא ב"ב אותו חס"ל תתעבן
ובבבה ותבשל ו"ולעו תן בשת"ש של אילה חשא עבון
בחס"ל בש"ל בתבה חשוב ו"תבלל בחס"ל בהלה אחל
ושב ותשבוחש של בחס"ל בנברן ובא בחס"ל בנברן אש
בעבש ב"ש בהלה אשר בוא ושב בן לבה ותשבוחש
ו"חרל בחס"ל חרה ולהלה ואחר לו בחס"ל בנברן אל
ב"ראל ואל בחת ו"אחר אלו בחס"ל אנ ולע שחס"ל לבל
ב"ב אך אחור ל' של חה עשה ס"ס לך בכב ולה בחר
אל בלבל בלה ובש"ב בחס"ל בנברן אנ אומר בשאלה
ח"ל לא עש"ב שוש עבדה רק בקבה תלקן עבר
חס"ל בחוש בשבה ובש"ב בעולם אינש שבר"ש בעולם
בלבה בחשת שבעש אל עשה בב בקבן בחולשת לחש
ושתעה ולא עבדה מתן של בברכה ובאר"ך ל' בקבה

מתן שלא בעבה מתן ובחס"ל לא כמן לשונם אלא עבה מתן

שער הדנה

אלמלי עכוך פלבוה גרבוה בשתר סיתן
תל סעיב יא עם טעם בלבוש:

יאלית צבור שאתיך בהבלהו כל שישתיע קולו שבוא ערב
אם בוא עבוש כן חחתה שתת בלבו על שבוכן
בולאם לבשיה בבעיתה הבת עלא ברבב ובוא שיתבלל
בבובל ראש בתיה ובראה לתנו אבל אם תבוין לבשתיע
קולו ושתת בלבו בכיבה חוינה ועלו נאתר נבנם על.
בקולה של כן שראתיה ולא יכל שאתיך בהבלהו לא
עוב בוא עבוש תתנ טורת צבור עב
לשון אתל תברב בגבל שבט חוסר בעונין בתב:
וכן יברו בחינוכ שלא יתיבו ויתיבו בעונין בתוך בנבב
אלא יאתרו יחל בנבוה בשיבולם מי בתשתעוה ולא
ואתב יעבר בן בנבוה וכן אל יתיבו בעונין בתוך יובר
אלא. אלא כל בשעור שבל לותב אלא חלך נאתן. כי תבת
התוסה באתן שאתיך בטלן שלא כלין ובקבל שבן ואין
עונין

עונין אחרין אחת בוא בכלל אחת. בותב ומי קצת
תמרים לו שמחרתן נסים בתרין מרבה ושנה
אחת. הנתב. על כן יש לשבר בזה:
נמ כשאותר בחלון אינו מיוס כנבון שאותר בחנים
ובתוועלים בחר שבו תבטונים בתכנים אתי
בלב ותבנאים תורה ותהל ושבו לבר. בתיוס לבריר
ענים אל בלב לשון לך. ולבריים תסולים נראו כאלו
ברות בקלם נאתרו כנון ירי. בקלחונים ונירי. בתבריר יום
עתרים לל אשר בעיל עלין באר. בקלוים שבב נגם
לול בתלן עב ובדות בקולם אתרו ותב נמ אמ בם יום
תסולים עמי. בקבלב לבי שבענים וסלר בלבריים תבנו
ראה בשם בלב בשותעים ונותנים לבם אל בעבלב לקום
כשבתיוס בם תנים בתעורר בריקל ותשחת בתלשים
שחבאת לשותעים לבתוק וקלוב ראש ולברוק תשלים
שאים ולבתלך ינרו שלו לטורה נמ לברבורים בעים
ולתתשבוחים רוב ובקולר לני על בתלן אורם:
נמ כשתבך בתלן בשתתות עלי מו שאותר בשבבר ש

שבון

שבון עבר תיתיל בקבל מא יעים קלו כשתבך לעשיר
ונשל קלו ונתנם לבדו ובלים שתוה בעניים כמלו בם
בלים שלן בעניים תבבשים ברבים ובתלבן מנ תבדו
ברבים מין לו תלם לעולם בבא ומנלקבל שתוצאת לבם לי
חובה מים שלן לו תלם עולם בבא ולבריב ברע ובתר
נולל לתלן שבבב ישב על ביוה נבל נבב לבון ברע
עין וכין שרואב שלן בעניים תבנלבים בעם בשוקן ו
ובקרב לו הנעלה כתוא כבל עלו בלבר ביוצא תבין
בבכך מו לקרות לבם בשם כבולהבם מו כשאותר של
תבבם בשבבב ותב ענב ביום בלין ובתקום בלבק ו
אבות בב בבנבה שם בשראה בשבנב עוב בעניב
לל אשר שנאב ושנא בעניו מה אשר מבב ובקבב מ
אובב ענים בות ובות תבב אובם בעניו יש שוה מנים
ולל תב בים עונים תסבקלב? ובן הראב כתב תנים שלן
תבעסקים בעניני בקבל מא בלב ולא באבלם ושלתים
שלתים בתקותם כתלאך בחוב שלולת שלותם לבים כבלם
תטעם שאותר תב ונשלב תנים לו תב בעני ובשתים שלים

שתי

שתה או אכל אינם עשיר אבל תקבל אחר תשובתו
קולם עלוה בשחר וכיצד באמצע והסרבנים בעצתם
לרוץ לרעב לכשנוס אחר בוראם ואם בתקוע שעונים
לכך אם יש כאן עניים אבלם תפקיעם אחל לתנין מן
נוטים אין כלי לחבר לשבים בעבות בעשיר לקוץ עלי
תרנ בקול תר ומחרתר כאלו תרנ תחש חוטל לתנין
קולם בתר בגבם ולב ואם בחוצם של שכר בקול שעלי
לקבל ולא אי תלחץ בקולו לבוקר של חברו באותו לעוב
בערבת אנרא ולי שונה עול חבחלק לבשיר שחבר ש"ו
אבלים עניים בעיר ובאים אצלו חבר ברשעק וחלבה
אוכל בלבן ובשעבן לבל בשבר אינו נוכן אי תאלב
תלה שתשבו לקח ויצאים בעבי נעם ותחלקים בינם
ברוטה לכל אי בתלוק בעני אשר ברתו חתנו ונחלא
אובלים שבר עולם בלב ושבר עולם בבא ובעשיר קנו
עולתו בשעב אחר בחה עשיר קנא לאלו לבבור
בעניים ותעשים רעים בלל חונע תן בתן בבין ובין
שלם בתלוה בשברות לעולם:

עח

וכלי שלא בא בתן לי חבשול לב ואל עשב בחטאה
באותנות שאלם חבברם חתנו שבו חבאו לעשוה
לבר ולבקש אופעם בתינ עוניים בחושבו בלעבו שעם
לב חוצא חן בעינ בקבל ורבו בבסחבקבו או לבחוה
חיקובו לעולם ולא יתנו אחר בחבינו אלא עשב בעינן
לב כאלא עושב בחנבל בי שבקשו חתנו בחתינב שיעשב
ובעת בב ב' ושען באלו כי בוא בן ותברם ובוא
חשרו לעשוה בטוב ובשר בעבינו לבינן ואשים בלעבו ש
ועושב בחנב עושב חב שלבן חבן חבטוב כי אן יעב
בשר ולם חורעו חלעשוה לע צריך בתן שאם רואב שאין
קולא שרב אל יבב בעינים בתקוע אאו כתו נעלב
רשוב רב ובב וכלותב ובאר כו בבב בסוב כל ברכב
וברכב של עתלב אלא אחר בחרבב בבבעב ובראב
לבין שאין קולו שרב קצוץ חקולו כי בל לואנים לשותעים
ואחוך בן באים לבבסים ולבר אל לבחוה לעשוה חבים
כל אלב לחבירו בחצחקים אחנו ונחלא ורב שאוטאים של
לה לע בבלל קולם שעלב לבבב שלא בבא חבשול של לה

שעבאו

שיצאו תחילה בקול בעבורו לבטים בהלכה אלו
קטרן בשמן. בעורב הבלה. ושיקן לו בקבב לחולה
שלא יבליע אוב או הבב הבלה והו יבב קולם
בגטיעות. לגוסה הבלוה מרגל בנסה בגלולה הקנוה
בהלה. כלולה בבן אחות. בקולם ואת לדבר הו אלוה
שאין בענב שחוטיב או נירע נחצא תבטים בגאוה
וקולם בגטיעות לבן יבר שלא יאחר על סב בי אם
עם בסבר כל שלא יבא לבליע הבב או לחלן על
הבלל שבקבב. בן חנו עלו כל שהחבב הבלהולם
שאלע: ושוב לוחר קולם שהבלל יולשעתים פ ונת
חצא בן בעינו פ. ותועל תאל לחן ובוא בלוק ותבוא
וכן בכל לבר שאלל עושה:

על בשלוחר בפ בסבר הורב. להב בעינו כאלו בקנב
שעותל בב בים בר סיני וכאילו אותב שעב
תקבלה חבר סיני וכאילו בקבב ומחלאת שלו עותלו
על כשל שבים בשעב תבן הורב. וכאילו בוא תאב
בבינו עב באותבב. וכל בקבל בעותלל סבב לאב
לאחר

לאחוע תבו הוהב. ובביוה תורש בלבן ב עכנם חוכא
בלבו וחכוון בקריאתו שלא לבטל הבב או אאה בב ובנ
חשב שבוא בתבורתן בן בתקיל ובן בעב ואל ביב
כוונבו בקריאתו לבולע אה בעב שבוא בק. בבנן
בטעתים ובעריבוה בקריאה לאה תועל לן ב כי אל
לאבל שבר קריאתו אך יעשה לשם ולבריל אלו תאלו
בא על ערך. בתן כשיו תלב תן בקבל שיבון בקבלן
בברכה ראמנו שבקבב יאמרו ראמה שלאה שבר.
אבלל שקבב יבתלב עצתו חועל תאל ובנב בין שבתן
שלותו של לבור בוא ושלותו של אלל כתובו נתצאה
בקבלו מתן שלין כאלו בתלב בעצתו תבטל לבעתים
יבתלב אינו בלעבו לבקבל או שאינם יולע שקבלו חועלב
או שלא שבר בביוה בוא תבטל שלין כאלו בתלב
בעצתו תבטל:

ובתבשטה אה מתן לן לבן שיבא גם בתן לבבב
שבב של. בקבלה של בן בשאלה אמר בב אשתא בר
אובב אמר רב אי אמרת בגלב בן אינשתן ויול
לאנו

לפני בהיכל ומילדו בנין שבוא כיצן תעבירוה ופתח
נאם נשמל דרך ותרוצב לעמ ישלו נעתבו וקולעו
ונעל לקרוה בורם נבימ ובבוכב ומע מין תלמון
תי ינבו כל בתלוה במלו בחרו בטוב שבגבור
בחכתה ובתנגשמ טובמ ומין תתנין מלת תי נעמ
לקרנו ופ ומע כהב בהשלשנפנו בתקותוה מלמנ
בנו פתשמחוה לגל ויש בלבר בגם בנו תלוב כמו
מינו כלמ לתאתסן שבישראל מלמ כשמר מותנוב
ומלמ לבוה תלמכם בשמ מותנוה מלמ נעכם לנמו
ופ נמ מע בוה תיותם ורשע תב בונלה לפני בקמו
בחס שלו ומע בוה תמשמחם בנוב ולכ"ם שלמנ
תכנע כתוקמ ולמ כתו שנוש בימנם תקוס שמנ
שבוה רשע נתור מין חוטין רק שבמ שלמנ
וקבם מותר נבנם שלמ בקולם עלכן שנתקם ובבלמ
סרב בנ"ל בשבם בשבמנ"ל שמלם שלמ בקמ מנ
ומתריס בבהלבם כלי בימנ קלמבם ומבמנ מין
ומע כמנ לתחוב בנ בשבם לבר"מ מלמ מחר נמנ
מלב

ס

בלב כמ מותר"מ מע שלב שתם בלבו שלמ מנמן שנתן
מלמם לנמ ה"ב בנשתם נבמ שלמ בכבם שמתל תבלבר"מ
מתמ"ב לנמן כשלמ נשתם כלבר"מ בבמ בבלב לבנשם ה"
מלם מתר תבוכב לנמ ישלו נעתם וקולו עבב מבל
בבבר לבבמלל בבובל רמנ ומתל בתמם ובמתם כלמנמ
בס"מ מנלמן לבמכם שלב מע מתם מנותל בבמם בן
תנובם מבל מע בוה תכונן לבשתמ קולו ומתם בקולו כי
לב תנוב ומלו נתתר מנם מלמ בקולם ובס ומם כל מ"
ומתרכ בקבל ומנם שנשם מנמ רע שמע ס"ם שנמ מ
שנו סבם לשולה תבלמנו שבמל עב שרמבו בבבלבו
מנמנמ תומן ובמנבנ תבלקם ולבנ כל מנו מלבר כבלנו
מקבנמם ולתמן מע כין שבוה בשנמם שם תבירו מכ
מנמל ומלבנם לבמם מה מתכ שנתנמ בוה כתרתם
לקבנו מנ ובתקמ בשמנו כסל שנמ בבבם בבבלבו
מנמלבמנ תבבנמל לנמכ שלמנ ל"ה תובם
מנמלבו בלמ תנמנ מנמנ נמ"ל מלמ ס"מ ל"ה תובב
מנמל מבמנ מנמנ מנמנ לבן כב"ב לבב בבן
מלמ

צלוב עליו בשעה הבלה לכך ונקשרו תלה אל
והכרן ועלה ב"ה תיכב ליום תחר ותעבירו אל תוך
ותוחל על שלבונו שמל ונתנו ושוב לב נשתה ושוב
כון שבוע והכרן תעולם לא יהא מכנה לשנות שום
תבתולבים בעם שלא בהגלב לו לפוהכרן סכל אמר
מאמר על כשמינו תיכב ליום תחר אם שאל תבשקו
תוקבי בקבל מן תאצם תיל עלא ובהנו לו שמם
תיב ביתל אמר לפו שלמסם כון ויב בלו ובכנבו
על בשבוע תעבירו של תלהבו ותוחל על שלבונו מנגו
בקבטו אלם תיל אמר לפו עלא בלי שיבשער בגם
בהבלהו על בשבוע שמל ושבו אמר אם תבלבנו
רבנו ובאו אלא לכרו עליו לתי ובביב בכך הם
כול לבוב לו שמעוב תיל בם בוא שוב לב
אלם ואם טוענם עתו לוקם לבם שבה ובלב תעל
אלא בא בשעה עם אלמעלה אמר
ותשא בתלקו שמעלה עם מבנל אל ארא
אלו שמלם תבאו לשנות כל אלם בלל אמר

ושנה ובאלם שמן סבולם. ומעם. שכל מלבים בלל א
מתכן לכל אלם ולבך ובתרם תבם בבבלה בבתוק ו
נגבנו תלה פנאוב ובקשאב. על בבוב בתכן עוב לב
ושתלבו סבב ובתול עליו רוח בקולם בשעה בבלבו
מתוך בבבלבו שבם ברבב ובכן על לבך אין בנבומב
ארם כי אם בבוך שתב לבבבב. כבן בתכן ובבב
בתול בברבב של בקבל ובבולם תבלתם מבנו עב כובלב
לבוך שכל שעבו לו מעבתב כל לבתבך שתב עב ב
במבלב שבב שב. כך מתוך בשבע בברבבבו כתו ו
מבבבו מלו: על בשבתכן ובב. אינו קבוב לבב בבומר
מבבלו לבבבב תבלב כבל ובלב קובב שבבב ובב בלב
מלב לבבבב. כבן בבתב אובב ושבבב מובו: לכן לבך
בבלב לבבב שבל ומבבבו על מלבבו בתלק בבן ב: ל מלב
בל מלבב על בבלבבו לבן ומבבב בלבו ברוב: ובלב
בבלן ב בתקוב שבלב לבבבלל בבבב בן בב בבתן ל
לבבבב מבבבבב ב. ב. בבן מלבב בבבבב בבבבב לבבבב
מבבבבבבבבבב בבבב ובבב מבבל בבבבב ב. ובבל

בכללה ב"מ כ"ל ובשב בר"ש פ"ב ובין שקר
אי"ה. ומה לדרך לעתיד וכל לעבדו ומתשבחו. מה
בכוון המלחמה לכתב מה שאינו תמיד ולקבר אותם
וראה עשה ת שאבדלו לבנו כל שאתנו המלחמה
כל בקבל כל חובתו:

כתב ברב ראש"ה תבתב בשער מעבדה חלק
מפרה בתלך הוא לבבלה ולשורר לעשו בנה
בתו שלך הוא לשורר לשב חלק בשר גלל ובגלל
תלך הו כבולן אמנם בשל לא יעשה לעמרה מה
שתבא בקצר רק מבק כל בתחב יפה לו
הדרך שיכפר לפיה תעבלו בתחלה שלא
מלך וכבה לכך לעיך בתחב בשה בשעה
בהמלחה ובדרו בבבר או בבמה בתבא
כ מעבלה בא לשרך ובוב ומשל מעבלה
הלבו ל שלא שלא
כל בעלה הבה של בעבל עבה בתחב בעבה
לפיה ל שבל לעשרו בכל בעלה לא שלא

נבלה

עבלה מה כ בתחבו בלב בתו לבנו בתנבו בקול
לו כ מלקט ל בבותב וכל מלב תמיד לבון לב
יחבו וקו בשל שלק ל כ תלקו שר קול כ בבה ובן
לו קול בעב תירוב וכ עתול לבעלל בקולו בעב
יפלה ומן עינ כל שראל עלו ובעב תתנו מן
תמיד לבון בתחב שכבו בשל לפיה לו לעבל ובתר
לו תכל ועל בקבל וכון המלחו הב"ב תקובלה ובעב
תתב כבר לבו. והבלל של מובנו ומתמין בשב שבין
עבל לבנ"כ בעבולב וכל שב ירל עצתו לבעב
בקלה קבל נבל טרב שרת לבבלל המלחו ל
לבבה בקבוב בתבב מתבב את בעבלה לעלות לבקבב
ל בבל נקבב תירוב תלתב ותבבב בתבנב
לל מבב מלבן תירוב בתנו ומן בב"ב המלבן שב
לבלק בבלה:

מבר בלבה ובל על לבר כ בשב בבל תמבבה כ
בבלה לבלו המלבן לבשר בב תלו ובלו בל שב ולב
לבשבה לו מן בבלבלתו ובשב בבלבל בבלו
לבבב

לשנות בטוב תחל טוב וכ׳ בטוב ... ט״ב לטובה
ולשרש בלבבם עבל מהתחלה:

אתר בפורים נקוט בה׳ כלומר כי קלשון המן
אשר בשם שחשורוש אינם מיוחס אם קלים אם קלים
ובוצא מוחרם בנבואה שבכולן לאחר לאחר תלה בשם
המלך תוכיח תשובה על בפורים ולבסוף כאשר אין לו
לשורר תבלעים בשמחות אם בנבואה אם לומר
מוחרם בהבטחה בשמה רמה ובכובל ראוי עצם
מ׳ מון לשמם ובגבה מ׳ בלחש המלך מחרוב
בעל ברחם לין לי בימא לכל מעמד שחשורוש
בשוגבהם אין בוושבתם לשם שחיב כלל כי אם לשם
קולם אם לבולעם כי ולעיב ביעב בגרגרתם
חיבים אנחנו לבטחם לבם אנחנו כי לשם
שוה לטובם כל חיים בהבטחה תלוים מתבשרים
ובשבחה מטה אלהים לשורר ולבטחם בקול מעמדים
שבקשים בחיים אלה לשבחן מחנה שרה מ
בכל אשר בהבטחה לאמרם תלה בתלה בקלשון
קלה בהבנה בעמקה וקבהם המלך המלך

כה

מ

כמ כלבור כי סוכם סוכם הוקם בהבטחה בלויה בכוונה
מלב לבם חמו מבינו בעמקם לאחרים בנחה ובקלשם
אמר לאמר כי התחיל בשמחם לבם כי שיר ויחדם שלבם אינו
בולמי לשם ותי בכבשונו לה: בכנסה ולא שתיש קולם
בחבם:

ועל נעמן בנעמן מ׳ נבר׳ בשבח ויט מ׳ כל שיר בנקיות
מישרותיהם לבחלים מאמרם בין תכל בלים ובם תכל
בחוסר ובסבירה לבל לך אתי קורא נעים כי כבר בשבח
מרקנים מבעורה לעבדו בעיר בחלים ושלחו לרן בעבר
מרקנים שחיב בחמלה לקבץ חנחוב וכתבה לבקש
מבר מנע בעבוקה תלכלה בהבטחה ואיב הת עמו
בפיבו לעל מבהבם ועל בכל יקם לעלם כחוברר כ׳
מבהבם מלחמה בלי לבוקל תרוגלם תגב שבם אין
אמן המקן מבאמם ומגב כל מקבלה מבנהבם ל
מבלבלים מבהבמים אם שבם שקוע בהבבם אם נאול
מבחולמים ובמקבלם עם מרחמים קבץ כל בני בשבם
מבלבלים בחבם בחוברר כ׳ יוסף לל בסמנר לבקל ומחר

בשון

פשע ובחטא הכל בכללם נקרא לדבר פה אל
לאסר ולא לרוסיב בגלה בהבלוה שבקשו לו שלא
הגשה בקולם ב תוב מחירה בהבלה בכל ישלא
ישראל ולכל חיל וחיל ובשעה בתחלה לפני
חיב כל בר ישראל לאחור ולהע לשון בקולו שם
בלשון בקולם בחירה בקלבם לאסור כל חישוב
בכל בשבתה ויט ובעבדי בבה בנסיה אמ"ר
אותם שיבא חבנו בריבם ובכבם בחלם מלרקם
כאשר נבריב ונעתקם לכבון בס מלין בדבר אל
קל נגב ולחבורסחוה אל רמ"ם ולבריב כאלו
בבם נתא בלשנא לבלל רבקשם חשא ולבי נפש
ועל בעונם בם תלבל בעסם ושבון בעבר
נס ב בלי שם בהבוה בלשן מטמשמש לרב
ואחן לבראוה שם מחירה בקבלה בלשן
תלבל בקב מ שחבר מיש בראוה
של לב בתלך מחבים ישבב בחלבבו לכל מוכר
שלה בלעבם שינו בהבלוה שלא בלשן בקבלה

שבע

ונבבב על בבי בבלם ומעבה לחבוע שבם עינם כל יב
בשבב ויט

מבב מרב תעבר בם ינל ושלוח בלבור בעבים לבם ת
ביולו קבל מרב וכל שלם לב כ"ם שחור ויקר לבבים
נשבבע ומבבל נב"ם חל לעבע כחל תקוב רבם ונבלם
בלמנב"ם לבם לעולם בעבם אמ"ר אחר מבבחם ובסוב
מלבוב אותר חלמ"ר שבשם שלח לבור בחבלבם לבוב
כל מ"ל חלוקבי בשחבה בעחלים בקבל ובחם כל בלוה
שבע רבוא לוקשאוב בבלים בבם כל עם כ"ם כתו
שבמרב כוב אחב חוס"ם כח וחל לכל בסיוב ב
בקלחב שבלם חשובוב חל ונבבו חרובב מ"ם בבבכו:
לשל שם כ"ם לב ובל מחבן בחבלבו לבב חבלב מחבב
לבבו בחלך בשלן חקושבב בשבע בעבב בחובאוב
אבשל לי סנחבונם ובעלובב בחב חלחבם ובחב
חחבוב ובחם בשחבב עולבב עחב שבם נחן לב ובחב
חחבים ולשאוב חח"ר לחבים בבקבאי עבב"ם ובחב
בחב שלי לחבים ובחב חלחבים עולם עחב שבקבאי

אחב

אינו ס׳ התחלת של קבלה מהמלוה עוד עתה שלו
אורחא מעקרא מנו ס׳ תמיד בבתי עונין אחר
תמיד התחלת של י״ח ועשין בקרבן עפ״ל שם
בתחלת נסך עולם תמיד לקלין ולבור בפה ותמיד לא
מעקרא אמיד ותמיד לקלין ותמיד לעמוד תמיד
לבקר ותמיד לרבין כלם. שלא עתה וכשיבא
בבילה כל מנחמיה שאלה שם ולוסף שתתי ס׳
שבה מתחת עיין שלה בתקון ית תלך כת עלין
לן כי ישרב ויוסף לשל קורא בלק ותשבי מתן
בבשורה לתקון שלה:
עוד שם בסדר לקבל תלוך תלו של אלה תהלה
מתר תוכה בתוכה קל עצתו שם כל בלתוכה
מלבד בסדר. ובתלוך ומתל כם כלתוכה
מתרכ ובתרך מלינו תמנו לא. תוב לעולמים
עד כשאלה תהלה בכוונה לתוכו לל תעלה מתן
בתבה ובו סיתן לל אלה בתבה בשבה תרמתו
סמוך ומסבה שלא בלבו עולמים תלוך בס כמו

גוי

עוד בהלמתיה לל המשמש אמת לבקר בע
לא קום בגדר מבנל טובה תמלל. עולם בע לא
מאה נשמה תמנין לם שמרלה בתרכל בשר ל
אחר מתקל בשר מלל עוד עד 15 בתלן בהבלתו
תעלה בתרב בתה תלה תלמד ושתה ולבה
אמת. ולמן תבלן ל אחר לנן בעה בבה בבל
ה ושאר בבל שתה לולק שבל בעה לבלתו ב בבה
לקל תרן לא ע. כעד ותה שלן בבל ומלנה ובלא
לן לל מלתו שמל תלן בבל. אחר תלא מ בבלך בעה
לקל תלבלילה לע מתר בשבה לא תלבלן. ומל ומתר
לקבל שתתל מלסם לבלמה בבל. בלא בלה תעלה
לתלך תבלבל קל מ אחר בבה מ מ. ל תת מ מנו
לן מבל מבתבה לקל נמה אל. אחל עבלן בלה ב
בבשל בסקבה קבלן בבלן לה מקבל בבל ב מ
קלא. קבל תלבל מב בל מל מקלה לא. ובל ל
לקבל ומלך לל לבלבה של מלבה לבלן בבבה מ.
של מבה לבלן לבה לא בם ומלבלתם מ מל בבל
ובבלה

ומדברי בית שמאי ובית הלל נראה שהם
עצמם נמצאים בתוך עולם שמקיף גם בפנים
עולם הקטן שלך הרי הם. כמו שאם אנו מסתכלים
לא יכולים לקחת בחשבון בחשבון שיש לנו
שם כל. מנין מכאנה ועוד לאלוה תלין:
וכמה קב כיצד בית הלל ובית שמאי בין לפרש
מארץ עמ ארוך פה תלקלקת בדיבור קולם של מין
ומין כולם הלל אל בקולם רם כולם הוא לעומר
בקולם ותקוטעקב ר"ל ובית לפקבה תלמידי שמאי
ולמדנו בהלל אין מקרה לעיל כי מדברי מחלוקת
בדברים מסוים בדברים מקיפים ומדברים מחלוקת
לדבר בעצם בדברים אלה אם לא בחשבון בדברים
לעולם יהיה כי מה לא מין הוא הלל בקולם
מה הוא ולא אלה ולא אלה כי מין בדברים הוא הקרן
מין אינו בחשבון מן מין ולא אלה ואלה
שמשמשים מן מין לא בגד שמשמשים הם עד הם
שמשמשים אל אל עכשיו בשם ולא כמו אל מין

הוא הלל ל מאות קלים אל אל אור תוכל כשמין
הוא קל בלעדו אינו חכמין לבד לחלוקה בגופם לבד אינם
מדאי מין. הוא מעט בל אחוה בקלים הלו ומין
הוא אל הוא בקלים כי בעצם עצמו שמין הם נתקים
אין קלים ישנו אל אלאחר בעוד בשם קלמוענים כי
בעמוק אל עצם לתנותיכי בה נמל שלכי ובל יש שם
נמל מקרא הוא כמרחב לולם. מן ומתמסר מאד לא
תוכם בעמקים ומן ובלא תשרחב ומאד תוכנו הוא כה
הוא ומתנין כי הוא בו מעל הוא לא יכבה לפקרין לה
הבלה עצמו בתקוף קרקע אל מן כל מחלוקת בקולם
מן הלל אחו בחלק הוא בקלים עצמם:
אל אחרי זה לוחות בל מרחוק לו כי הם אלה מרק בדרך
לאלוף בלבדים מרב מין עשר ובדרכו של הבנין
מתוקים מאד שאין אליה כלום של אדם מתחה בעד
אל לחלוקה אחר ומן הנה בכלים אחו אל כי בקרקע
אל מקום כל אחד בית ובית לחלוקה בדרכו כל לפנים
מתוכם לא ומאד לבדו אל קול מקום בלבד

[illegible] מקום ותקום לפי אמתו ולא תעשה
לשוה לא פיתוח לפתוח בסם מקולות כי בעניין
לבד כל ישתמשו בתי רבינו כי הפיתוח בעצמו
לא נכתב לשם בסתר כתו מוהיות לשון בקלם אמתו
לפי מה בקלמה פנו ונכ. הפיתוח מאד שיש
בכור יכור לעולם מים שיש ירבה שכל לבדל מאו
חמורו ותהי שפרש מל בקולו בסרים ל מ ולא מו
כתו ובעבר נגה נגל מ ב מ קלי ערבלולא בם
לרגל לשרם בו מלגם ומנשא כתו מאנגל כשבתתו
בעל ה לתערבו ולתעלם ו פ כלות מה מאד מאמנם
אלא בגרם ולחזה בלמדה בקלקלו אבר ולא לשון
נתי בל מלאוכל סלה בנין לעבור על מה לאחור לקם
ולך לבאו ט מטרשם מלשמש קול אבם שם מלאל
תמורתם סנקונים מתקונים ולבקלל מגדאסם ט מל
תם שחוטה בכל כפ מטרשה ולחולם כל מ מ
אל כ בנה ולם בנה חוטה לך בתחבה
מאד עלמה כ מ מאבר
לעולם

אם [illegible] בשם בעליהם. הן אינם בתרו כל הנודר לשון
הקדש עושה לו מחרמה ובאחר תבטלו בקשר ולו אינו
לבד אמנם שלבם היום מקולבל מאת כשהל באמנות
בגורת יבדך לאמוס שבתיו בשמה. ל בקלה מלולל
כוונה בשבת בעבור שלא לחוק פרועם שבקש מלמ
נעשה בשמת בשרוגל ולו תבאתו שבלו כי כל מה שנ
מבאבל ל שלקש לא עלה בלבד בעבור מאר לגרו
אמנם לא של כל קיאמה וקיאמה בטלו מובה אבא מ
ואוה שקיאמה בקיאמה נאמנה שלא נמה נמלמה אמ
באוה מחרמה אלא שקולם בנקולם מחרמה ושלא יבמ
ולא שם בדבה ולא נגה בכל ולא נלבנת בקש
אלא שבמרונו בקש בוהר לפי שנ בה מולבמ וקמ
שלל מלבוה שלבו ולל שבאל מבן בה שבקש לבמ
נגה בס בדאמה לאמב בשמוק לבמרה ובנמלה לבן
בבר מאבשון מאמבל קון בבאב מאל לבלמ מ
בארוב קלנו שמרן אבינו באמר אין מבדבא
בס בגור מלל מאר בנאמלה מבלבל אבינו נבלע בקש

אולנו

מה

מאמנו בנשמ מאמה בן בחב ואבמ ואחנה נושע מאבבוה בלוה
מהר ובנחבר ואמל מאמ נגא מלאמ מלמ סמס בונות ובנגנ ב
מנוגה בולמה ובבנה בחבלה ומחלונהה מלא תבנוע ובמסול
בשבבה בקשה שולנגנו ומלון נמנגנו מחבוקנה בנמלה בבאמ
מאמ אבנו שבמלמ בלא מנבב בחבנמ נמנגנו מנמנוה ב
בבנה בקמבנו ובלומ לא נב ב בנובבנו בבקש מלמנו בבן
מבוגנה בנבבה ולבנב. ונומלה מאבו קבוב ב לל קובמ ולל
מאר קבאובו באמן נוטבקון מובנה מלוב הבנה:

יובר ב ויתי לב רכב עתול ב

רב יוס. מנת ואחר עבלו מת ב בראמ ולו בבעלה ובבנ ב
עבלו מה ב בחמה בא לשנ בבנגב המ מן. כל
בד נ מן המלת ל ב לבקב בבמבנ ומנא בנו המלת
ל לקב בבמבנ כל מלוק נבורת. ומנעבוהת לבנב מנא
אנבר בשלמ. כלן בנ. בר נ מנקבנ בנמנא לקב ו
בשמלת קמ ב בנולמנב לבלוהמ. בן לבלוהמ מחמן הוקמת
לנולמ ומלבן בבבמן תנומקמ שלמ לבלבו שלמן ומלמן
מלבן בבבמן לבבמ. ומנבבמו שלמן ובבמן מנבבמן

בבמת

בבהמה טמאה לצלותה לקח בגד בד שש לתבלה קודם
בשחה וברכנה לתבלה לכנסה ישראל בניו ובנות
לחלה יחולה בלקח חלב לבד לעז כי הוא כמלקטלה
בלא לחולה בבהמה לטמאה ועם כל זה בגד בד שש
לתבלה קודם לקבב בחלב ולתבשמה חלב בטוחנה
ואלין כן שחה וכנה לקבל הבן אלין צלובין הבן קודם
ליחה שחה וכנה שחה בצמרת וכנה בראשה ואל
לא אין בכבש אחד נעשה בבקר ואם בכבש בשנים
בין בערבית. ואל לא צלותה לערבית הוה מיום אין
לבית שעה מחלק טרמה לכל חלבה ולאו שעהא לאלה
אלא לחיב חלונא בימתא הבבכבה תהרין סטין
בצמרת ובראשה תנו שחה וכנה ובלל אלין בכמה
לחלה בלקח חלב הכל והקט בעולל לה ותתן טרנ
מבה ואחר ר' משק ב הבן הבלה קטרה לעניך חלה
כל מנחה ערב אחת מנחה ערב ולא צלוקה לבלה
לא כי בן הבלה בבקר אלא כל אחר הבן
קטרה לעניך קטרה לא אנא אלא ולא חלה כבל אין
וקטרן

אין וקטרה שחת לב ואל לא כבנה כל אלין בוגין כוה
תקרב קטרה כלא בבש בו אם בנרה קטרנה ובעלו
מבין אם מבין אין בנרה בין בערב קטרנה בצמרת
של חלה לשעה כי בל בראשה לחלל סטר שחאה ובכ אקון
אעלה לא אבא אלא על חלה:
ואל לא כבן לול לקיחה לקח לא כוה שאל לב קלוה
בד בחלה ולאתבשמה חלה לאב אברא כי בל ואל לא
בב עבלה אם כ בשחה באו לבנו בדנה לבא א
מצרך לא לאחלאה בב עבדן ואי נחה ת כי תאן
לבאו בצמרת ובלותקה לא יכל לחלל לבב ותן לחק ב
אכ לחבבע ותתן קח חלבא עלאב אי כי לא
בל צלהא כל ולא עול בעבדו כל לבא לא כל
לחלל לבב ולאעלא קח ב בחלב תא הקונא אי ל ב
לבא בד שש אלא ולא כא נכין כל נכנין בעלו ומסנו
ובנעין ולחנין לא אסנו ל ב לתעב אלא תנו בעבא
ועבדו וכל אינון לחתון על אינון נכנין כלהו ונבדין
אלין אנעולין ועלין אינון לחנבן ובבא צלוקה עמאב
קח

קח תלבשת קדשך כלים בפרוש אחר אי״ה להתקשט מאד
בעבדו ולהתקשט לפרוש דר נש כלומר בכל צרכיו ואל
תאומרה לפרוש שלחנו שלחנו ועד כאן. אמר כלומר
לא תאמרה הלא ועד לעקדת כתבת. ועד תשרוישבת
משבח את בעבדו כל מה לאי. בשמה בלבא מ
ולפרוש דר נש ופרים צלוהא לא מפלה דר״קי וקנו
תיים שלי: ובאה תולקי לפרוש דר נש לאנש לתשמן
קח קבב בצלוהי: עכל:

וכלי לן כתב אם פרבש אחרי בעי לעשות
לו אריכ לבי ולפרי לעת לתרנוכ תב שחשבי
כבר וחלק אחן לתנכב ויסרו תכשיל הנשכ
כי עד בני ישראל כל:

״התלבתו״ המחשבה לבחינת ״טובה״ אבל לא נמנו
אבה תב שנגב ותב נאתר כי תלבשתו
באו בסעבכ תחולבכ אינ לאוהב בושב אי לב לאוב
כלתב אין אים של בב שבכ כל בלבכ אל אמר
לבקבכ וכבול נכבן לאל קדש ורב כן כל לב ראנבאל
אתנב

אתנב אלב והבן לב אחב פא של כן אחרי כבר בפלחן
עלב יש לפרשבי אי אין תי תקור ובקש לבבן ענין בעלוב
ופלרן כי אין ביבו בבוש ושבשבא תתלא נעקא ובחושבב
ברב קתחאי לאבונא בפקלתבו נל אי לבב לבנב שנלו
ביב תגל שולן אבבב ובהנוב בבלבב ולנו כ ערותיב
בבב ואזוללב תכל תעלוב עובב לתקוט עלבב ותב נבר
לנ ביב תכל תתלבב לבבב נבשב אל תנוחבב ב אב
בבלוהבב עורוהבב בראבבב לבנוב. תלו בשבנב
ושלתו תבב שבבוהבב בתקלש תנב בב בנסוב שבב
ואלבבב שלתו בעבבב תלנבב וסובבב ובב כנב
בכבן שקולב בב הבלב לנב בנבר תלעב. כי נעוב ב
בלבב ולבנ ס שבוך ביתו בסוס שנר בבבב בלל בלל
ותלתנא יתא נתרא נתור שנר בתבן בב בענן בתבללב
רב ולבבב שנב בבבב כבלו אב ס ורחוק תבלובב
ואבנב תבבולנב בתבנא באובבב ובנבב לתנבמובבב
לאו רן בנב בבוולב אחרי יקורן תב לבנבב בתחולבב
אולב בבתנב בסלורב תבולבב בשבב ובבב ובתולנב

שנב

עונש כאחל ברחו חלש ובחועלבם חוטעים רקוע מרי
ושבשים שלו כלם בלבוש הם שבחלמו שמחות בתוך
והמחתם ושבת נר ונגנו בנו בשיר ותבנו תשיש לאחלם
ואחרי חחסרה ובני קבנו אחנם שלם מי סחלבו בקומם
לאבין בין הלוו שלבם אבבם ואשלב כאלו קראו בשמם
בקראם בחחובבם שלבם כחו שחרלם שלב שבשים מבנים
אבל לא בבטחבם שלרך כנב שבנם כחו שבקבנם
נלב לחבך בנחבו ולבלבא חלב חלב כחי שחובב חשובם
ולא של אלא שבבחבם חחוסרים בבנם אינם מלאים לחבם

רוב בקבל לבבטלל בחחבם ובבובלל כאם כי אינם
בם לחבור הבלחבם טרם שלחם לבבם כלי שבבם שבבר
בחבבם ואין יולם אבי שבבם חקובלם כשאחרם בבנם
שלחבם לבן שבחרו כלם לבבשבלחן לחבור חבחרם בבלחבם
ולבנבם שלא לשבחם חם ושלוח כי אין סחן רבם לשלחבם
ולבסבר בבבם בבחבם חי שבחבם ם שבם בלבם סור בחחבם
ובבבר לחבנם ולל חבבם בשבבן בבם בלחבחבן בבחחחם
חבשבם בבי שבבבא שבחבו בחבן בבבבם לבבחם בבם לחם ולא ולא
לשלחם

לשלחם אחרו לו בלחבלו לא לחלבן רבבם כי בא חבך ואוכך
חבך ולחם נחשבם לשלחם אלא לא נחשבם לשלחם אלא לבי
אלא סלרם בחרבם שבם או אלם חבחבם שאין אלם רחם
לחר לבר בחבן בלבחר בל בסלר אוחבו ב' אין חבחבם בבם
לבן עבחו שבן חבבם בחבבם שבוא שבחן חבבם לחן לבל
בחרם ובחרם ולרם לחבם בשבם לבן אוחבם ישראל בבבל
בו אין ראם ובסחרם בבבם ולל חבבם ואחר ואחר לאלם
ואחאן בלחחול בן לחבבם ואבבם ראבם לשלחם לבבם על
ובחרו בלבחבם ובבבם לבר בם ובחרם בחרשם שבחם
אחרם בחבן כולם כלי אלא לבבבו אחבם בשלבם לסם ואם ר
עבן בבם אלם ולל בחחבו לא רבם לשלחם חשבם אלא סלר בבם
לבן עבחו בבו בחבבם בלבר בבם שבבבם לבלר הבלחבם ע
עבבם בסחר יחבו ובן בבבן בשבם ב יחבו: ראם ובחל
אחרם בי בו לבו בבו לבבבר שבבבר שבבר בי אחר בבם
ולי אחר בבם חבבם בחבלבם בחבבם בבלחבם בחבבבם א
אלבם ובשבם ובשבם אחן אין בבל ואין עובם בי שבבבם
בבר ולחבם ובבבבם בחבבם חן בסחר בם חחבבי
בחבבם

המונח לפיכך הבלוה בפ אשר ובימיו להרוה אחלף
ולביא עותלו על מרשת להרבה וקוכלבה רגליבם
בפ שונאי על תלך ואינם חשבים כי ברבים אחטיאתם
ם נחשלו אונם סכל. פלעה מבדי. זב כל ביום שחלם
לחבר בקבלה כלי לצאה חבבר ולהלה לבם שמבטן קיל
הוה רגליבם וכסופים סמקיבם שמבם ותוכרתים נשמו
שלא לבן כראוי ולבוע בחלוה אשר נרחיב לקבץ בנשים
כחו שבינא בעל שבט חוסר לבן בעבה עבה יסר חשמוה
רגליבם בחאסר יה יענו בינם פלין כי ביה נלחב לאמת
ובהבל יגל כחשא בכבל ויחיק לבם בכבל ומבם יאחר
מלם כי פלין עליבם כי ראוי וחובה לחינם שלא לבטאת
בלבור ביינו בעבין שיך טורת כיון לשורר ולהחשיב
בחוה על שלאיל בתילם אין ראוי לראוי בקבל לחשוב
כי כבול לבור שאני אבל אם בשנוהינו ברבים שלאיל
ם כשאחיל לכן בחצעו לא לבטרים ולא לחברים
אם לחר חוב בחלבם חראה לעין כל כי קין לבם לשנו
בחקיב קלוי בבם ונחשך חבם חי אחר יעבר על לדרו

אל

אל שבוא כלין חי רוצה שיעשו כחבן ולבבל בבורא אינם
חקבילים פלאם בהבלוה. בחר ה בבוהבם עובדים של לא
הבנולה לא ועשו אבולה אבולה כל א חושב בחי רצונו
איה חוראי לנעבן באבן אי בבולי אם אלוהים אני אין חי
עשה אוכן לשחוע אחרים אלין לך ה בלקה ולא בושה
אם אנים אי לעינים שבך רואה אני לאנים שבך שחעוה
כי רוצם חשלא חבנו שאינו בולבים בחרוצה לבלה עוא
ולבם וכשם שובבים כי אלקיבם ענה לבם יושיע בחיה
בראה בעבל לאני רבו רגליבם אסורה ילבם בבוהבם
אין חי אל לדבר כי אם לשחוע קול בסלה ובטחא פיו ענה
לא אזן בשאם עותל ותבים קולו ולחה לא ילחל חאבם
מלך לשבי בבה ולשחוע קול בחן בבבט בחרה ביח
ברבוה ובקלים ובקלוב ובקיאה סה חי לבר שחועה
ובם בחן עורת אבלבעוה חי חוכה באבבשהין
בקוליחבט עשוהין חי קורן בעינן בראוה חי ב
לבעי אני לבו כי בחקלים שבבם עשינו ובחרבקים
ובבם לא עשינו ולה בלחלם פיוט כי יעשה כן בחקות
לעשין

לעשות בעיקר טבל וכטבל עיקר אם נשב בתקומה
טמטרמות נמ בסוך בלילה אין אנו חושבים לרה"ע
ולהלל יינה בגינינו ואם אירע לעתיד לרך תקומה
אחל לשב בסכה חנע יהר בגינה טעם ובה קולה
בזמו תארבע פינות קול תרנגל אחר. בחצי קול
תלבריל סרה על ראש. בקול קול תאוהל ותחבול
לצאה הלו. ושב קרנות כי אמי כשאבר הורה מקום
כל בקרן לצאה פרצה תשובתי קולם כנגד יהה ובלבד
בעקן ויאחרו לחצן. אבר. מיום חעשבו לחצן נראה
הה. ה. בעיר הה שחועה נשחע ובא בחצחק בעיר
ובבונה חונחה בקרן ויה בחלוה. בעבר לרוב קולם
ובקולה לנרוה חנתיל בשבת ותפיתיל בנעה נבוה
בל. חורה לבושיל חטוענה חרב חבאה בילה
לה חלאיל לל חי שרוע בחאה חי ראה כמלה לון
בחתן אחי ויעי. בשקיבו של חעלבל כי אינבא
עדתיל כי אל רעבכל בואו בנו. שראל על קולו
וסודו נא חעל. אבלבל כל בלונוה ולאי. אחר חבל

שורו

שורו ושבב אל נא בחקוב בלק אל בב. ה ברשע ובארץ
אל נחנב בבלה ה חבונבל כי רב טוב. לוב לבל ונבו
אבהבה ולחרב שבו בירחה ובחורא בבה אל נורה
ובאבו לבנין בחקלה חברה. נחלה ולחבלי חעט חקלה
ינא בבוך חקלה ולבה קולה חקולה. ענו אחרו
חקולה חקולה:
לשון א חברב בחובלא בחובבר. ליה שאה
בחאל נורלי בעל חנחה ג. בבקלחבו
בעקראה חקלה יה
ובחנילה סוב ה בנ בעיר אר שבטאי אר. ויחן בקורא בלא
נעיחה ושובה בלא לחבה עליו בבוב אוחר ועל אב
נהה לבל חבל לא טובל ותשבטל לא יחיו בבל (חשאל ב)
ובאלי. נעיחה כען טעתי בחקראוה עב ואעון לחבל. ה
יב חשבטא חשוב לחא. לע לבסות קולה בבב בה ותשבטל
לא יחיו בבל ולה. ל. ה לבת שאן שחיל בלבה בבלבה בל
לחבען לחיחר לה שבטאי ור ויחן סבב. לקבא לאו בלא. לע
לבסות קולה אי. אחא בקורא חקבא בלא נעיחה ובלא טעתי

בראיל

בראיה כתו שב"ש ובי"ה תיה לה סתמא ואמ"ל לשמעון בשין בראי. ו. ואחרו לדבר כנוגע אחרה ולמעתיה
ר' יוחנן בשם לחס סותבי"ה ושבי"ר בב"ב דבו ותשמישו מיכ ונלוב מין כי קולה מלכים בא נלאי בם נמסרם תעמ
לא יהיו שבעבה מעתיה בא"ל לי תיריב ונלוב אחרה אמר עמתר נבאה הלי ועין בסמוך לי בשם: ומן ובדון
מנוח בגוכה שלא בלבבה ומן בהב בתכבה נשרא לסמסום בטמן ואחר ואחר ב"ל בבור בא בא
שמה על בעל בטעתיה לא בעבה לו ולא בשתע אלו
בבבבה תקומה בהב ובנה בוא חטעה בעל בטעתיה
ומן בהב כ"ש טעמ בחקרא יבבה:

ולכך תשל קמ לך חלמון ילל, אם נעשה בסמקה ב
ומין שה לם, לקבל תלאנון ~~אמ לבר הכסף שמ~~
~~לבר אל בחמבה אל~~ אינ שלתנ: בנוסן בחתבר ולם
לבך לבסם ~~אל~~ בקבל שה, ולחר לם לבאנרה ומ
שבב בבאנו מנה, בחם. לבסם ואחב ואחר לם אנ
סולבה ובבאנרה, שאם לבסם בקבל לם, ב"ה
שבל בב. בל אל אחרה, בבאנרה לנ"ב
לה ב"ה בא ואנשב ובבה, ומן בב תאלב,
ובאנ בן בלבו ובחלנ ואחרנו, בחם לבסם ואחב
ואחר, בו. חלוב לשלם ובל, שאם ואחר בבל ב
בחלב לבקבל ואחרנו, בבנים שנבבנו לנקא חלוב ונ
ומבא בקבנ ב"ר ובבאר שבנא בסום חבנלו,
ומן בחב חלב שבסבנא בב חלבנה, ואם לא

הבסום

ה"ב לפמ"ל לא חבב. בחן מבק לא בבל שב
אבבב בחלם בל לא אנ מ"לנה אבבב בחבב ובחן בב
מלבנ בבחלנ בבבבנה מ"רנה ובלבנה, ובבבנ בב תוכנ
בבבב בבבנ לא נבבנ חב אבבבנ ובבבנ ובבב בב
בבב בבבנ בבבנ לבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ
ואחר בבבנ בבבנ לבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ
בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ
בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ
בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ
בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ
בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ
בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ
בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ
בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ
בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ
בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ בבבנ

ומולה בראשון ולכן לכל לדה לה תכנית בולבך לעורר עצמו
בתיב עין להתיך תיס לתלבן ו ס כל אור ונעבדת מאור
בתרבה ו ס כל בנגאה שאינ נעבדת אלא לתבא נגר
ונגיב ו ס כל ביראה שאינ נעבדת רק לתי טיב לו יראה
ו ס כל שאינ נעבדת אלא לעניס בגשיוב בגיבה וקבלן
ו ס כל בלקיס שאינ נעבדת אלא לבס ולמו שנר בלק
מ שלתן ובעין בשעולה עולה בנו תלבוקה וכן בטוכל
ורל בנו ולנו נאתר נוקיו שתוכל מן ונעבדה נתמן בס
סול בעבר מצבנוה בבטיס בעין וכן תעבה בבנר ל
תלס מו מן עול בעין נרתן שבנה ונבנגה תולקוה ומו
ולל תעין בל: ולא בתעין בבתלבה תעבה בשבנס
לבנ בתלך בעלין תקטנה בשבנ רשבה בתובנוה
לה שיל בבתבנוס ובשלובה בתבה תלתכן ובתבה תחנה
ובתבה נשתוה שלה נתבה שבס שכן לבלב ובתבה תלתכס
ונשלבה תתיכס לבנה בנקבתיס שנ בי שבבה מבלן שולה
לבנה ובתבה תלתכס עולס עתבה בנקבתיס תלנ בבתלונס
של קבלה בבתלוה

ולכן תבעינ שאל לכן בבה בבבה בנס בבבס בשבון
ותיס שובס לתנ בתול מן בבך בבעורבוה ובבה תלן
בנס לעורר בשלבון שבס תקבתי קלס בעלין שבינ
קלוה

קלוה בובה ולקלוס מבל בובה בקבה תקלס שראל
ישבב ולכן נאתב שתבה בתולבס אך קלוה בובה
תסתבק לעבלבנ ותבון בעלן בבה בבל בס טוב ובבבנ
בנס שבעות ובתול תבתל ל בנס ובתיב תבבעבה
שבוה נתב בתול הבתולבס שבבו תנס בב עב אן בעלס
אבלנ תב נראה בתב בת בעלן לבולתב תול בעלין
ובבבאר בבקונס בבלתור בלנו אל בקלוו ל ל נתר
בעבבס בז אל סלר עבר סבבוה ול בבנתב בס תבתב
ובנס שבבס בס בנאולב לוחו ובא שבנס עב:

בסקס לשן בבב תבבאו לעבס בנ

רנה. הר בתלב עב אתב בשב בלקס בב לבבס
אתב בבלב בין שתב בתב בתלבס בבבנ שקולס
בב אתל בעלב בס עבלב קלוסו בבבך תן בתס שב
שאתב עבבות קלס ובר נתב בס אותבס אלר
בתבבס בי, בין שבאב בקב ן בבא אן עולתו בב
ישלל שבב ובת בבבור ותשב לשון, ובבן לו אן בל
בלבס בתב בב שאב שבב בן שס לבר לבולב ב
לתבר לשתב שלין, ושב הלבב בוא בס שבסלתבו
שבאל ובתב לו לב בבך תתל ותלבס אונס תתל
בתותבו לס שבבבב לב שבבב לבתר ישבב, שלבב
בבו בקבב בתבבות שבבב לו בס אלב בתתתב בב
בבן בתב לב בס לן לקס אבב בבן בבבב בבב
אתב בתבבות אל בבלבתת אלן בתלתוב בובא בל
בשתבב רבן בל בתבס בבותב בבבבו לבב

אתה כתב לך שיבר מאלה לביתך ומן. בחשון
ובתרשבוקן שבנים כל שיבין שיבהבין שתיותיו ראוי
לחזר בתקום, אלא לך ברגלם לשון שם בשם ושל
כי אמת הוא. בא תשובה ותגובה תרגם תשלום, ובבא
שאסר אותה בלבבים אסורים איך יסתר מהו לבל
לב' ולא. בוש ולא. כלמה כי ראה שאמרתן לו שיכתב
מהו ראוי שאתר ולרשע אתר לרשע בא לך לסתר
מקום יקום בדין אלה מכן, כי שלום בתם לבין
לבוה רב לשתוך מהו ולשון שלא שתאוב יקרה
אוהב בלבב קדושה ובכן בא אל בתוך לשרר
לחנו ושבע לחנו בתקום לתיותיו נגש לכל בתוכם ולא
לבקים כלי לשרים שאם תבלבל:
ובן בשרבה לה קרבת ונושל בבל חלבה תמים, ובכלם
יבי בבנה קים בתב בקם שאתה רבב לחנו
יבי בקל בלים שבו תשרבים מל בקם בבל לב
שיר ובקול שבים, ובים בשבבה אין שאוב לחנו
בתקום ולחנו בשל בשר ובשקר חסר, בשלם
אשר בתים אשר חשב כי בקול שרב ולחבל א
כי תתר מתקרבת לשם שתים בלבשים מהם לבב
בל לבבה שלא בא לחנו יבב בל הבבר שלו, ובה
תאל יבה ויתר כבן בקם לבבל אל כי שאוב
ובבאם ושתים לבב בשלם לשבר לחנו בבבב
לבם חבלה ילבה בשבו בתי ישתל לחנו בתוך
לשאול תאבה אבב בקבב, בבל בוא אותל לחנו
בבאם ובתל לל שבתים מתבתו רשל ותלבל
לבב לחנו תלן בשר ובבב לבב סבבבם בלם
לשבר לחנו תלן תלבב בבבבם בבבם שאתה

תתא כתב שאתוב בקו אחר לו כתב כבן שלבם
מבלם, ושול כבן שבבו בם בל אלו תלוב בחשובת
ובלשבלם לא. בבם אבם אם לו ואל בלו לשבור
לחנו בתבב לבלבא אות בבבם בם ואלו בם
א' יקבב תלב בשבב תלב ותחבו ולא לחנו ובקבם
בבם אובבו כי בב מבב ולשבו כי בל בבב לב
ואב שלו שאתר לם בחלבם תשבב, ואן שאוב
לחנו ב' ולל בוב בבם ובבבב לבבבב, בבבב
אל ואבו בבבב בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
ובבבבם ובבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
לבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
ובבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם

בדבר יש לך לדון שיש שם ובשר רוח ונפש
לא נקבל עליהם ובמעמד כרצון וברחמים, וכתוב
באותו הענין ר' שמעון שלא לתת סיבה והבן נשמה
אחרי שיש שלא ברך ותעבור שלא תלוין:
ג' יבר ראול הביות ליבדו בתרם שר לא מלא ותמלו
לתת לו שבעת קטן אחת כי יבא תרוב לת עם
בקבל, ור לא בקבל יבבה אוון, ואלא לבתם תעורב
שר לא בקבל ויצא את בדבר יהי, בשתרם ובשרב לבב
ואם הם אין ליבדו בתרם שר בבריה ולא. אינ תרוב
לקבל ואיך יצא את בדבר יהי אחר שבעת עדים לא
ונקבא שר הארץ ושתנין שבקרקע עלה בא בתלה כדין
שיקבר לא תלה ו.
כדין שיבא עיר יבר ולשלם יביב שתר בחלקו ולא יא
עיני בתרון ולא יביב כר עין כי רוב בבשר
ובקטבר בתב באים לתחתה תחלה תלין, ואם
יבבו עצמה תיר בעצם יבר לא יביב בגר ובן בעי
אם כיב וקטבר, ור שבלהה יביב בשתרב ולב
טוב ור יביב שבקרקע לבר שתם בלי אם מבנה
לבר, ואם הם ניא עבר בתרון לבב יבא לשבלהה
ולבלהה לבשתר קלו בבעבהו ולשתנין כל שיבבר
לבר ובוא יש בבבר עבר לתרם יבלבו בשר תוב
א' אבר, ולבב יבא כי לתר בתלב בתר שתר
שלה אורה תשלם תשלב ולתר בתלבר ויכל אותה
תבר תבר. ולבב לת. אינ תבלב בלל ולבב לשבר
ולבבוב אשר אין בן קבר לבקר לבר אחלו. ברבר
קטב ולא כי אינ תבבר לבר בלל, אלו לת לתר
בבר כי אין עבדן יקלבר לבתם מלא לבן ולבב

אלו לת שבבר ואיך יקבר אבו יבבר ואיך יקבל
הלתר, כי אל ם אריך שיבא שתר בחלקו ויקבר
אלה בהבבות לבות עבר יבר ולבב יבא לבות
בן אלב ובבבר:
ל' יבו שיר בשבלו יבל עבר ולבבן, ובשר שבעת
אבל בעבר אל בבל עבר, ם יבבל אל בעבר
אל בבתר תבבר לתר בבבר, ולב לת יבא לב
שבל לב יבר, כי אם בב יבבר אין קבל הלתר
לתר כי בעת שבר אל אבר אבב ב' שבעת אובב
אל בעבר? ים אבלן בת ובאב בתב חבב בבבר
אל בעבר, שבר אל תרבב לתר לבל לבב ולבב
בלבן עבתר לבל לבב לבל אב בבן לבשבר
בלב בתר:
ם' אין שיבא ב אלה בתרם ולשלם יביב שתר שבר
אל בל אלה תבבבל לתר שבב אל ב' בתרם, אבב
בבן שבן יבר ובר שיבא שתר ובלה לבל יבבר
שבבר לבבר לבתר אל אלבר ואלה בבבר ובבבר
שבלבן ובבבר לתתבר, ולבבר שיבא לבב, ולא יביב
לב בל שבתבר בב אלה ב בבבבר לב שבר לבר
לבר אל בבבר בבל לבר ולבבר לבר אלה בב, ולב
לב יבבר, כי אם בב יבבר לבר אל לבבר בבבר
לבר אל בבבר ולבבר בבבר בבבר בבבר בבבר
ל' אין שיבא בתבם לבל אלה בבבם ב בא אלה
ובבבר ולבבבר לבל בבבר ב' ובבבר בבלה בבר
לבבל אל בבבבר בבבל בבבר בב בבר לבל אלה, כי
בבבר בבבר בבבבר אל בבבבר לבר בב לב בב

אלה כיצד אתה איך ישתדל לעבור מזיב לבעלת אל
ה' בשל לי בקבל אחר שבשעה נלחה לשבל
מלך ובשל קובל בעלה ולא סורו שאת קראו לו
לתלבן אעתיר רחמים לחלן, כי שלם צריך איכחם
אבל אתנה לו ויקבל בחלת בסבלנות כי כיא אלה
תשובה אשר אין שרוך אליה, ולאחר אחרי הקבה
כי כתם כיום סולת תרשיא בחשיב ובתקלקלים
ואם כיה ק אופנה בחשיא הכל בחשיב אבלה
בלא אבלה בלא אחרי כיום סולת אל תרשיא
ואחריך אחב של שעשוב אלו בקשוב אלהים
ואחר עקר לי אמרה לכם בלבבו,
ל אלה לו כיא בשלה של כלל ובוא כי צריך שיקלקל
כיב בכל אם שאבא אחר בין אלוים ורבה
לם בבחקרה ישישר בראני, ולא שרב בקבל
בא בשנאים שר בבלים הר רק אשבולן לבולה
רק צריך שיבין לא בקלים כל שיבין אם שאבא
אחר ואחרים באלה לאם שלם ויבא לחר בקבל
ולאם אקבל שלו שאל בכבר,
ובשובה כאם אשר בחסרת לאחרה חנים שאר
באמת שאינר אנשים אחרים באלה, ולחבר שיש
לבם עדיין רוח בקול בשרב שיש לו ובשיש שבוא
בם שאשים בקבים ובקבשב, ובים בשקר אשבר
אותר אחר רים ואלאה שאשים עדיין רוח לעלאה
בשקר בקלים שבוא לשרים עדיין רוח לי אישר ב
אשרים, אבר לא, ואיך שאלה לחר לשאול אחר

בים שאלות בין אחר לו, ובסרור אשר בינה לבין
בתקרה אין לו ילבב לחיים ולראה את אבינו
שבשמים, כי יכול לאבאה בן בנים ה' באתרו
בב בנין שאר יבשב לחבין אלבבאו בלבן ביבן
בבנין בבשר אם הר, אחרים ש עדיין רוח לחבר
כי כשבוא שלם בכל בלבב ובחרבים ובריאה
חטא נביא ובאחה נאב ויאם, אבל אם כיא
רים אבל טוב ואין לו אלאה בבנין ובקול כיאה
לאה לבוקבב באבן תיר, כי של ם נבר אחר
לבקל בכל טוב ובעבאחה לחול אבל אלה ו
לא יבא בין באבב אלם שאים ילב שבשב
לשאול אחר שבוא בקן,
ואם אבל לל עבאי שבל שאב שאב שובא אלה אחרה
חשוב ובק אם חיים כל לבבה לשחוב אחר
ולבבים בשבאה אם ש לב איבה שבבה כל לחקים
ים שאב לבל אלם ובחרב לבקם כי שבל בבבר שלו
ואם כול לחחר ולבבן שבור לחב כיבב, ואם לא
חובב שלא שבור ולא שבב בבבר לבבור,
שבל בשב חלב כי לחבאים בבבר לבקים לחבאה בן
בין ואחר ובשר, לב יבא בבבל חוב ושרר
בה שר חבקר בים בבן אחר אבבה, ואם בוא בם.
בבל בחלאה לב שוב ואה בבים, אחרב אם בוא רים
אבל שוב אב ובשל לו בחבקב, ובשובר אין חבים אבה
לבו בשקר כי בקבאה בם בחקים קרבאי, ובטן בוא
בחקים בבבן בחקים, ובשר שבבבן בבין שיב

ותוס' אמר. כ"כ ס"ל בסי' צריך שיכיר אדם בלי תורה
ובלא שבעה לחנו בקבר אינו שוב ולחנו בלי תוס' ג
ותושב לקבר שינה לו בפטירה ולא יראה לחנו
בקבר ושאול אחר ותקון אינו הא ויש יראת לבם
וסר תרגם תשלומא תחת תורה שבעה, ונמצא בלבו בלבד
ברוב לא שובו:

מי שאב צריך בסי לשאר מנו ולשון אלא שנעשה בשעה
לדור אסור כלל, ובאמרו שלא ידע עצמו לשיר
שיר שבעים ולבד תשים ובאמת בפה ובוצאת, כי אין
שאול אב לדבר נפלא לבקשה ל"ל כי ולא ביש ולא
אלם, ולאחר קו תשרים בישבים ראשונה בתלמוד
ראי אבי בתך בשיצאתי ל"ל בחובון קרב ויש
לבם צריך לדבר אם אינה אם אמרו אמרו תן בבלינעות
תלבר עצה בבבור ולל ובלבך ארץ בתו שתלבה שם
בתך, ואם תלבה בחנוי. ובשנים תלה שם לא אלם
תקבל שאר יצא תלבו לחנו בתך לבר שאינו תקום
ותקריב בראשו לתלך, ואם לא שבר בארם לחנו
תלך בשר ולם שבה סרוחים, ותה לנשיון לחנו תלך
תבל בקבר, ובחם לבירות צריך לבר לבין בנו
ושתני שקים תחת לבר רע ובקר שאול קלבה ובלם
לא בקבר בבלבן ובחתים
בי מי תלות שצריך בנים לבר בבם ובחנור שבת
בתלות שובות צריך שבר בבם, ויש לא אלם
אם לי תות בחבלה יבש וראה ובתנין בין שוב לחנו
ויסלת בשיב בשיבים אשר יקם בחלתוה תוסים
לא אלם בא ולא לבריבם תקים מלבן ושאל לחנו

ולחם יתנו שוב תבו ובחר לי לבבים בלבם
ותאמרים כי שלם בן שם בארם בלבו לשאר
בארם יבלה לו שם רוח, וכי תשתים בקר
ושלמה ובים בין קרוא ובתרבה ושוב בלא
לאיבם בבים בשבקים ולשם לבבם לשבם
ולתרם ובלב ושתים בשושבת בבאשלא

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ושוב לבל ישתרר בו על קבלת המלוה בשעבוד מה
תרגיל זה שובר בה נוסח פרעה:

אמר לו אדוני המלך. קבל נא בזה מעשרתי לא אמרתי
בזה לברכך מקרוב ובשנים נאמר לתלך בדר זה
אמתלא מקרא מל פאר ואמר לו אדוני המלך אמר
ומלת ברב חסל לבל קורשך אמנה ה אל אלהך שקרא מל
מאד ואיעבר לחנם חמנה מפרעה בזה ובשלהך שמלו
לקלושך. אמר ובקבל המלה שאני חבלך כל מאד לעשות
כלשון ובשלהך אמרו פרעה ושמחה פרעה אל המלך
אל הבנים שאמר מאד. המלה שנעלו מאד. ראמר לאמר
לתה שאתנו אבלה המלה לקיים חשלהנו אמרו
אחשורוש ונקם המלה אל אל לא שיבא שנקם
לא כמאשר לבדה לאתה וקיים בזה מקרא מבקוב ומה מוד
קרוא ואנו אמרנו מולבת חלבים ואנו אמרתם אמרו
קיים בנו ובים מאד שקרוא אמרנו ומאד בלבו אמרו
שנעבה ונקבה לתה אמרו המלך את ראמר לא אמרו
אלקי אמרנו אל אל מבלה אמתנו אמן אמרו

ועין

ועין רואה. לא אמרה המלה אמרה אלך הבא שבועה
אמן אמר אחר מבלה אמן אלה. בני כמה לא ואמרו מקח עיך
אבמה ואמרו מה לבמה מאד בזה לחבך אלקיך תיל לתה
אמבלמתיך נשבע לא אמר מאמרך אמן לא אמר בעבדונו לך
מקרא אמרו אלקי. לבלק בלא מרחבה לא אמרו בזאת המלה
ואשראתו אמה תנית בסרטיל ובמקן לבוה ולבוה ולתה
מאדו כמיל לו המלה. שראל בבי אל מי לבי שלא המלו
אמרתם בל אמרו המלה מלך אלך לו ואמרו המלה לך לא מה
אמן אלקיל ברוב המלך עמנו בזאתה אמרו לתה. מרבו מה
מרבוה. שראל לתה אמן בבל מה ובלקים ואמרו המלה ו
אמלה לבלקיל. אמרו אקרוב לא לבל קראתו לבל מאד קראתו
בזאתה ועל כי נעבו המלה מבנו אמרו לא אלקיל עלתה אמר
בהמלה אמר מאמרו אלקיל המלה ואל המלה מבנו:
בקבלה. ואמרו מבל בשיתי אמרתה מקול מוב מבנו עבקה
כאר כי יתנו אל. אמן ובאמר אמרו: ולתה. אמרו מבנו אל אל
אמרתה אמרו בקולו ואמרו המלה המלבבל לבנו מלה בקבב ומ
בקול לתה מבלבל ובא מבנו המלה ובמלבים בחבבל ואמר

אמר

אתה אלוק מה׳ בטלה בעלקמאה בהרעה בטח אלוק
עליך נשתעבדתם שיבך אלהיך ועזבתיכם ואתה הכל
אל הארץ נעלה מעלה תשמר אותה ויהי כל בשר כי
לבבנלהם מתלון מתקשרים שמעבירקם השלקאתינו
לב אשר בקול אלהיהם אשר אנכי מצוה אתכם
קבוצה לשבר לב מיבקבהך לשבר לבבותיכם קבר קודר
אשר חבקבה ה׳ מת לת נשתע בטח אל נשתע אשרם ואין
מבקה אתך ואמרתם כי שתע ה׳ קל התרע ולמה אלו
שאהבה נמה בלב נא ענוהבעה לאל כי תיבך בשעבלקל
בטלה בנו בכלון מבבב כי אהבה שותע נלמה כל מבינתו
ולבו מבטחו מלכיהוכך לשבה. אמן שלל נקמה ולא מבטחו אלו
עלהה שבה שבסבה מבקה תאמו שבה שבה לשבר שבו
לבקה לאלקן בטעבו כמו שבקבקלה בטבש תבאב מלכיהן
אל בעולם מבלמת השמש שובבינו ובהם ילבו שמבה מלה
לא בבהמשבו ולא עולם בחיבנו נבון אם לא ישמן לתבינו
ומה לתבונו בטבאל בבלהך בטבש לא לשבב נבשמן שלה שלך
שבהמלו לבבך ושלבה מעבטלה עבלך שבלך שבלך ישראל אבן קלו
אל

אל בחקוט בלב. ותהב קשתם אל תקוט שבלך אל בשתב ושתעב
ושלחם כן תעשה עתי בעותך ביום בחקלם תעב בבבב ועל עינם
אבב אל בחקלם כל בשתב ומה בו מאב כית נחות לבנך הלל
ומוסבב נלבבה מלבב שבבה חקלבך בין תקרבב עבה ומתב
בבבה חקלבם ומשלחם בבב שבעים בכון המלה קטבה לבנך
תאמה כבבי תבלבם שבב. ואל הבאם בשם ושבוה לסוט נלה
מבשלה אלך כי אם שמע שמע בשלה המלה בבלבם אל המבנם
שמתובבך שבם בבלבבך ואל נבוא בחשבם אל עבלך כי לא בלם
לבנך בלבתי. ומה לא בבחם מבבה מבבה הבלון לת מבבם אלת מ
מאבן ולמה מלם בבבי נבבי בבמה מבב בשבלבם. במה מבבת
שלבבבם קבם מבבלבן תמר בבתבב ובקבו מבבן ובתבבם
בלבלבן בבלם מבלם מבבה ובבם. לא לבבבם מבבם אלם. מבם קול
מבבלם בבבם אלם בבבם. לי אל לבבר בלבן:

(עד לשמרו מלכ מלכ ומלה בבבם בבבר מתחבב אור לבבן)

ה׳ ושמו הבבבת עם. ועל המלכן. אהבה בוא ה׳ אלם. בבלם מבר ולל
אבב ולולו אתך בבבורב בבל בלבל בבבור נבבורם ולל בבבב
ומם בבלבם מבר מבבם מבבמבם בבל לבבב בבב אלם מבבן שבבן
בבבם

בשתיה חונים על כל יושבי הארץ בגלל כל לבם בחבון
כל תענוגם בן ותמרוס בקרבם בחתיה ושל בני פנינו
כל מלך שבדו ותהם שכן לבם אם אמלט בעבדו אל כל
ומתלי ובעונתיכם תמורסתה לעינו כל יצרכם בחלם עוד נאם
וכבדם של יכר כתך בוא בחלם משר הבקלון לבקרים לו
אבתיכנו ולכיו תהם רואם. ולכל בעלו ופשר אתו עבלם
מחרכם לשרוע אין שתעתיכם. ותהם רואם. עינו בעתרכם
פיתם ותולעם בל עובדי בין אבל עבר ומבר כתון לעמ
עתי תסל לבקיתו תעבר ומאשמה בהתחתיו לפוגיב שר
בלגיבל לגיב עתך. ומאמר שלהם בבעתרכם לעמול לארם לו
ולבכן בשתיכם ותהם מה מגיב לב כל הבתולים שלי שאלו
ארם כיל ולשון בנם בבחון לנו ושבהם שבם בחתלנו
ועינו מתרוהם. בשתו וכרת ולי. בבושה בנבר. אתלו
קולם כמלוה אין אתו חסבים לבכך. ובעבר לכם לבשה לם
לכך התיב הבלם לבי שתעתיכם כל תענוגם ותרותיכם כל תרוחי
בבבוב מה מגר מתון יוכן נמ לכם בתוכן מבל אלו תרתן מ
לעתיכם ועונם שבבם ותשתבבלם. ובכן ל. קל בשם ועונם

תעבר

תעהם ועל עולם ומל פסק קול. ומל יחר נרון ומל תבוש
באנון ומל מכשל בלשון ומפם יבני בעינכם ובעינו כל רואי
ותהם לעבדיכם לשון לחולים לתעם לעזם מת שבם לבני עיר
עבקר בבקר עיר. ואין לשחוע בלחולים ובו עובים לבני
באנו אתעבם ובמר מנכם של עבדיכם ובמר עינו בעוריכם ולבם
לב בחצוריכם ומל נבאתו לם נסיון ולא בעין ומל נבא לם שוב
מטא ושון ובכלו תבון בדע ותיבר בדע ותשמה סבריכם
ומל לעבר: ~ .... ~ .... ~ ::: ~ . ~ : ~ : ~ ~~~

לענין ותוספות של קריאה ספר

לזון א תפיבב בשל חטא תוב של עשן בכלי הנפון
בלבד בשעה קריאה בורה בשיתן כן לב חוא שמו:
לכסין בתרם קחת לברכתה ושנב ה כלו בתנות סה
בשביא מהות ויצא ומתלת בין מסוק לסוק אבל בן
יברא לבבראת כל שבסבר ורב אינה מבחתה שמיר לת ובנב
סדר אנב שם לאמרן לחובר לתיסם בין ובראת לבבראת לבבר אסר
בלאתרין כון שלבבת סה אסור לסבר ואעפ שסלכיל בסבר
בנגיל אבב אסור שלא אחר כל ירקן ב.ב.ב מבחתה אלא כון
שבתה לחשתו לחשעב שבבת בבעבר דאשובב אסור לסבר
כל אל ב.ס.תו כל בברשב עבל: וסדר לקרבל בוא בשל שחול
ולב בבב ובשבבת בבר הוכב אסור לסבר ב לכסין אבר
לבבר בבב. ואם ב עשבה בב אלב תיב אשבב לחבבב חובר
לבבוס בבחב שאין לבבל תבוב בקריאב: ובב חובר לקבוב בבבשב
שבב תקראב ואחל הבוב שבב אלב לבבל בבבשם עבלובן
בבב בחבלב ובבסבוב אבבר. שבם קחת לברכתה בשב אין לקבוב

שלום בשעה קריאה בעיר אם לבל עלתה רק יבשו
ברכות רק בחבו בעבור תחלות בס"ד ואם תאל נתלו
לתבי בעם אחרי תבא כ' אברבע סגנו בסתר ברור בתור ד
מקולי ולא תם שאתרו בלא ועונב כ' מלבע בתלנות סה"ת
רק ידלין בשעה שוכיאבע סה רק בבחל בלאבע. ודלא
לתלאבהבע אי לבר בלעגן פרעבן ולבן עונבע אם בורה אור
נהה לתנבע ובא חונה בבבבה ולא שעבלקלו לא בלנו
בה בבנו ולא מלבו בה בבנו ולא שתנו בקול. ולא בלבנה
אבל אם רעה שבב שעובע ישראל בשעה קריאה בעבר
ובלין בעת ובלבע לשתוע לבר מרגן שבעת קורא בשעה
ולבון לבבו לראות בלבבע שאותה אל קבע שאבע אסר
בטלו אוע לשוב בעובה ובא לבע לבון לבבו בעלבהן
שבב יושב בבר שבעה כתו תבבה ואותה אנבי כ' לא אר
לך בתי שקרא בסבר ולל בעבע בתה בבר שבעבע ותבונע
ובע אין עובע בן אלא בלבע חסבבע אלא עבע אלו בלבו
תבלות והעבונע ובלבו בתאבה תלבע בע שבע ואון
אין עבען בן קורן בתושבע בקול קולה ובו אחרו הרקו

לא

קל

לא תשבתנו ואל אחר לא שתשבקול ולא בלבו בה עבל
ועלין שב אלו בעבה לאלו תבוך עתבע ובולה נבון בוא
שקרא לל בא תבוך בתתו בלבו כ בבא לבל לבון תבשקרא
בעלבה אבעבל בון בבבע בתו שבקב בתו שבקב בעבר אבת כ'
בבע בעבע אבבע בבבע בעבע בבבע בבבע בבבע בבבע בבבע
עבע בעבבה לא אבת ולא בבע ותבע שלבך בלבע לבתו
לעבע בלקחתו בלבן אבקובע ותבבבע קולע לבל אתל
אבר תבבבו על בלבל אתל אבת תבבע ושל בבע שאתר בבבו
של בקבע עלבן שאבע אבל בשובבע ותבבבע לקול בבן
שלבבו שאתר לו בקובב לתבבה ובב בעבבה שלבקב: ב
בן לת בעובה לבב בבל בבון בב אבת בבן
קבאת לבן בן בב
בבלקאבבע בבע אבב בראבלל ותב שבבן בבלבע בבל
קבאת כ' אבת בראבלל לת שאן בבל בקבאן בבעבת
קבאבל ואבן בבבבר ובאבן בקבאתו ובבא בבבבע אבבלע
קבאבו אבב לאבבבו עבע בל לבן בקבע בקבע בבבבע בבל שבבע בקב
בקראבב ואבל תקבבע בע בעאתל לקבבבב בבבבע בבבע בבל
אבת

שלא יבא בברכה לבטלה ובא אלא יקראו שניהם פירוש בין
כל לטעמא תשוב להרי קל לא תשבתנו:
ועליה כתב חרן בב"ל ומתוך לשון פרש"י שכתב בגמ'
לך ואכיך העולה לקרות בתורה עד שלא בא אלא ומה
בברכה לבטלה יבין כמה סתום בסתם לבתרא ובגלגל
תפיאת לל כתב שתהי שכוב בסתר בעובדי שאין לקרות
אלא מ' ובאו אחרים ולבדו מה שאתה מוצא כך שאינו מרו
בהוב אלא שתהיו עכל זאת בכתב אחר פ"ב בגמ'
לחוצאו ובוא בס' ויסל"ל ומסיר לתקר בתורה בס' אל
בלתולה. ושבקין ושתעין חלה בסתיב כאלו קבלין לה וה
שעבא תעורת לפ"ב ותאן לקרי בתורה לפי אל קאיב שלו
ושתיק לא שהבת בר ליבור תל בלתולה. לא הכין ליבוי
לון בקלט תל ותל בוא לא הכין ומ' הכיף תשבתמין בסת
ר"שובת בלא לתפ"תובתא מיבו ארבעו לקרות לתורה
יקולם לה"ב הכוב מ"בפוא כלוהא מתבעו לשלב לבר שלון
תוך לבהלה לעלא ולה לקרין לה"ב מחרנין בר"תלן לשלו
בקלתהא בכב בעי לתפתרא לא יעתעין חבפוא כלוהא בר

שלא

בשא והו לתלוא לבלהבא מהמתלא בעלתא עילאה ותלה ל
לעלתא עילאה לא מצטריך לתשתע כוונא לא תאן לקי בסברא
לתורהבא תל קאבי ותל לשהוף ומ' הכין קרמן בתורהבא ובע
תפתובתא לעלא עב וכין לבבי בתבר מסור לקרות מלא מ
לבל עבאו שבעו שב"ל פוא בקרא מעלה. מסור לקרות מעמ
אלבר. בטוסקט לבך לקרה ומ"ל לא יקרא מבן לפי ברכה
לבטלה תמרר לא שבר"ם בות בבלהא לא שבקין לבבי
שבתר תבו לבבי בטוסק"ל ומול לפא מ"בא לתתר לבל
שמלה שותע מה ב"ל קורא ותבין לבן לבבי בי"בוא
בקרא לשתע כעוב בלבך בבך ליפר בעלה תלקרות
עד ב"ל ות"בוי מעבר שמ' לבבי בתבר בשא לקרות ובוא
אלא שתיב לתלע וכן תשתע תבלתן בשב שבבו לתלת ל"ב
לבלה שמסור לבתיב לתלע ומעמ' שבלתן בראשון שבבו
לא סבר אלא לבבי מ"בא לבל שאינו תשתע לתלע לא קר"ל
לבור וכן: ראי לעשה לקרות בעלה בעתה בעינן אל שתע
לתלע שבל בשתן ל"ב:

בס' לבל מתת כוב עד בס"ל

כולל צריך לדון בם. בברכות אל בשבועת מיון סחורה
סחורה ולקלקל בסה, אם נתרבו כלים וכן ידיה בם. גמ'
ויהרוגה, ולורה. בעוהוה שלא הבטל בין תחתה בקבלן
יקבל מן קרבנו מן שמעון וכולא חלבים בבטולם ובו
הרלה בלב. מגב. נבון תנבות לקלקל בלבוש ובלמן
תלמוד גל לבוקמ סה מחרה שלא שנבון כלי

שם סי' מן סעיף מ

כל גל צריך לדה לב בשמן בברכות מבהותה יוסגמה
סלב. ראה מאר הורה לברכה ועבור בם בסה. ולקלקל
ומעותה ולורה ומבוה ברבים בלו. בן

בסדר תעבר בם ב' שמה לבם. תמחר מ
ובתו שוק בוגבה לתיקון קבוט עם כל עלה. שבמל מבל
מיבם. הבוה חלמוע חלש בתו תומך כולל חבל בשמן
בקבל בבוה נגל. בם. בבעוררוה בתומך מחר מוחבל
חשבה כי טוב לגל בקורמו בנו בקבל לסה. כון לבקם
עם שוכל בבותנוה בנוה עם בחיב שבוך שון שלן
בבוגה. עתול בשבל כ' מלוה בבבנשה עקרמן בבול בלבל
לתשו

לתמן ומחך בבול ובכון כי נשתמו המיר ובהלקם לתעלה בעם
בחיב בתו שומה שמתל לתעם לקרוה בנוה ומוחן בעתול בנוה
בשן חיב בתי לתחיקיב בם ולב בבבה בעם שבבל ומול
לב בב חנבן בשותיב לעוה בבבלי ובנשיקה בנוה. כון
לבקם בותו בבוחנוהבוגב מלבל שמר בוגבוה המוב מוד
לתו בסדר בתקובלב לתעלה לקרוה בנוה:
ובהבב מבב בעל חנתה ב. בסקלתבה בלב ומלבל ובראש בעתם
ב. בקרמה מבה שתלב עוחל חשתע שוק שבב בם. בעתה
קרבה בנוה מן בלבור. ולמתן בקרבו מתרים בבראשת מבי
טעם בן הבב שבבב תחבב מוהו מבי טעם בן מב לתמר
ובהבתי בב מן חלקלב בטעוהבם תבבו כון בן מולבר
לשלבב תשתע לוקמ בחולב בקלו מבל בסה חלקלב ובשבקולה
ושעמב שבחשתוה תוהבב בבך ון מסם בוחבבל שמר
טעם בקרמה מבי בלקלקם מוה מ תחבן מוהו על שקרמנב
בלקום ובל חנת בבמ בבה מבבי לבבי ולשתבן בם חלק בל בחתר
בל בהרב מלבוחן בשבמ חלקום מוב מ מ' ובכון שלקום
מובמ. ש לו מבו ולל בבך שמ. בת בעל ומ. על בת ומ. רבב

בחן

בחשק ולא יחליש בדעתו ח"ו. וכשיגדל בן יעניש לאחיו ומו
רחמנא יכפר עון ומתר קריאת שמע בהורה בשביל לבטל מ
ענין הטעות בתקרא ותי בוא מזר יקומי אמה אלה אלהנו
מאמ"ה לא יגדל ולא יתגל חכל מלבוש ...

בשעה קריאת פנים לחה בגדיו כאילו בנגבה פיא ו
סיני ובאילו באוהבם שנה נגנב תשב ובקבב ומחאו
לוב שם בין שתלבל ומאילו בוא חשב כבגנו באמתרב ובקו
סבב לסיב לשמוע תמנו הרה ובבוהבב תשרים בלבו נגנס
תגל בתורא בו ותכון בקריאתו לבל. בלוש שם ביבב בשבנו
בוא תבורתן בן בתקוב. ובן בעם ועל. בים בעבב לשלו
לבל כי בוא יולב בטעתיב לבב תועל לן בב מלבבבו
לבבל כל שבו ועב לקלק ביבב מובים בסתר. ובעבן בבן
ובסבתוב ובנבבה מב בב בלבים בבבב בבבב מ"ל
שקם בבן באותר בקריאה לבסוק אחרון שבאן בב תקוב
ושמיב בקבל לבריב קולב בלבסיב מב שאנו לבן בן
לעשות בן בוא תבן על סינו בקבל ומוסב שליב בסתוק מ
ברתה קולב על סבב בקריאה בלי שתעו תבו קריאה שלה

מתרלוב

מהחלבה ועל סובב שאם ס"ב עם בקבל אחל תוב לבריב
מרע או שבקבל שותעיב לבל תלב ג' או שיב לסוב בתסוק
אחר בטעם אז לא יתעו שוב לבר בביה בבן חס"ב עתבטל
לן לבן עבב ותוסר לבתוק ולס"ב אחר כך כי שתעו קריאה
שלאה בלן ובשורה וכתו שבוב עב כן ביב לשל ראשה תבתב
לל כי כתו שבסיב לא ביב שתעו ב' אב קול אלקיב ח"ב כך
לבך שיב עבב בשעה קריאה בעורה אך ובקלא יעשו תאיב
תקוב ותאיב שורו לא לבב לבריב קולב כי לא תצאנו לבבבב
בשוב בוסק ב' אב שאחר שתלשיב תקרוב בתו ואין ביקון שבן
תקב כלי שתעו כל בקריאה אלא לבתבן ולס"ב אחר כך.
ובקרוא ביתילב לסה באחרו עתול בבל ר' אלוב יבין לבלבב
בשתא בתחתיבה בעורה כי כן ה"בבה בבול תורה לשתה
בקראתיב ולל שלן שלביקי שיחשב לבר לב ת' שעולה לסה
באחרו ובשיקב ביבעוה בתובא בסתר תעבר בב
ובה"קולב שובר לב תת"ב בקבלב לשבבו ובר' בלא' אינן שלתיאר
לבלעבא בריבן כל קראן סה ליתבשן אלן ולא יתבן לבן
בבלעבה בבוב"א לערב בב לאיתר בבן בבשר עולבו בן שיבבל

טרם ברכה ובין אכלן בפלעטה וכוונתם לעשות לאיתה ב
פלעטה שם וכשם לא בון טחנין לה איתה בבון מצ
חרם בעת חבאן כרוזא קי בעל בתה ובתה יבריו
ב. אות לבוש אוש מוה מו ניבה נת בעמלבה בתו ואמ

לתעלה

ג. בשעם תברב בעל בתאסרוסי לך ז נוב
בשמה כם אנוס מ בשמה בעבלם ב בשמה תנ
בתולה ל בשמה בתתו בקנהת וסיתן בקנון ב
{ברבא בתובנת בעת} ראו שהבעלן שמלך בתו
שתוה רבי ב. תבור מ.ש אה בבת אש לה כלב מ
ב מ.ש תלתה ובהנ לאה בתורה שב.הם מצא מתנ
ובמלך .ה תסרב ובהנם לישראל ולכן אין
שבשם בשמה בעבלים כלתר שאין תוצאין סבר מ
עם לבר שום לבתרך מום לבתרך נלוק ולבה מתר מ
הבא בשמה בעבלים כלתר בבתרנה ושום בבגד מ
ראו שהב.ה .לאה בתורה בתו שב.הם :לאה תנ
ב בשב.ה .ובא ב.ה בעם כלא תבנ.ם מתרין וק
תלמנו כן ראו לעשות לתורם ומן ב מוסבו מ
ראו לעשות .ובר ו.ובר כרא שבות .לאה בשתו
בקנהת שבות תבבקר על תל ב.ום שבות הקנ
ומור על נמן ב.ום ולה מתר בתרנוט בבבא בתנ
הנר כלותר שסבר בתורה ראו ב.ום תתל תנ

שיך לעשר מרבותיו

הברב מהר בצלאל יוסף לך שם

עמ"ר

ויפלא איך אפשר לו בנים וכמה שתים שכיון שהו

חטופל בבנים הוא שופך לבו ומפל התענוג בעו

הרבה. לפיכך יקלקו לתיבור אחר שלא ביודר פנין. והוא

נהל בגורה ובתנשים טובים. וכי עכשיו בן שלשים שר

שנתחלת לקנות כלי הבא בתענוגה. ואם בתרלה סמך הו

אם כי כאן עם בארץ לקן יקולו עמים ובעים חעלו

ובן ל שנה בחבן תה שהוא תבשל בקטן קולם עמל. כ

הוקמ בשאר יחוד בשנה. אבל בתים אלו שיש בבם חוב

הברה בחוחר הענוגה והעתלה בשעים בחסכה הנ

לבן שיש לאו כל אלם ראוי לטול אה בשם. אלא בשלן קולם

ואם אינ יולע כי בבשלה לך אבל בחכם ולתלע. כ

נקל. כל לתול פיוט. אים בעראים לבל חאשר. ובל

פיוט כל בשנה. ועין בשורה תבשולם בשורת כי לבן

לבנים ותוסכים לתים עוראים

ק

ומאם ישאלך לבבור לתנוה בין בעין ראוי. ואבן תה שאות

בבל בהבלות בולמי תל תיוב בלב ובברים בתים עראים

ומוקו בין תה שבבים חלרים בקלים כי ויקים לבן ת עמ ולל מר

אלשבר חתנה לאבת בוחים לבבור. וראים בטבה לא שב לתשמ

לאהבת אבל בר נים אלת מ. קאים עליב בלהבת. ואין קולם

לבאה לב הים בוב אחר בכי בלוהבת לבמ. בר נים לתנת

תלבנת מהבבר עלתת וכים בהבים עב לשובר לא תבבל הבעוב

לבר נשלאו מיבו חבים לתהקנו בבלת להבים עבה כי אבל בב

אמת שראה לאבין רשב שלא רבה לשתוב בעבלה בתים עראים

אלא אתין ביב תשין אוהב ל תים קולם אם בות בעין לבעבל

בבבן תאתה שונים אנם שבו בן תחתה שלא ילב בונן בעבלה

ובים לתל אוהב ובן תחתה שברה נותו בשנין טבלה ובוצאת

בו ובים שאל עליו לבשן תחשבבו אם ביב נבונב ובסלר

בילוב לא אין ביב תובנת שעבלהו הביב תקובלה ובלתי לבבר

שורה בנ בעולם בנב תבשין חולטת רבב באה ילבבו ראש בקבל

לבקות

שיך לתת נרות
תברך מכן בשאין יוסף לך פט
שמ

נופץ ויבטל תי שיש לו בנים ורא שתים שבין שבוע
חטופל בבנים בוא שוטף לבן ותבל התענו בבוגה
הרבה. לתכן לקלקו לחיות אחר שלא ביותר פנין. וביותר
נהל בגורה ובתנשים טובים. ופי עכשו בן שנים שנה
שנהתלת לקנו כלאתרא בתענוגה. ותש בתרלה סמך לחולן
אם פי כאן עם בארץ לקן יקולו שנים ובעים חבלא ב
וכן ל שנה בחבן תה שבוע תבטל פקטן קולם עבל. פיש
הקא בשאר יתוה בשנה. אבל בתיב אלו שיש בבם חותרא
הרבה בחותר הענוגה והעתלה בשעים בחסבה הענוגה
לבן שיש לאו כל אלם ראוי לטול אה בשם. אלא שיקן קולם
ואם אינ יולע פי בבטלה לך אבל בחבם ולתלה. כי ביות
נקל. כל לתול פיוט. תיש בעראים לבל תאשר. וכל לתור
פיוט. כל בשנה. ועין בשות תברולם בחות פי לבן

לינם ותוסכים לתיב נוראים

אם ישאורך לבאור לתנוה יקן בעין ראוי. ואבן תב שאותר
בכל בהבלות בולאי תל תיוב בלב ובברים בתיב נוראים
ומוקי יקו תב שבבא תלרש בקלוש פ ויקיא לבן ת עגא ולל אר
אלעזר חתנא לאבא בותיא לבבור. וראש בטוב לא עגי לתשתא
בלוהא אבל בר נש אלא א. קאיט עליב בלהא. ותין קולט
לבאב ליב לבש בוב אתר בבי בבלוהא לבאי בר נש לתנא
תלבנות מבבבר עלתא ובש בהבלעב לשובר לא תקבל הבעוב
לבר נש לאו אבר חבים לתבקנו בבלא לבבלעבה פ לבל ב
מא שבאה לאבן בשב אלא בבב לשתוע בעלבה בתיב נוראים
אלא אטין ב.ב שיקן אובר ל.תיב קולט אם בוא בעין ובעבל
בב בן תחתה אונס אנט שבו בן תחתה שלא. לב בונן בעלבה
ב.ב לותל אובר ובן תחתה שברה נותו בעשין טבלה ובוצא
בו ב.ב שאל עליו לבשן תשבבו אם ב.ב נבונב ובסלר
ב.לוע לא אין ב.ב חובטת אבלבו בב.ב תקובלה ובלא.לבבר
שנוה בנ בעולם בנב מבאין חולטא בבב כתב שבבו ראש בקבל
לבקיות

לתקוה עיניהם על עניינם בלתי כי אם לדבר רק בזה ובזה
בתיב אלו יש לבם דרב לחנם לולי הבלותם בם ומ
ובכל מלם אלול עסקו שבא איש לשאול בן ולהבינו
בתענוגם כי בם עושים של כל בלבד ואשרי תלקח
לעניינם אלו ובאל בטוב מרוץ תיבם בטוב ושמיבם
נאיר בילם וברנם בבית בלתיבה מכבר:
ולענין בתיב שראיתי כמב ברב בעל תחלה ביתם ו
כל איש ישראל ביבנין ושבר תוגרב בב
בשוב בינו ובין טבירו בלב שלם ובנתם תבלב לתבלין
בשם ישמו כלם מלבם א ובכן השרם בשבינם שלינו ר
שאר ביום בבשמנם תעשיו ולשוב חבם ולסלה הבלוה בתי
בעלב שביו שורוה בתיו ביטב בחיים בלל לעולם סלה מ
הבלהו ומתרב הבלל.
ויהר חלב בנוסבה חרופב של בעיקר בדרך שיבלו
בעומל לשרה בין בחלך ובין בעבר אשר בוא בזב ל
בחלקיב בוטב בלב לשבור אליו יבדרך בעלה ובעבל כל
ויקוטב בחשוקה ושיב לתנו לבני תי בוא בא לעמול
ושתר

ק"א

ומתר שעבה בשרו ותורא שלב עבל כאשר בלא בתאבינב אין
הטא בינבם ובבינב בלתן לבם לאתר קלים תכול תכלה תכלב
ולבלב תיוב. בקלם לעוחבב בתיבב ובחל ורבב לבב זבב שבב
אנש כבב ובלשבב ואם רם ושלוב בחלבן בוא תעופר. בלוש ל
בלא בחלך יקבלב של קלו ובלתבינ בבבן נלל לבבב בב ובבר
בעלו ובעבל בעבב בן בחלן בבוט בתיב שבראיב יקשוב עבתו
ומבב יבלל ולמים אשר אלב לא בן בתר אלקיב ושתב בקובב
עתו ולא שיב מב מבנו ריקב:
בל מבלב לעוחבב בב עשב סמלקיב לשון מתל תבבב
בעל חטב תשבאבב בים תשבב תשב
בחטבב בשב לבקבבתקותו משב
בסתן הגדל
בגלוי בתיב נבני שלא לבעתילבן אלא מתקולל לבל בקבל:
ובב לבל שאר נעבבה בלומר בתם נעבבה בבשבוה ומ
מוקתין אלבבן ובבל ומרובב לבב עובבה תבורב ובל בתבבל שלא
ברבוה אלא תבלה אלחוה ובאוה אין עוכן אתן אתבינו שבתר
עובבב בבך שאם ס ובל שאינו תוכיא אתלתן בקבל אב סתרב

אם יכוון תפילה בשביל מלה אחת לא יהא כל דבר אחרון בל טעם
טוב אך יש לדון אם טוב בעיר אם אין לדון בעיר
שראוי אחרון עובדא בזה לנדון דן בטוב בית אין אם
כי נזל בלשון ס"ס בשם ר' שבתי לא ודבק בסדר הסלוח
בקבעה שה מעתיק שאלו ע"ד כבן שלא בא בתנאים
ובשלשה שבא בתנאים נתנו לך כל בעניניה לשאיל בין
שבשלה בקבה תורע אה בטוב תאה בקבל ותעלה
כל שיסעו כאלו עלו בטוב מן בקבל ונגלל לכן אין
והבינ ובאה שברו לרעב והבינ עשאיל מנע בהאה
ובנורה לעמקה על כל יולדי בעיה על כל שבלה אחרון
אחרונה ודבינ ודומה בהורה לא לעונה ובבינ על מ
חרב אבי לכן אם יש מי רוע תעלה או בעל אחלוק
תרבה עולה לבית כל בעיתוה ורוצה לבעלה לבעלה
לי תובכן או יולד לקום בשובר אם לי בלקיט עבדה
הנוכן לבעלה או לקום בשובר לבי שאין קיום נעשה
ובבינ ואלכך בשנו ב' ושאלו בני ישראל בה ואם אין בזו
באלקיט בשבט בבית ובתים בין אלשבר בין אבין בכבן

לבנו

לבנו בשבט בבית אבי. תולה לא בבי בתים לכן נבלו תשראל
ב' בתים בבית אבי. תולה לא בבי בתים לכן נבלו תשראל
בלים תשוב אחתם ויקי נלחמים לבכך אם שואל
בלים ראוך שלום קרובך בבלל בוא בבבודים אז לעבור בתנבה
ואלה שאחר ובר בלים לבעלה ובלו בו תובב שאובו בלים שיוך
טוב בבלל אל תשוב בשראהו כין שבעבור בבבל בוא ולא
ותבב ואם בבא לא תחלוקה אל לבי שוב לבב ואם בעבורו
לא נשבע אנלה אה בקבל שאבה יוב אל אחר נבלל אחר
אם אינו בין בין שבוק לא בבא אל לו עבל:
עולה בס' השאר בלים אחל בבי בלל לבבלל בבה ובבב כ
בעבור בחרו בו לבי שבבי בלים ובסוב תיו לא בלבה לבעלה
אל נבלל ותוב אחר בבי אני ובלבה לבעלה הרה אב: ואם
חבן שבתשבבלל אלו יבין בבקשו לאחר בן אלוה שבוא בלים
ובכל בהורה ונתל חבלים ואלבה עשרה של בכם שבבה לו ל
לבעבר בבו אבבור בבבשה בלים ובבינ ולא בבה בבי כ
אבבה אין ובוש אבבי שבוב תובשה קבלה שבב ובבינ
ובבה ראי אתך נתלה בתוך בין שאתה בקבל אבוני בין אלך
ובבן

וכמו ולולי מצא בחצבה מין כיוצא מלא בוקן בכלים בעון
לעונים ומאני לכלים לבטלה ברכה ויפרכ מצ רואה מאן
עושים לא הבטלה מצ שלמי שאתר מינו פנין יכל לבטל
לבבטלה שבו תטמה מובח ובולם לתחוה ומין תותיה ע
לב בלשון תפרכ בעל חמלה פתיח לתיב
הבעבריה

ועל כן כל מיי ישראל בבבל בנוש מעברה לבוך כמו
בעבלכן חבריו בלב שלם ובעמא חבלכה עלה לקמ
בעש ויעשו כולם אגולה מ ובכן הרבה בשבנה עליהו
ואגולהו עלי מרכן סלה וכתו שנאריך בלב בעבכ ערב
בבעורכ בס ובבא לשתיה ומרבה יקלו שמה כוכ בבשמו
תעשיו לשוב חבל ולסלה בטלה פיתיה במלה שיהיו אויבון
ביטב כתיב רוא לעולם סלה מלכ נעלמו ומחבר הבלה
פלק ביטב ביטב פלק בל שנה
מוכ תנא בברכה אל נמי בשנה ויוכ בבעורכ שכל אלוה
לבסלה נעלמו ולבכן מיבוי בתלה בברה שנמו
שלא טעמ ומתי בתילכ וכל שם וקו בשלה צבור לא תה
הרה

ברה עליו ישתור ולתול מוחבו תקולה לבוב שוכיכ בעבו לב
נוסח בברכה תבולל בב עתו תשובה ותמוחר בלשון כל חסלין
ועבלו מצ תכל שתבינה בלבכ לעבוכ ומכון ובלב ולב
לבבו ומצ תכל בב שתלכ בסול בלבכ ושהו בשתיכ מבב
ובמיי פשלמ בבחור תעמ לעתול לשרה בין בתלך תלבו אל עולמ
ובכן בעמ אשר ב.ב. מוא לעמ תול במלקיכ ביר נמתן לשולמו
בעב במיי בסוה לתשן בין מינו הבכך קשובה לקול המנוסו
אשר הבלל בעל בעמ ואשר יוא בעלמ רעב והבלה ובמרכ
בתמ במלכיכ במלה ל מלה עשה לו לבכן לעבו לכך שעתה
הבלבו ובעבה עבריהן בתחל לסלה לבבי הבלה ובקשה בלבכ
נאמ תיוסלכ של מלכי שבשבן בעלונכ ולסקל בתסלה תכתה
לבבכ שנבקע בב שלא בסלכן לעלוה של בכן תלה ובו בלבכ
בבב בין עינו לא כשל בב ולא מתן בעצתו ב.ב לעל לה לעבון
תעבה לשן חבל עבוך לשונו תטרכ בסלה בהבלוה ובב לבכן
ולבעבוה ולשוב על ה בכל לבו לעבו רה ובתרתר בבב לתתר
אנא אני בא עין כבתר לבוב תלתך תלין בין בתלך תלבו אל
עולמ ובכן בעמ ב כתה ל עתוה ותעמ ועל כל בעמכל
אשר

אשר יחל לסבור כי אין חסדו ולא אמר כי מהבלה לפני
בקבה לתכונת חסל לפנינו ולא טוב מני בעינינו ואין ישא פ
לבלתי אחרי כי לבי בתיבה לשוב לרחתם ולא יכן ולא יפ
בעקם שבעבם אל תיקם ושן כבוש והרלבה עינינו התעב
חטאים ושל בעוונה ועל בפשעים אשר חטאת אל נפש בנו
נשברה בברבורי הבלה וחבטם בלב נשבר ונלבבה כ' לא
הבלב וכ' נתור בעלון ובן נם את בלבר בלב כי טרם אנה
חלה פנים אל ויחנבו בנבו תה שיאתר ורבון תה שלבר
ויכן לא תענה לשון בל כשל בלשונו לבבר לבר שלא כבלאנו
בלל בלבר בלב סילרו קלהונים בוש בלבבון בלב נקמה
לאל ובע מאמלה חתנו תענה לשון ובן נאה פיהם עם
אנשי כנפה סלולה אשר לחלונו לפונים לבקליט בכל הבלו
והבלה מסוק כ' שבה הבנה לבקש תאהבו בלבך טרם עלבו
חנה שבנים בחנתה לשון וסלור לבריט שמיט והתקבלים לפנ
בשלקיט עוינים ועל כל אלה ליכן אה קולו בבב הבלהו
בשערי ברחיט ולעורר לבב כל בקבל עתו לפוריל לתעוה
אשר חטאו על בנפש ויהנו לב לשוב וכפר בעלה ובעל ל

ישראל

ישראל בפיהו תהנבון בהבלתו בבבנה יגיבה תבה ותחון כי
כל לבר הבלה ותחנה אשר יתחן כל איש ישראל בעותלשרה
בקפל שבא תן בלב יבנס בלב שותעים וכל אשר לא יצא כי אם
תן בפה לא יעבור באון וכל שם בלב וכבר סילרו קלהונינו
סילריט נכונים ונוסח הבלוה לשית לבור ובתחבריט לבר
בפת ותכולת לא יבר בעינים אלה לבר בעל סבר תרלוה
שובה ובכן הלבדנה שבתי רנה והבלה בא תה ובראה
ולבה ותלילה ובכן בו בחר כ' ובו שתו כל תעינו והבינה
אשתו קשובה לקול התנונים תה טוב תה יפת אם בשל לע
ישבל בבעלותה חבתה ויעם חסול הבתותיה ובכן בלבריט
בשרים בעלונים ובסלר בחלוה ובעולתה בעלונים וסולרים
פוחות שבכוך כל הבלה לבחיך בשבע בכל בעולתה עלונים
יחול לכל בעולתה בנחקונים ובכן יבה אה כל אתו ישראל עתו
לצאה בו לי חובהט בבטרב הבלבט עם הבלהו ועלבסל
אתר קרוב כ' לכל קורא לכל אשר יקראובו בתה ויב לבל לתוים

יש לך כ' עצא תברב כלל בעונן
בבבבנלוה לחן בוב בבור נלל

ובבר

ויקבל חלב בהיסח הדעת על בעיקר צריך להבדל. בין
בעותל לגרה כן בולך וכן בעת אשר הוא ביד
חול המלכות כביכול בלב לעבור אלו הדרך בעלו ובעל
קבל שכנגל. קוט באשתורה ביט בלב והבדל בינו לבין
ביט לבנו לבנו אי הוא בא לעתול ואין הסת שערי בשרו
עלב על ראשון כי הוא אב עתלה לבנו תבו לבקו
נבשו חתנו וט כי הוא מ' באתל חתנו בן ויר ויר והבו
מהבו וראהו עו בנו ולא לע תב לבר ולתב ידע ראלה
באשר שתל לבנו ס' באלו לבנו תלבט ה.בב. הן אל אבי
בתלבט אין חטא בינבס ובבינע בלתן לבס לתר קלון
יחלו חבלה ולבלב ותוב בקלם לעותבס בתנ בבבק. כא
שעותלט בגיתב ובראב ובבתב ון.ע ותן.עה מנבס נבו
לינך תוכך לבנו שנאתר נבר לינור עיל ונבים תן קלתו
ונועבה ומותבוה בל תקוט שבבולה שב ב.ב בבוך ותב שנ
מנבו ריתב ומך שא בטש אל אל ולא יחבל ינך לבבו תחקו
ורעינו בבלובו ותב נט כי קוט בקבל לבנתלל בעלו ובבל
בעבל. ו.ט אל לבו כי אלו בו תבקט תבבו אינו בקבו

תבקט

קטו

תבקט אט נאתן בהו לבר הוא בעבל כי לא ב.ב אנבנו
ריקב אך אט בתלן הוא תעבר. ובלוע הלא תלך קבוב של
קולו ותבל אב בעבל אשר בבלו כי יאתר תי בקבאב תיל
בא.ב ברע בלב רחוס תבר. והוא בן בל.על. ובכן אנא אנ
בא תלא חטאט לאין חסבר לבוב תלוך תלון בין בעב ותלבב
אל שולב ומך יגא בנ ובבו לבבי לבבלבן לבב.ב תיב ובוב
ורבתב ות יבן ולא אנבו לבב בוק ובב הבעור לבבנע
לבב בערל ובלבב שבו לתעב על בחטאט ועונבה ובשעט
ברוך נשבבה בבבסור. השובבה בלב נשבר ובלבב אותר
בלבו אנו. ל. כי לא בנה אלט ל. לבבן אב אשר לבנו לבנ
ת. אב נשתל ומך מעבור בת. לבשתב בתרוט קול. בובת בש
ס' אשר חטאתי לבנו ולאתי אב. ל קבל עלבי אשר על. יסתבו
ובכן בבראות בנ אלקט לבעטיר עלא ו.ותעבו. שתול
תרט.ל ומ.תבת ובעבבו לבבין לבו ולבר לבור של
אובעו אב.ב סלר סלר. בחלב בבוראב בתלב ו.חלב בנ אל
ו.תבבו בבינבו תב ב.אתר. ובבו.תב ב.לבר ו.בבן לו אעבב לון
בל. בבל בלשונו לבבו לבר אלא ברבונו כי בלל בלבר בבב

ס.לרו

ס"ר קלתונינו בוט בקלו בלב בקשה מותלה לאל מעמלה
תעשה לשון רע לבקש תמהו הבדרך טרם לבר טהרת שמו
בתעשה לשון ומילוה לבריה נאמר והתקבלו לפני מלכו
ויהפלל הפלה של עצמו כבר בעלה ומחר יעדיך הפלה
והתיבה בגבל קפל עלהו אשר עליו סחוכו כי קשט עצמ
ומחר כן קשט מחרט בחיו וכבר בעלה ומחר ובעל כל קה
ישראל בסלה ולו בכן שבולה ראשונה על עצמו ומחר
מתו בכבעם ומחר על קבל ישראל ומתו שר בלבמל ומחר
מה מנו מל ה מלכם לבקש הפלה והתנונם בצום שך ומ
ותלבולה חטאתו וחטאה עם ישראל ולמה אשר אלה לו
בבראשה מנו מלכם בו בחר ה ובו יש כל חעשו הה
אינו קשובה לקול התנונו אשר הפלל בעלה אשר אשה בע
רבה והפלה לא כן אוהבם בחובם אשר לא שתו ירמה ה
מנבם ולא יעדו חשבם כבוד בלב לשוב אל ה ולפל
בלולה תהה בקבה מה פיא בעבולה בפיא אשר שבלה
ובא שם כבר לשיבה תלמך חלש ושלבם שחר ותלכך בשם
בחעם חבם בחה לכל עוברה ותשמם כי אין חסבר פיא

לבל

לבל מהבה בפיאו יתברו ויטחנו בעבר כי בפיאם רחום
חכרו בבדך כבעם בלב ולבשתם בחרוב קולם בנים ושומנם
כבבירם ותי יכן ולא יבו מחאת בשקם ובעבם על חקם
על מנו בקבל מה עלכן ראו ובכן שהנו לב לשוב ולבבנם
לבבם והחבו יבן בלב נחם ותלחלה ובתן הלם של עלל עונו
חנשות תאשר בקל בבבול שאם ולא שלה עליו עול חלבוה
ותם בשמלה ובבחם כמאר לפני חלבם בשבב ואן עבר אל
שלום ובלבן ועלם ב נאחר בראים מה חראיך בשתעים מה
קולך כי קולך ערב ותראיך נאוה כלותר בחלה הבקן חעשיך
ישבה כלם אלקם על מנך ולבו בראים מה מבאיך ומחר
בשתעים מה קולך בהפלה ובחתנם כי קולך ערב לפני
כמאר ותראיך נאוה כמחור:

• שם לב מלעגה בעמקן כוונה בהפלה בפרט
לתם בעברים:

ולע כי עיקר בעבלה בכל בתם ובפרט בבעם בלב בתפלה
בלהעוה כי שערי הפלה נעלו ושערי הרעה לא נעלו
ובובר ותי מתנו כל בר רע לאוזן לתען קבה לקבה מעלהעיר
עלה

עליה עושה מהקרע ולא יכול לשלמה עליה תנא לן תלמ
ווט בפ' שחוטין אז יבולה כל תלין העלתה כלין בתיבה
ובלורבא לכל. בר נש לקבה ובש תמן לאוכן לתעין בלורבא
לה לך הרעה לא מעלין מינן לתעין תה כניב והבתה ותו
מה פלל וכנה עבר בוכב והבתה לא שבינהא לקיתא ע
לישראל כמיתא על פנין ופיא בתחתא הלין בשבהבין לשר
כון לתהתא והראהו מה פלל. לל שעשוש לא מינן שרשל
לתשמן קלי תאריכון בבלא ותלבלכן בשובב ובבמן קלי
בכרא לבבה קלה מגו תה כניב והתתול עלנו. ועל
פמי תמן לכל. ובכי. וכעיק על לא יכול לתרתש בשבו
בא. בלורבא שלתרבא פיא ולעולם לא פלרא ריקניא עב
ושעב פלבר כתב פרב לבה כ פהתשה תעברוה לתב
פרתתיכ שבוא עלין של שרי בהבלה שתעוררה לבל
לתב בפנים כשלנו לילעי יקי. ולל לתב לתה שתרו בשא
ימי לב כבש עבב ולל שלתרנא לבלוהא לקא בעי בר נש ל
לתבלת קלי קבה בשתה ובכנבה לתבלא לבסה שנאל
בנ"כו לבבר לייתלא יתולא כלקא יכ. לבניב לעו כ' פ' בוא
באלכ

באלכ לא בנא לייתולא בבנא לבולתנא ועב כ לא בע. בר נש
לתבלת קלי קבה בתלה ולתמלתה תלה בבולתנא ולין
הבין שתה ורעבה לקבל הבין אלין בלוהין הבין קבבנין ליתה
שתה ורגבה שתה בצברא ורגנא ברתשא ובל ובנב כיב
לבבה תלקתב שתה בצברא ורגנא ברתשא תבתן שאין ל
לבבה בהבלה שתה בצברא ורגנא ברתשא תבתן שאין ל
לבבה בהבלה שתיב בם בקבלה תנתה ועבבה: אכן יתה
הבינו לוקא בשתר ביתיכ אבל בבה ובבב ליתי לינא ינבו
לתיתא קיתא על בנין ותיתר עלה והבתה והראהו מה פלל
ובלה נעבר בוכב פשיטא ולא. ואין סבם לתב בשתרה גוב
לתתה ועבבה בבב. ובתנוכיכ בוא ועקר הבלהיא ביא
בשתרה. ולה בבע כ יבלה בשתה ולא. כבע לבו בעל.
וכן נעבה תלבר. מובתו לל שבב סבא תוכ לבבה ביבעבן
לבבה בהבלה בה ובבב ולא מלכן ועול בוא ולבא על
בבבב לבבה ליתה הבלהיא בתיל בלתעה עליה אל תא מ
לתבתו שבב בוכב בבה ובבב אלא על בתיב בלנו אסבלבב
אסבלבב בלבנה לכ בהבלה שתיב לבשתר ביתיכ שתה
בצברא אתבכ בבה ובבב נבן לבבה. וכן ראשלבב תבתקובל
ב לא תשנו לשתה בצברא בבה ובבב ותשלן אב בתלתע ב
בקבלנ

בבלבול ובטרדה על מיקום והיו תומר ביתו ומן עיקר ו
שבטים בתובן שתמרבים בתים באלה בטעותם בכל כתם
לעורר לבוא בני אלה של לי קול על מתנין לבוא בבלבול
הוצא לבבכם לך להבינו לב בלבוד בטן מתנן בקול יהי
ונעבר לעמוק. מוחם מתמרבים בטעותם ומקומו בקול ומלו
בתים ובוגדים מה יוסי קול טיר עניתו ותוזמו לא יעלה ש
ראשו ומינו חוזו מעלו לחיבוק מוהיוה ומתה תולים בלבר
שנים שבוא תמרך בטנון מן לו בוטב כלל ברוגם מקבוטם
לבל יוצאו מן בטנים בבריה ועל לב בעוזר נשאובים בם
יובב ובעבב מן סבם כי מרבים בקלוה בוא מרבים בו
כי סומל ומנבם שלמלוב שתים ומא עבר אלהים בלבבר
תעורר בלקבוטם של בלבוד ותבטלם בוטב בתקלים
ובקלוה כי שם מה לוטם על לי בטנן לא מתרו בשתוה
ותבטמובם בתור עב בבבר יבה כי אם בלבא
תצא בתים בירא ביום תתבב לעורר לבוה בני בלבוד
בבבעם ובתורא ובטנים תבים בנם לב טובו מתה
כי אובב מנו תבקים בתים באלה ומם לתו העלם ב

עם תמל תתלבמבם כי לא לעבו חוב בבא ובבר בוותו של
לב קלתה קלתה ובטוב כבר בעלם:

והם שובו ותם מבינלשלת בבור על כל
בתלם בתים ערמים לבתבתלם
בן קולם שלוהו לבבם על כל בקבל
תברב בכל שם בלבב מן בבא

לשם יתול קבם ושבבים בלתלו ורתת ובו ברים ולבתלל
בתלם שתרים מו תוסב מו תנתם מו ערבים ליתל סברוב
בשלבעם ולבתוב שמע ובבבם שבן ותשם מל בתלבוים
מתבבבים ותשם ישמע מל נבשים רותנו ונשתבינו לשבלב
לבבם ולמבבם מם שתן בבא סם נעלם. ובבם תבלבנו
תקבלם ותבולבם לבנו בבמ בבולב לבעום של לי נבלבנו
בבוב בבלב בקבבם מבר עבבו בן בקלבוה ומל בלבם
בקבבבבנו ובבשם מל ובלם בתוה לבבם. ובלבב ם
בבלבנו עם שמר תבלוה בבלבקם בלוקם ובתבוונם כל
בוונם בבבנו שתובב בקלוטם ומל ב.תולם ובבוון תלוה
בעלבוה בבמם של לי בקלוה ובבבבוה. ובתלבנו ו

אנו חבונים לך כלל להעביר בקולו ולעבר בכל עליון
בנו בקולו ולעבר והם גם עוון בו בקולו ומינו בעבדו
והעלהינו בהעלמם והרגינו בהרגם. ובכי אנו סותרים
שבט בכל תכל כל. בין לרצון אתה אל ואם עכ
עוסת העלה ברב שלת צבור
רחמנות לטבר תערב רעיונינו ולהנם תעט לשונינו ונמ
תלונות והקפנת חשמנות והב"ב עם לבבנו
חתובתנו ועם מינו בעה בטיבנו ועם לבנו בעה תעבלנ
ועם כלינו בעתון שבלנו. ולא נרגיש מתבנים בשר בנינו
ולא נאתר לפני תלמך לבד שלא בבלונך. ונשר בשמן ושל
בבלנו בלבד מל כבלנו ובאר מנק מלינו בנהבה. חבולך
שלינו וקבל התנועתנו ושתע בקול בקיבנע. ושברנו של לבד
בבול שתך. לתפלל לפ // ובבדנו לתקבה בתיב בנוב
ובבינה שלבל שבלל ב"ב בבינה לעלתו בו עם בקבל
תבבה לתרבלב ובבבה לרשך בתוך אחרב הוב
של ק אתר שבתון ולע בסלבל הלל נבבו שנובה בבו ב"
לבן עם בתנעל אתרבל אשר אינם בקבאל כל בן בתובל
ושעב

ושעב לפל בתב ולל בתשל אשר שתו של בקבל ושאבבעבל
באבל תשבל תקלו תעט כל שם בב בשבתבע אין לנו נקוב
כי אל לבשם לתנו אבינו שבתבל של לי בקלתה ועל ב"ב
תקשט עלתו ואתר תקשט אתרבל ובב"ר אובל בין קולל תעשב
בין אתר תעשב
בל בבנו לקבובל שב מעתבל בתלו ובבוב עלובה לבבב בשל
לבר בם בוא תבל בב בוא ב"בל ובלבר בלב ואבבר
תבל לעבול לתנו חלך בעלינו: בבב תקלו ואתרינו: בבוא עב
לתתן עב בבוב מלינו:
ובשתור בתן בלבל אלו קול חבשר עלה אותר באלב:

אין העלה לבוב הבלבך
אין לב ואין חשבן של בבלך
של בעבור הנעבר עב בתלך
שתע בתסלו לור התנבך

שיר שיר דרך תיסל על ניס ותוסיר על פחניס ובאבן
תאוחבא על פרג בבלל כתוברר אלבו בכבן בגוקל
רב בעל שבט תוסר כי לעולם לא יחסך. וכאשר נכנס בסוד
בתם ערן כי לבב ט סיתן כן:

אל

כל איש אשר תבלר לשרה תלך
לתר תעט תקלש ברוב בתשק
אם נאתן כ.ב בכן לתשק
תרתי כארץ בלבנון תלך

ג

סיר תחתוניו נתנול הבל
אתר בלבו סעטיס ונאתה
בב.עשב עבון ושנא תהי
כי פס כתבל. שוא ולבר. בבל

ל

נלל תעב ס.כל בקול ובבת
באיס לשולוה לאלון שתיס
אך אם רשן לא לשס שתיס
נעלל לקרבן אל נלא.סלות

לתב בכבן בוא בלה כל.
תקרב תתלי.יס ותטא סולת
קבל סבבנו עטר. תלבת
אם יטא בטעלה.ס ב אל.

ה

עה שער.ס.כל לבתרת
כל תעתלס.ס ברוב אתבב
הוכב לקבל אס בלא שולבב
לבא תלב תל ולב שתת

אם יבואו מבריסה תכלת של מטרם בקטורה
ואל תלך ונלו ועל איבו חקותם ועל בתיה
ולקיקן ולבריס אחריה סמל לעשות כלבר

ב"טוט בקטורה עירוב בשאת ובהושט והקון בקטורה
נקרא ב"טוט בשאת כבר כ"ל בסנבלין ר"ש
מלכים כל דבר בחוטל לחבירו קי"ל סמ לגבי ומין סמ
לון בושב ולא לון חרמא אלא לון דבר בלבד להקון לחבירו
אלא בלסאתו ויש תבריה אותו ונתנו בלבדן הוא בושב ולא
בלבדן ובוורה קיאה אחב תלבנה ונלבנה ואב אריתה רע
תנאה בכוב עם סתו בקטורה בלב"ר לתלוה אלא יקל לעינו
לכב עתנו באולה העבוה"נו ובלוהינו מה פושע ישראל
ישיבו נתנן עתנו. בלבורה מיסתלא בלון לבנה בוה
להיב לבונס בה ובוא ארב עין שבעיא שבעיא תנא כל
אדל ואדל חמרבעה סתנה פלון ביו סקלא שבעיא תנא שבע
תל רב תנא תור תירא בלון בלשה בדתבן לי יקבעה מ"
קלה קבעבה ובוא תה שאנ קורן קאלא בלון שבולה נדל
שבון נדל ובוא לותה לבה ל שבולה כב בעור בוא ס"

רי שמעון אומר לא תהא מדה גדולה ומדה קטנה בתוך
ביתך ובעבור זה אמר הקדוש ברוך הוא לבני עולם ובהבל שהם
בושת שקורין אישטן ובכה ברוך אגורלבט בפלטה ברבוה
שנגל. ברבוה ואמרתי בלעגן. שם עשר שם עשר תנו
כל אחד תארבעה תינוק פלוני פיו של תינוק לאחלל תנו
קשט כך שתו ופיה יב תינוק קלופה קלופה עץ בושת ופיה
תשקלו שם תינוק קנתון בהב בסתן עשין קסן וקנתון
אינב קנלת שבדי תקנלת ו בדבר ואילו בקנתון אותה
בשבה בתרק בתה אשה שעשע ולא משגיר תבת כי אם תנו
ופיה תשקלה ט תינוק בני בין בכל שסת תינוק בורה
בוינב פיא עשב כך שתו ותלבנט בו בבקלבל ונקיבא
אידבא סבונא לכך מדנו בכלו ובבטנורא בשבה מרק
ב בוריה תן לתת טתקנת ותטבר ובבשינא שת תקוט ודל
לל מדנו בפשינאמעשב שעושין תתנב בוריה ובתלמה: ובקנב
בדבלל בוריה לבר בתכתבת ותטבר כתו בדי לבבי: בין קמנ
תקוט תתקוט שבוא מקם תאל ודל מדנו שבא תתקוט שתו
קמרס מדנו אחר בעלין בין שעושין תקמרס של אילן בוא שתו

קמרס כעין כלב ובקמרס עפל:
תחר תיור יין לבן ויש נוטלין תחר תיורין ומותרים שבוא יין בפנ
תמוורין של תקוט ובטלת כל שבה ס רעב בפיא נסי
בעת בעת תינב רב כבנא תרבא תחר תיור תבו ומי ר תוורין
שבוא לבן בוחר עהים יין חלק בוחר ולבן בהב עכל.
תלת סלותה רובע מי כבל פיא תלת וסב ונובנין מורב בקטור
תשוב עוד כל קרבנך הקרב תלת ונה שבא לקב תאל
ותאוהו תלת פיו תבא רובע בקב ואין בלי לתב רובע ורב
לל מי בתרתה כל תלת סלותה פיט תשלבת לתבת ובבונא
בב תלת סלותה עבב יקשב כאבן ין בעריך בשרן מסנוקין
לל ותלת סלותה אינו שתות בתיט על שתק ולמסק הוסבה
הרבבוה אבל לא יערב תלת בקטרה לאבלו לתל לבעין תלת
פיט בשעה בקטרה לל בעולט טעונט תלת ובבב באר
שבע נבו בסבדו מי שבתלת אינו תעמב בקטורה:
תעלה עשן כל שבוא בוא עשב ונקיא ין לי שתתר ועולב
ותעלה עשן בקטורה בתקל שאינ תבטר לבשן ולבשן
בב ברתבט בבבינין בא ובוב בוב תלרתי לל בב אתרי חוה

כי בתעלה עשן תעורב עם סתם בקטרת

כמה בירקן עשב מו ורל בעלן על שמה בירקן ישלו רים

טוב" בלבון גורה יין חלה ותעלה עשן וכמה בירקן

כל אלו אינם חבושים חנם לאו סתנים נינהו:

אם יש בה לבן סמלה כלבוב כי כל שאור וכל דבש אם

הקטירום

תיב תיהב אלא נבן כתשקה בחמורו בגורה ואם תעל

עשן שאינו תעיקר סתם בקטרה מו יין מו גורין חיב

תיהב שבוא קטרה אלא כבלבנה וגמאה בכבן בקטרה אי

בימן ריקניה בים ושלא לצורך ותיב תיקה שלא בא בכל

עה אל בקלם ולא יחוה

שרב תעלה בקטרת בכסב חוגה בבל"ל בחקלם מב

ונכון לומר שבגן בא לפרש לדבר. הם ולמר אל נחמ

אבר בשנו כאן בוא בטרקמא כתו בבלי אין בלעל

ולא לא יבנס בקטרה ונכון בוא שבה עם בלה עם בלסמו

כלבה. בחלבן וכבר בעבוך בעבך קטב.

בורה כבשנא בקב בר קמרו בבלבון נשאוה בבלט ס"ל

ויכסה

ויכסה בירושלמי בורה כבשנא ומתב יין קבריסין ונ ובלא

מ' רבלט ונ ומ נרמה שבא נסמה בבל.

כל שהבא נמה נסינן כך בבאמה בר' קמרו ס' בבל ,

שחורה בא

כל שהבא שם שבא כית בחוק בחקלם שבשרה בא

חבטתין תרגלל ובכל בו בבב לל חבנ שבא שם בר

מוהו יין בבא חקבריס של חוק וחוק כית בלבי

מ' רבלט בבב בבלבו שחבשלט חעין א בוא שמו מ' ר

רבלט ואין לומר מ' רבלט חתם? מלמה אלא עלה של

לב אלא לשרוה בבס סתם בקטרה עבל ים לחלם חלקנים

ואין חבנסס מ' רבלט בחקלם ולא אתי לקטרה ובאן של

עה אלא שנרבו מ' רבלט חתם בקטרה. לבקטר חתנו לה?

אלא ולמ' שבא מ' חעין א בנקרא כן ולכן בקטרה אין אסור

רק שאין בבור שאתרו חבנסס מ' רבלט לשרבה ומן סבתו

בקטרת חבמוק ונרבנו בה מ' רבלט ואחר כנסו אבל נסינן

בבריוה בא חסע לה לר חנינא לקאתר קלם בא לבטל

חעשה לא יבו אלא בחקלם ובבב לל חסע לה ונ חלקאתר

מי שיש בידו לאלקינו ולעם. מצוינו כתו ובוצא
בס׳ תהלה ב׳ת׳ט וקצרה לשונו בלק׳ת חב
שעונע לעשט בתלות ועניבה:
פנה בידו בוא תיסל על סלו מלמע בהמע כב מוביות בהורה
עד כי חטאנו ועברנו על כב מוביות בנוכה ובפטנגומו
בגולחוה ות׳ שחטא נתלא שמוט בפה ולכן מנחנו תבולט בכב
מוביות מלה:

אלהינו ואלה מבותינו נבא לפניך ולפנינו
ואל ההעלם תחנתינו

מי טעם בפבל התלהינו והתנהינו יען כי אי תהנה בנפלה
שמא בקול נתוך ותורה על בבנעה במלט בחתחת לפני
אלהינו ולא יביה תתי שנאתר עלינו נהנה עד בקולה שלך
שנאתיה ולרחמן לבה מתר ואל ההעלם תחתינו כי אי תהנה
בפלה בוא שהסכיט בונה בלב עם בפה כי בנאתה אין בשלט
בעשה ולתה נלבה שיבא מלט לפני בורתו שואל תחנו שלוה
וישוב לפי ולשונו שיאתרו תעלתם הם שבט כלט לותר
ונינו לוסות אבה ואנה ולבו בתתשבו בולך תשבט ואין נוכב לו

לא תעשיה בקלו בעברה עצלי. אין לה מי לבר. ומי יגאל
לצמוכן. חלנו בבבול שאין בבולה על חקוט לותר בבנסו ת׳
כלט לחקלו ומובר בטועה שבט ת׳ כלט חתו הון וחענן
בלה מתה בקורא בבט. אין ומה ובן לך מבר בתה נלול
בבבול ובתורה שת׳ג במלט לבבת ובוט בלוה לבבה ב
בנקרא חקלו תעטי ומי לנו תוט בלין מי לנו תוט בנוכח
על בלבבט בטלט בנעשבנו בל׳ מלוק שעבת מסור ולי
לנו הון בנובר ובבעלי חוסר בעטן תורא ובבול בבה ולי
בלה לעורר מבבקה ותורמו בלבבנו כי תה ערבא בחקוט
בלה מתר קבא. ומכלה בוא בתוב לבבון בנו כל תן תורא
ובבול ובתשבל. לוט ויקבל שבר בבטט בתקותה בקלוגוג
וסין לתבתה ענקה ומט בעלתא מתכין תלה בבלבט ת
תבוקא בהבין כ׳ בתקותה במלו ובבטט. והר בעה
הבלה ותנוה בתן ת׳ בנבבה ובבטט תן בבטט בעה
קבמת בנובה כי בן בקב ותנו ובתי נבשבט עד
לעניינו

שנראה כלפיהם על גבי הקרקע אינו יודע אם הקרקע מו
אם קונה בספר איוב ואינו יודע אם אתה כל"ה ברכות ג
או אם אתה תקבלו בגדלות שבוא סומך בגב על הקשה
לקבל שלא עושה שלהם ולכן בוא בטח על פיו ולשונו
ועלה. אתרו כל אם ארולם לותר וכיון שחוכאם עצמן בש
שלום חסרתא סרכיב נקט בזוסתון ע בלא לעד נמצ לא ע
רצון הבלה בנאתרה בל. ברגב ונתון תתנב כי ברולם
התברות לעשה בפשוטה על עושה שלום ולבו ומן ברולם
והבלה אשר בשאה איננה הבלהו בעצמ רק הבלה מ
ולשונו ולבו בל עתו ותלו בה ברא אונים לעבל גבא מלונ
לבהו וכוב אשה ובנ בהבלה ובוא בלך לו וקצב עלינ א
מלונו ולא קבל בגולה ועבולהו ובוב בכל בעניו רק בהבלו
כיבה לבו ותצבונו רק תעניו בהבלה לא קבל בגלה
חתנו הבלה איבו והרועה לשונו ולב נאתר הבא לעניו
הבלונ בעצמ שבסבל ברגב בלב עם בבה כי אם לא פ
חבוונב בה איננה הבלונו אלא הבלה איבנו בתוך ו
שוכ עושה אלה בתקלל ע בלא לעד איך תלאו ב
לאתר

לאתר הבא לעניך נקלהינו ויוצא וכ' בטוב כבר בעל עצל
ואין אנו עין מנוח וקש עורב לותר
צליח אנתנו ולא תטענו
וכבל עין מנוח וקש עורב לותר אין בנו שום מנוח כב לותר לא
תטענו ואין אנו קוב עורב לותר לעניך צליח אנתנו ולא תטענו
א נתי עין מנוח וקש עורב הל לא כי אבקינו ערבע כי נקלהינו
בטובה ואנתנו נקלעך ברעב אלא שעין מנוח כך לותר צליח
אנתנו ולא תטענו:

אבל תטענו אנתנו ואבוהינו —
טעם הבלוה כי עון אבוהינו בוא לא. כשבנוב מוחלין תעשה
אבותיכם נעשיל על עון אבינו כתיב בתורה על כן אנו
תולל אב עון אבהינו לבטר כך תבל וכן בוא מותר והולה
תטאיכם ושתוב אבוניכם ונאתר כלה תטענו אנתנו
ואבוניו ולכן בוא תחוב ולא הל בעב תטענו עב אבוניו בעונו
בשעונו. כי בעונו בשעונו מועל יוצא לאתיל שבו צליח ועונו
מוכב כשעיל ועין אנו מוחיל תטענו אנתנו ואבוניו ועל כן
מובה עלינו לחקן בכחלל בשבלל ובשבלינו ולכן נקנו כאן אבל

אנתנו

מנתנו תמונו ומבונינו וקל מאדו כי טוב לותר קולם בולם
תמאה מולעך ועונה לא כפ"י וכו'
אשתלן. כון בתשתעוהו בן עלו אשר חטא על בעבו.ון
אשר אשם עלו בונאו.
בלגנן. ו בתשתעוהו ונכל בלגנ שלא שחנו תלוכיך עלו
כי בלגנ בף וק בתה שבלו מ.ו בתתיו כתו תלוע
נבלו מ.ו בתתיו
עלגנן. כון בתשתעוהו עלו מתי וק עלו אשר עלו נעבו בעבירה
עלל בכוב אונמ. טוב ומובב רע עובד תעל.בס
ומרס תעל.בס בס.טו וכון כי בחלו עלב בעב בומלב
שלוב ונבנו כתו ונוב תבב בס.ו וק ונבבה לעה בבב.וה
כמ.לו ונב לעה על.ונב ומ' בתרמ בתסרבב בתב.ו לבמו
ומין בלבו לקרובו ובתרבבה לו בקסרובה ויולע בו מ.ינו תקל
וק כתה לבב.ל
לבבנו לוכן. ו בו ב' מ.ינו.ל מ' לוכן בומלבב ונמ.ן כי לוכון
תבב.ו תתקוב ו.ולו בונלה תתנו ובומ תלון.בלמן
ונת תורבב תלוב לו"מ. ולו' בלון מנתי כל ונ.ל ומ' קתלבב
מין

מיב מ' בבב ומ' בלב מו מ' בבנו ומ' ומ בבנו
בעונו מ' בעונו לכי ב.ומב ובלבנו מרתוב עקלקוב ובבוונב
כי ב.ינו בלכך ב.ומב ומ.ינו תתנב לרתון כי ומב ומ.ינ
קוב תבלב. מ.נתי בעונו מועל. וכמ לתתב.ל כון בתוב בומב
ומ כבלבב שתב.ל לתתב.ל ובענון לבנ שב לא בבן תבול.
ובבשנון מ' עשינו רשע מו מ' בלקנ מב ברשע ובנשנו
מב בלל.ק ועול מ' בן כי בבוונב לותר כי מין מנו
כולל לבבנל ולותר שבנו ותלנו ברע בבב.תנו לתטוא כי
מינו כן מתנו בעונו תעלתנו תבבנו ובנשנו.
עלנ בוא בתוטא בבוונב וכמן בתשלון לבך ב.ומב מ.נ.תון
עלו כי ל.ל מ.ינ על ובבו וק מוכמב לבב.ל עלל.ב.ר
לק מתון
תתסנ.ב תבוכנ על בונמב תתון ב.ב לבבל בבלנו שקר
ונעלנו עלוב רעוב. כי תתסמ.ב. ובן בבשל.לו.ו ע
על.לב בבשע ולבולמ על.ו לבב רעב מו לבע.ל על.ו לתנ בומבע
ובב.לו בומבע ובבבו לבנו ומ.ן בלבך מנו מולב.ל.
בלבנו שקר ובלבך בב' ותוס תתון תבבנו בב.ומב תינבן לתבבנו ע
עלב

עצב רעב לבושו ולביתו תעלה לבנו מה כיתו מוציא
עצב לפי לדבר ולבנתון ועלה מנו מותר. עכנו עצור רעוב
עצוב מע לבנו מה כיתו ומבל שתו ומע לחכל מה חתונו.
בבנין כמן לבר על בבב בן לבושלה בן לוא הועלה. ש
תבינו חבן בחובו שבלבור בבוא בבב שקר ולא מ חב
לחבינו כמתור כמור עשה ק עשה לו.
לבנו מ בחמתר בבוב ועבה מל הבלוכבו.
תרלנו לה בחובל בנבו ומינו חקבל חבוביו בחמתר בבוב
אך בב מל התבוה.
נמבנו מ בבעסע חל על מנה נמבון ובטבל לוחר
נמבנו נשבעע לשוע ולבקר מן לחוה בלבב מ
כ בב עבירוה בן מלב לחקיב שב בבב בסו חטמה כ בב
שבל בבבור חלל מוחר בנוסח בבוא לבמחבוב חבינ ב
חמן לחבבו חטמה בחו שמחבו בבמבונב.
מבבנו ולא שלחנו בוא ולו שנ לבבב בב שבלה ומ בו חטמ
בחנ וכ הבחלל מ בב בן חטמ ובב שלא שלחנו.
סבבנו בוא בובל בעבירה בחמתר בבוב כ בבבה סורה
סור

סור. שכאל ו"ו בחשתעבד נ"כ סרבנו בחתובב בחמתר בבוב
ולעב בב ב"ב לב סורר ומורה וכו'.
ענינו אינו כבל מתר מתרנו בענינו ובבשענו כ כמן לבר מעמוה
בלבוב בחמתר בבוב לחה לשונו לבר שקר בטוב עמו
מורבע מ ב"נו מורר מבלבלב בחנ כל מורר. נבש. מ מרבע
לעבתנו והחוענו בלעונבו מ כ קינו עורב.
רשענו נראה שבוא חמתר סתון לקינו עורב ויבתון לחמתר
תרגב כ עב קוב עורב בוא וסלחה לעונבו אשר
לבאורה נראה עוכן טעם לחמר בוא. ומ"ן בקולתיב בן מל
חנ מו יבול מו בלוב בבוורב כ אוה לטובב ביא ביוהב קוב עורב
בבעב כ בשובב חלבב בבעב לטובב בן בינ קוב עורב לבלה
חנב לסורב בבע. ולעתבלב אחר קינו עורב ושענו כ לוא
קינ קינ עורב בן לעבן בבעב בלבלבב שאחר קינו שוב
ושענ לא לבולה לבב: א. נתי אבור לבנ מבנ. ולו"ב קינ עורב
מל סוב בולו כ בוא חקובלב חב ובב לא יבו לבבי. ולו"ע
בבולב כ לאבל חחשב סבוה. קוב בלב עבבו שלא לוב
חלבבו אב לחשבו שאינו חוטא אב לבוהו חבלה בלבנו בבעב
אב

אם לא יהא נמצא אל בלתי פרע בתוך ולא ועריות שנעשו אל
אלא תתלקח אש לראותו כי הוא לבדו בחוטא ובעולם נלון אחר
רוגז ונשקף עליהם הרבה אם לא יהא שאין תוכיחין אותו א
אבל יוכיחוהו אין בתוכיחם חזקת בחבתה וראוי לאמר
שאם אתה טול קורה תבין עיניך אתה אינו טול קסם תבין
עיניך ולבב אתה כי אין אנו יכולים לבטל בשום סבה תמלון
קיינו עורב על כי לענו אשענו ועל פיה כי לא בטחנו ב
בלבבנו בהשעה ושתנו לעצתנו מי עוונותינו ועל פיה שנשנ
הענינו בדרך בפיא כל שאין נמצאנו תתלבה ושתא ואתר
קבלנו בל בחוטאים הלל נעינו כתאתר בעוב כלנו בכלם
הענינו ושתא כי אין תוכיחים אז אל יי תוכיחים שאינם חוחן
וראוים לבוכיח לזה והעבענו בתש ובפי תלעבים בתלמד
אלהים וכל כיון לזה על כלם כי לא תבבה ירושלים עליה
בה בתלי תבתים כתו שבוכים פעמים תסוב לבכים על שלום
ה' על לאין תרפאה
שחבנו ה' נמלנו בחטא בעיניה כי כל בלבים בעיניהם
ותוכיחים לזה בחטא בנכוע בין תתחבבה בין תלינו
וכו

וכו בתעשה עצתו כלם עדיים אחר נתר בבוחם כי כן בנב
ובוחה בארץ לחנ כאלים מ' עון בחוה בוכים בבוב בלון
בוחם ונם בעינים בלוחות בעבוה ותסרבים בה בבוה ומעמ
בראות נלל בוא ויך לבהולה בל' שחבנו ובמרים לה טבע
באלם בלבנב ברב לרך ישרה.
סרנו תתלוכיך לה ועל עבה כל תה שבהולה בוא בעמנו לא
העשה — עב בהולה לב על בהבשלוחם בתלוה עשה
כי בם תחוסים יהיה תתלוה לא העשה בתו אל עשה ולתי לא
העשה ובשעה רואה קסים מעשה כתעשה לרב קיינא בעמנו
בלבים.
ותהבה לרק על כל בבנ עינו ברך לאתרו בבוחם ובבבעה
נלולה ואתרו בחסקנה אל בבה לתלאה בשרה בואו
ומלינו אבבה לקחבה ולבנו שאי שעבים בעוכן בתה מעת
ברוה וסוכן בבאות עליהם בכל הר והר ובכל שעה ושעה
ולא בעטו בבם שקראין עצתן רשים וקראין אוני לרק ובל
אותים בלשון בבה אבל אנחנו חטאנו וכל כי אתה עשה
ואנחנו הרשענו

ביאור על תלך תבדל קתנא לאבשלום

על תלך. יש על בסא רחיטלבו רגל של מבדבר מבינו שנה
לו תלה בחסל שם בו ויקרא שם מבדבר בשם ה׳ אל עולם
ובעוב ובדרוך אל עליון שלה בחסל ביא של תלה בלין ובי־מ
בעבשה תלה בלין בחקקה שלה ביא תלה בחסל שם נקבה ה׳ צבאות
בחשבט ובאל בקלוי נקלו בצלקה שלו ביא תלה בחסל ואל טוב
בנ אלם שאל תלה בלין שבר בקב אל אל לחב שלבקר ובאן
ביב מסבר תבאלה איך שלבה מובה תלה בלין? הו ותנבן
בחסלוה ותותל עונוה עתו ותברו בכל חותל מובחב שתעבר
מובחב ראשון ראשון וכתו שמותר בבה מתר רבא ועון עלתו
אינו נתתק ובסוב תיו בקבה רואה ושוקל בעונוה ובבוה
ורואה מב בבבוה עולבב ושוקלב ותבבעב על בעונוה אלו
בה בראשונב שבקבה בעבר מובחב ראשון שם בן כל אלה
אל בעתב אלו עב נבר נתצאו כל עונוהו נתתקב ותעבו
ראשון ראשון ומב עונוהו תרובן בסוב תיו אל בקבה תבינ
עתב נב בה עונוה ראשונב ונבבע מתנו תכל שנבי חובונין
לן תי שבוא לבי ויבא לנבשו תלבבבע עבלתו ומה ל בעוב
כלו

כלו לבב חובה כי כבל לב יוב בתעשב עושב עבקה עב כל בשר
ורוח רוחן לשרש בנוב ובנבש שבוא ברוח כלבנב ובבוח נשב
אל בעלבב אשר ענב ולבל הנב לו כתו שענב לך ובקבלב
שבל. יבי ויעבר ה׳ על פנו ויקרא כתו שאבל תחל שנעבב
בקבב בחבן ואל לחשב בין תלה בבי־ה ברוהב לבב שאין
חוברוה ויקב אך לבך לבנבן בבב בחבומר בבקלחב שאין
לחשוב שבעבלב הבי־ב נשחעה אב לא שבאתב בבוחה בלב
ותשוב בבל תלה ותלה כתי שבקש תן בתלך שעבקבו תעובו
ותכסבו אובבו מו תבשתו ובן נבאתהו ושלתלך בבנב בין
בעיו ובנב תלאב כל טוב ואב לא לב בשואל לבב אל בבי־ה
באוכר אשרבתן לו התלך בקשבו אך יבע לחבוקו ויוב
באוכו ובחבשלב בלאה בחבלה כי כאשר נלבס לא לב לבב
אל תקוב תנוחבו ובבנבהו עושאבלוהו תעשו בטוב ויא תי
שמבר לשב שוב בראשונב בב שב תלוה אב ה׳ קולב שמע
לבתב עליו אבי בבב לאחר שחטא אב שוב ובתלה סבבי־ב
להבנו בסב אין תונה שב בראשון שיש בסב בן שב בשוב
תשוב לבב קבא בבב שתו ה׳ קבא ה׳ אל שבוא לשון חוק
ויקב

ובוקר נעה בלבב רחוט בורח כי אך לחוטא אינו נא לקח
לענות בלרך בשתקה אלא חברנן עתו בחלה רחטיב וחנון
תורה על תחנה חנם ויש לאומרה שבאה בגב לחשב וא
חבל אולר של תחנה חנם איך שאמרין אבו לחוטא ואינו
נברע תיל כלי ליקן לשוב אמיב לשון רגיב שאמרין
אבו לצליקיב ולרשעיב ורב חסלר בשין שאמרין אך לחוטא
אב עושבן ביוה כלי לפיוה חטב כלאי חסל ואתה שאמתלו
לעוי. רצונו לשאור לבב שלבנבב לעולב עלר חסל לאלביב
שאך לוריבה אחרבה אחר אבבן בלליק לרשו אחריו ובין
לאלך לוב נושא עון ופשע וחטאה ונקבה עון בוא בחטו
בשעבה בלון בשע בוא חרל לבבעיס בחקוט הון וחטאה ב
בעלבה ובן אלו לאלו אבלין נלרבי לך בוכבו בלרבן
לוחר שבשעיב ובחלליב אב. שראל עוביב הבוכבה נחשב
לבב בשעוכה ונקבה שלבלל שחנקבה נב. סוכין לחחם בעון ון
לשביב לא. נקבה לשאין שביב ובחקוט ברתתין בוב לנו בא
ון תלוה לטובה אכיר:

ב. רוש ברב רבינו עובליה על ברק איבו
חקונין ומ בחב חלקין לחועלן בלבורוב. ת. ל:
איבו חקונין של בת. ב קלש. קלש. ומ
קלש. קלש. עולוה חטאוה ומשחוה: שחטבן בלבון עולה
בבלא כה. ב בב ושחט אוהב של. יך בחלבת לבורה
חשמ כה. ב בב בחקוט חשר השחט בעולה השחט בחטאה. מוש
כה. ב. ב בחקוט משר שחטו אה בעולה. שחטו אה באשט:
שחטבן בלבון ובא לא הנ. בבא וקבול לחן בבל. ורה בלבון
אמר לבלבו קבל לחן בלבון בחקוט שחטב לסחוך לשחטב כי. ב
ולקח חלב בבר אלא חטוט לאבא אשמ של חלורע שבבבן ב. ב
חקבל חקנה לחו בבבו לכי. ב ולקח בבבן חלב באשט ונבן
חב עינבה בעלחו של בבן איב לקחה בעלחו של בבן חיב לא
לא כי. ב בבא וקבול לחן שאין קבול לחן זוב ותשוט לא סי. ב
בלא קבוב בל. שאחר וקבל בבן אחל לחקבה לב בלה. ב. ב בבן
אחר חקבל לב בבל. חיב בלר בי בבלא אשב חלורע אשט
בלו. שחטבן בלבון וקבול לחן בבל. ורה בלבון: בר ושעיר
של יוח בבחוריט אמר לבלבון בשולה בוא לכי. ב מקליט בנא
לחטאוך

לחטאו בריאת הא"ל לאדם הראשון תבונת ל"ב וחטאות
מנתיהם א"ל הכנס לתן לחני ולמנוח תבונת ל"ב ומקלה
לאחר חטאו ומינפו נתי שתשתן בצמון לקב"ה ושחט אה
בחטאה בתקוט השלה וקרא ביה בוא לבא קב"ה בתקו
אור השחט בעולה השחט בחטאה אלמלא בנה אב לחל
בחטאו ופו טעונה לצמון: וקבול לתן בכל שרה לקב"
בעולה פיר ויש באנוה ותתנה לחלו כל בלבתיה לבוה
טעונה לי: בל"ב על בן בבליל עותל בן שר בלי ארון ותה
א' לתעלה ושבע לתעב כמל עבון של בחורה ולא בין ענעש
בב: ועל בחרוכה לקב"ה וקן יעשה לאכל תועלה: ועל חלבו
בל"ב בלקב"ה ויצא מל בחלבת בסלה עבולה כ"ב בחרו אחר
תוה: תבנה אחה תעבבה בלאחרן בא בו לבחר בעלו
לבר קב"ה ועשה לחר כאשר עשה לחר בחטאה כן יעלה
וקרא יקרב בוא לעבב שאל חסר אחה תן בתנעה לאכל
ולבוין ועשה לחבלה חר כ"ב לבלילה נתי תבנה אחו תעבה
בחו חר בעלה לבר: ג"כ פלה ב"ב שותן על יסול תערב בלקל
מל יסול חלבת בעולה אשר חנת אבל תועל ואבל תועבר לחטאה
על

על חלבת בחיצון ב"ב: אבל לא נבן. ג"כ פלה יסול לא עבב
בבחר לבבר בלאה ואבן לה"ל לחנה לחנה בקב"ה ולא תבבר אה
סקלו לחוחנה ובבר שלחו כל בבחרות כלן:

חר"ל בנרחיל ושע"ל בנרחיל וכו'

חר"ל בנרחיל חר בעלה ואר בבן חיה שאין נאכל' לבנים
אלא נרחיל חוץ לרושל: ושע"ל בנרחיל אע"פ שבוקיו לחר בעלה לכל לבר"ה: בל"ב על בחרוכה בל"ה על
בחרוכה אבל בן בבליל לא קב"ב בפו בל"ב כחו בחר על ב"כ
לה"ב ב"ב ובל"ב בחבלנו על חר בבחורה: אלו ואלו על ב"כ ואחר
בנרחיל נרחיל בב"ה בלשן לחקנה ואוכלים אה בלשן על
חלבת בחיצון לקב"ב ב"ב ובולים אה בלשן אל חחון לחחנה ובחר
בנרחיל בה"ב אל ואחר בלשן ערב:

חטאות בצבור ובחיל אלו בן חטאו בצבור וכו'

אלו בן חטאות בצבור שאנו צריכין לבבירה ובר' בעניות בבר
נשנו: ועי' ראש. חלוש ולל חועלה שבן על חלבת בחיצון:
ת"ש בצמון ובר' לחהנו בבנין אב לחל בחטאות שבן טעונות
צמון: עלה בבבש ומר לסובב חבר שלחה נבן על בקרנות ובמצבע
צריך

צריך לעתול נגד סודב מצל כל שאר בלתי שבן החתונים
בחוט ולתשב עותלגל ברצפה מצל ניוה בתובת ציורים לא
כל. וכל תקוט שיגיע לתובת כשר: וגם לא לקרן לרותה תיים
שגב בוה מונע ראשון כלם. תמלך כל מגוה שאגב מונה
לא יכון אלא לרך תין וכבגד בלרוט וכשעולה בו (ומנו) לתן
נחלא תינו לתרת ומונה לתינו לתרת וגם לו לאוגה בקרן
ובולך ותקיב בסודב לרך תין ומנע לתובת תן בלרו לתרי
ולתרת לצמון ולצמון לתערב לה.נו לרך תין ומתה עלאון
ברוט מתה בנהון ברמו בתובת בכל ניוה שגב קרנ קרן
על. סול לרותי לתמין ר.להו תן בכבגד בחטאוה בחלונות
ושרי. כלם בלה תלאהו תן בכל ושרט בסנת בלה תב
לאהו תן בכל ב.ב נוכן שרי. כלם בסתוך לו שבו. סול תן
תערב כלבב מגר מנת מכל תוגל לה.נו לכל תערב שבו
סתוך לה.כל מב ר.להו תן בכבגד תכן בשרט בסתוך לו
לה.נו. סול לרות. בסתוך לבגד שבכבגד בלרוט: לטנט תן
בקונט לפי שנאשן בת קונט ב.קב לחלר מכל תוגל
ובחטאה בקב בתקוט קלוש בכל בחלר מכל תוגל ובגבה

שלמה

עמ' ב.ב תוחה בעיר בתקוט בקונט: לבבר. כבונב לוב
ריאה ומשט מנחה בקב כל בבר בבסנט. מכל אוהב: בכל
מכל תכל לבם. לתבר בסמה לתינו שכל מלא לא. הנא בכלבו
בכל מכל. ליוט ולילב לבוב ובגר בגם בולה שלתו בנו בבוה
מכל נתלו ובולה מכשלה ליוט מכל. חטאה ומשט תנין כל
בגם: על הכוב ס.ין עזן חבתט לבולה. לבתיק מה בלט
תן בסדרב לבא קרא לא.נם תתע עלבקר קמתר:

בעולה קלי. קלי.ט שתיבה בצמון וכ

בעולה קלי. קלי.ט ב.מ ל.מכל בולא ובסבול.ות ובתוסכן
בסוד.ט ותעלי. בב ותשט לתא.בוב בבקנא קלי
.קלי.ט ב.מ בתו בחטאה שגט אשתעין בעת בבא לפ.נתי
קלי. קלי.ט בחטאה ומכל שבר ב.מ שב.לבם לתקו שמשבן
תקבלה לתן. שב. חבשה. בקרן תרמיה לבתיה ובקרן תערב
לרומה. שבעלה בשלבסן ושעתא תשוט לקרן תרמיה לרותבלא
ב.ב לו. סול לב.לא ב.ב בלקר אל בנתן שבעבע עקב עבל.
בבקף. מכל עבל בתרבנה. ובנ.ב בקלא לבר בתקולש לרתי לא אין
.בא אלא בתלקי אל בנתן ראוהו בתלק לא ב.ב בתלקי שבתובת

ב.ב

בי"ם הנמס בתלקו על. כולם אתם בחירתו ואתם בריותו כל אמ
חירת ולהוסיף בשבח אתם אלא שלא ב"ה אתם ובחירה על מ
בחירת ובשתיעת לקין חירתיה לעבוד בי"ם כלם בדיוק אתם
לקין יש אבלה באתם בריותיה לא ב"ה תבלבה. על מנ
בלהוסיף ובשתיעת לקין לרותה תערב ב"ה כלם סתוך לקין מ
נחלא סול לן בקרנות כלכך ב"ה תחתל בקין לעבוד חירת
כומל וקין לראתיה חירתיה אין לה סול לפי שלא ב"ה בתלקו
עוכך שהבנבא עלו שקב ועולם שנבה בחלה חכן לתה
כעל בסול כלכך בשי כעך הרה לאתכן לשה תהנו שבן מ
בעין כלי שבא חכן כלם בל רותה בחלבה לכ"ב שיכ
כלם על בחלבה 330 אי"ן לקו. כולם ירקע בקדיקה אתה ב
ואלא לפ"ב בקדיקה אתה א. 330. כעל קיבנו בחוט כל
ואין בדיקה אלא תכמוק ובחוט אלא לפ"ב אלא בשבע ב
בכל נוכן שה תבנוה שן מבנע; ושעורה בעשר ונקו
כלכ"ב ובעשר אה בעולם ונעת אחבה לבה"ר: וכלל
כלה שנכתב נגד בחי:

בבת שלת בבור ואחות אלו בן אשלה וכו'

בבת שלת בבוך בבי עלה: אשלן לוה באתור בשבוש בבקלן:
אשר תעלה בנבנה לן בבקלן: אשר שלתה תרובה בבע
על שבתשתכיה שבתה יתכיה בבת חוכן בתיעלה לעבד עבד.
אחבר בשבתה ובבה חוכן: אשלן כי שעתא בתה לכ"ב בי"ה
ובן כ"ב לה אה יתשרו ונו: אשר הלו סבק ען בבבר שתבן על
בלונו כרה סבק לא ען ובוא כ"ב בבקרא אבל אשר תעלוה: אשר
ולתי לן שכל אלו אשר ולא בן חוק תאשר בלו: אה תנעה שבן אבבע
לבאשר נתי כ"ב בי"קה וכ"ב 330: ואבל לבשר לבשר לן בקלשר
לכ"ב בשר בקלש בקלש בארבנו בבת שלת בבור סתך אוכן
בבוב לתשה לבה"ב ובשבל שבר שלש אחל לתשה ושבבש
בב שבה לבת שלש לאבר לך שלק כתשה ואן נאכלן אלא
לבבשר לן בקלשלי לבכרי כבורב אבל אן טעבש לתבנוה
כתשה ואן לך בכל בקבנו לי שעשן אבבע תנען אלא תשאן
בלבל:

בבולה ואלבי קלש קלש וכו'

בבולה ואלבי קלש קלש אן תועלן בבן: אשבן בכל תקש אן
טעבש אשבה בבעון: ואבל בכל בעיר לב תשה
כ"ב

כ"ג ומלבד מזה בתקע קול ואין שתיה בתקוע קול אלא
בתקוע שבור לפי כל בני שבוע תקנו שבור תרועה ו
תרועה: לכל מלבד לבני ט' יום ולילה בגלל כ"ג בזמן קבצו
לא ינה תתנו על בקר ובנים בולה שתו לרבות שתי שבורי בחודש
תבן חיה ושוק שבן תבן לבבן כשאר שתיה לקולה לשתיה מ
לכ"ג ולמה הרבה בדת שתיה מה של הלה רבי ומרבע תור מ
תינוק שבה בלכ"ג מהל חכל קבץ לבבן בעורק ותוכל מה"ל שיר
ריוע בשלה וחיה ושוק ותלה תצה מהה ורק"ק מהל: כולא ב
נמלט בכל בעיר יום ולילה: לבבנים לרשיבת בלכ"ג ומה
בנעמה רבי מהה ובשביך המבלו בתקוע שבור:

שתיה קלים קלים שתטען בכל תקוע בשרה ומ
שתטען בכל תקוע בשרה רבי יוסי נאתרו בשתיה שתיה
בבן בקר ותלה בכשב ותלה בבן בקתיבא כ"ג ושתו
מהל תועל ובברה בהרי בא כ"ג לתנ מהל תועל לבני
ל ברוחה שבשרה לתנ תשתע כל שלמנ פסל: לשנ תל
ולילה מהל לבנ כ"ג בשתיה ובנוהה מבשר בקנת בזמן בשל
בתש שבע:

כ"ל קלה

בכבור ובתשר ובסמת וכ"
ובתשר תשר בבתה: ולתן שמון תבנה מחה לא כ"ג בבוסב
מלא ומה לתה בירוק כ"ג בבור ובנך נת תבהבל יום
הלא כ"ג ומה לתו מלא ומה לתה: נגל בסולל בתקוע ו"ו סול
הבו לתעוט תלבתה להותה ומן וט סול בלמתבן ובבור ותשר
ובסמ טעונים סול הלמין בבקב בבקב לנו תעולה ובעולה כ"ג
מל סול תלבת בעולה: שנה בבלבן לה תלה מעמ ובשוה מוקן
לתבן לתה: בבור נמכל לבבנים בלכ"ג ובשרת ב"ב לך: ובתשר
לכל מלבל אלא תלינו בכל בורה שב"ב לבבנים הלק בו: ונמבלין
בכל בעיר לכ"ג ובמבת שתה עולה בבלבל תלבת מה תשרה בכ
והנא בשנ תשרו בבבו אלבר תלתשר בבתה ומל תשר לבן
ובכ"ג בבסות קבא ובבו בקבבת ובמבת ותלה קבע לבו
תבלה את לתשר ובבור נמבלים בכל בעיר לשנ תיה ולילה מהל
לבבור בות מותר ובמת ב"ב לך בתלה בעמה ובוקמ
בקשו בבבת לתלה ושוק תה תלה ושוק ול שתיה לשנ תיה ולילה
מהל אל בבור לשנ תיה ולילה מהל ותשר בבבור לתנ"ל לשוק
שתנו בלת לק"תבו בלכ"ג מ"ש לפי מבלו ובוסו:

על כאן בירוש אין בו תקוחן

מירוש בתב תלמידין תברבי בנא

בתב תלמידין ובתב אין תלמידין וכו׳

בתב תלמידין נר של שבת בתב עושין מבלוה ושתנט לפלמ: לאו
כתן לאדר ישבאלין בין בקלבב לשן ובקרוי לבש: בחוסן מ
שאינו חרובין: בכלך מסולה של חוט: בשבלה באילן כתן לאר
בערבב בין בקלבב לשן: בשבלה בחלבך של עשב מרון ו
שולין מובט ותלמידין בבן: בריבקה ושל מנ בחיט כתן לאר
שלל בלובני בסמינב ושבבשין תרובב בחיט על כאן מ
מבלוה תבאן ואילך מסול שתנט: לא בשבב ולא בשובב שלא
שבב נתס ושעוב נתבב בנר בחקוט שין נלמ מבל לעשות
מבלה מרובב שרלין לעשות חשעוב שר: לא בשין קים שין
ביצא תרנינט שבבוך בלאר ובן שקרין קיטון וי תשרט
קיקין לורב ובוא עשב שלו ולמט ונקרא בערב ברוט ובשל
ביצא תתנו נב בוהר ומלוה שאתרו תכתיב מין תלמידין ב
אב טעט תמנ שבאור חסכסבה בסב לאתר שאין באור נבנ
ביך המלה אלא סבב חבחוק ושתנט שאתרו תכתיב מין תלמ
בסב לפי שאין נתשבין מאר המלה ותבוך שאין בנר הלקה ש

תיטין

תיטין אלא טב בשין על פי בנר ונתצא חבעיר אל שאר
ענת בנר ויצא ואין קיתלין לנר של שבת חובב: ולא בשין
שרבב שין של הבותב שנטתא ואתא קבי לב שין שרבב
בוא לל ולשרבב עותל שבר מסור באבל ובט שתל לבוה בעט
עסקין שבשתלק בנר חבעול וט נאצא שרבב שין עתא של
הרותב בט ואין קיתא לן אין ארבין קלט בט לקב ובטהר
תתנו על בקר באו הטרובו ולטין קנא בב: ובטהר תתנו
על בקר ראשון על בקר שי עתול ותרתנ ואין שרבט בטהר
בט ובוא בלין לל שאר קלט בטשנט שרבב: ותכתיב מותר
אתל חבול ואתל שאינו חבול אין תלמידין בב ובנא קתא נתי
אתר ולא בתלב כל תלב בתשתנ אלא אבא בין תכתיב לבקהל
תנבבו סבב לשר לתלמ בתלב חבול בשתערב בו שין כל שבוא
ואל אסר אמלה על לי הערובב שין ולא עבדר לתבת בס תי
חשבסב באסור זת בתהר ובלבב בתכתיב:

אין תלמידין בשין שרבב בנוט שוב וכו׳

אין תלמידין בשין שרבב בוטטוב טעתא לתבינין לעל קאתר
אב טעט בין ולא בשין שרבב לט שאין תלמידין בשין שרבב

בט

בב"ש אין עורבין קלים ב"ש: אין תלמידין בעיירות בסולם על
ורימו רע בורבר ותיבו נחשך אחר בבבלה. ובר יש בעמה
שבוא יקבלך אלהוא חטנו כבולשבה בי תלמידין בו: שוחר
כך שתו בעלבה ובוא רבעלם תבוק ובארץ. ירמל חחש ברי
אתן לעבוה אתן ביוצא תלרע לעבן: בקושבה לשבה תלבה:
תלבה בוא ולבן ורימו ובלבה בחבתיב שתלמידין בכל
בשתיב תון תאוכן בסבולה שנתנו לעיל בתרגבין ותון ת
אבדסתון ונבטלבן שבל אחל תשב אלו בשתיב בוא עב ו
ותישין שאתיבתנו ויצא ועולי טעבל אחר לאסור בשתן
אבדסתון לירבה שאא. סבבעם תחש תבטנו תשבובו וקל בעו
שתן בבנו תיב תשוט תבעיר ובאסבעם תחש ויב תשוט
תבבה:

כל ביוצא תן בעין אין תלמידין בו ונב
כל ביוצא תן בעין אין תלמידין בו ונעשוה חחנו סבלה אלא
בשבן לאקרי עם כלבהב ובטחשב בבשה בעין ואסלון ב
תלמידין בבלה שעושין חחנו יקנבוס ולאחר נשן לאו. ולאמן תן ב
נבבו אלא תינרעבן ב"לבך תלמידין בבן ובשבן נאי. תין ל"
בוא

בוא ולא אלטרך לבניב אלא תשוט לאקרי. עם לבריב ובטחנב
בבשה בעם: אינו חטחא טוחאה אובלב אט עשה תבן אבל
ובחה בחבו ביבשאר בב ואינו טשון בבאה ובשלה לאבל
עלאו אינו חקבל טוחאה אלא כלב שחבו: אלא בשבן שבאבל
עלאו טחא בלבב ובבה של באבל ולטין אבל חחשבן לבב
בב ובבוש אה באבל של בחשבן ולא בב באבל חשבן לבר
ביצא תן בעם אלא בשבן בלבב עשר ביעוה שי חשרו שקבלה
בלבן שולבן בבבלוה: בבבבה של בשלבבה כל שהב חחורבה
והלבן אבה ובבבל שי בו אלא אבבעוה של אלא אבבעוה. תלוחלחה
עבסבן: טחאה ב"א לקבולה אינה חבטלה חובנה בבל בואל
ולא בבבבה: טבורה ב"א לקבולה בטלה חבורה בבל ב"א כאלו
אין בה בעלן ולא בחוה חן עלן שבור חלטחא לא בעבטולא
בטוחאה חה: ואין חלבן בה ב"ש שחל לבוה בבש עבסבן
לשבך בב אסור חוקלה ואין חסבן בשבר. כלב שנשבר ב
ביבל לבוו לבו עלל אבל בכלב חסבן לבא חן לטטול ולבול.
עלחא אב לבו לבבך בחלבן לבלבן בוב ביצא תן בבלה חון
לבר קולב ובסלן לבו בלבך טעחא לר אלבעבר לאחר אין חלבן בה
בבבר

קסדר קטולה לא בטלה בברכה כל. ור' אלי"ק בר מורבא ב
ר"ע ל' תנחומא ביו בוב לב שבר כל. לחמוה מן שלו"ל ל
כל. בוא ור' חלי"ק בליל לב שלו"ל בוך ביוצא נחצא שאלי"ק ל
כל. שנשבר בי"ט לב מחרים חסיקן בבלו"ל לוקא שלא יעב בן
שנחתה: ורב עק"בא מותר חלי"קן בב קסדר קטולה בטלה מן
כל. חב קטולה תערב"ט לאין נחלק מבלב בי"ט ונחצא שאין
שבר כל. שנשבר בוחל טוב בלבך חלי"קן בבן ובלבב בכנע:

לא יקוב אלא שבותרה של בצה וכו

שבותרה של בצה בקיבה בקשה חשלו"ב שבצלה חוטרה
בהוכה: בשבל שהבא חנטה טבה טבה לחבן בבר ו

ע"כ שהא סהבסק חחנ וכין שסקבסו לבר ח"ב חשוב מו
ומב ב"א ל חכב לחא"ס מב בכ ענ"ן שכון שאין בבה"ל
בלוקה בבוך בכל. ש"ב בו בשתן מב לחשוב מב לחבב ו
כאן חשוב חכבב: ורב יבולה חבי"ר לחא עב לחחא מב לחסב
חנב שבר בוא כוחב בשתן בוטב של בבה"ל שבחבו: מס
חבבב ביולר חנחלב ובוא בלן מב חבבב בעל בבה בס"ל מן
בחרס"ה חערב שבה ל"כא לח"חנ לחשוב מ"סורח בשבה בבל

חנב

ב"ב: וכן בא בבנ"ב שבוא ולא חן בכל לשאוב בשתן ומתוך
ך בבנ"ב לבא בלולק ומחעין חבעבא מלוקבא לר' בולב
בבן בשבוברה של בצה ובחרס ובקערב לא מחוטין ושברה
ל בצה בבא קאתר בבן לכון לא חאסא מבא לחסבטוק.
ובב אבל של חרס לחא"ס מ"חא חולו לב לר' בולב ומ מחוטין
ל חרס בבא קאתר ר' אבל בבב"א מ"חא חולו לבו לבבן ומ
מחוטין בב ברבי בבא קאתר ר' חנו שבשוברה של בצה
ובחרס חונח"ב בבוק חלל בנר לחעלב ולא חבס"ק חל בן בנר
ובנב ול כא לחנר שחא סבבסק לבל חנב אבל בקערב לחבס
שבר אבל בנר חונחב ו"ל כאן בבסק ול"כא לח"חר נוב בוא
מ"חא חולב לבשור ומ מחוטין בבב"א בבב"א קאתר בבן
אבל בבן ברב חולו לר' בולב לר"כב ובלבב בחכח"ב:

בחבבב מב בנר חנו שבוא חנ"כא וס

חנו עבוב בקס"ב שאין חבבן לבל"ק אור בוב אלא אלא
33ב עבוב שבב: חנו לס"ב שלא יבא ש"ש אלא נ"בא
על"ר: חנו רוח רעב בשורב על"ן ושאינו רואב עוח לו מחבב ב
רוח רעב אין חח"ב בחולן בבא לבעל. בחרב בשחורב שלא נוחו
אלא

אלא כשיצא בחשך ובסברה חצי מלמ׳ ואם בשבת בחולה
שיש בטוח בה׳ חולה ש״ש בו סכנה הוא לאלו תכבה בשבת
חולה שאין בו סכנה ת״ל לאחר לסבר בה׳ הנא לחלבה ו
שאינה צריכה לנעבה ת״ל עליה וכן חצי עכו״ם אצל לסע
אצל כות רעה כלפו אי״ה בפו סכנה ובלין הוא להנה חוכר
אלא חשוב לבני לחבנא סיבא ת״ל הנא כשיא בטוח: בחסע
בסלה ת״ל ואל שלא לאינו צריך לנוכ בכבי. אלא לצורך לבר
אחר שאא הלק בסלה או שיא שקע בנר ת״ל לחלבה
שאינה צריכה לנעבה ת״ל עליה: בושר בבולן חוק אין בסבלה
שאין לך בבי בצריך לנעבו אלא בבי. אל אחר ובבי אל בבוה
בה״ה שעושה בבבי. לבאתין באור חבר בשיצה לבלקו ואי
בלבה כל יום: שבוא עושה אחר שבוא חבבין לעשותה עב
בבבי״ה אחר שבבא חבובב לבאיר אבה:
אל אלא עבירה בשיא חבבה וכ
בשעה לבלן בשעה סכנה חלולן אורעא: ובחלה ובבלקבנר
לא שבבי בבה בן ובא חצי״ב בבה בלין בה:
אלא לבבי״ט צריך אלא לותר בבוך בבן וכ
צריך

צריך אלא לותר בבוך בבן ובריך לחתיבו בנחבא כ״ב
לבקבלו אינו: עבשיבה בשבוא אחוך לחיבה ויש עלין
שבוה בוא לעשר ולערב אבל קולא לחיבה בבבה לא לחא פעם
ואחר עלין ו שבוה בוא: בשבבא לשולה שבה שאך אשלה
ערא. אל שבא קובעה לחעשר: עבבבא ערוב בחוחיא ותלבוה
ובני בבה ו״ך לחתיבו בלשון שאלה לשחא בבבי עשו אבל
בבר לא ו״ך לחתיבו בלקבא אבבר לבבר בעבבה לעיבוה
א. אלים אן לא בלק: סבק חשיבה חבחלה שקבה בחחה
אלין שבאה בבבא אחל בלבלחי. וא ואל אין ארא״ט שא
בבבבא בינו״ט בא״ס בבק חשיבה וקבו בין בשחשוה חקבא
עלין חחה. וא אחחיבלה ולשבאו בבבא בשבי״ט בחא
ולא. לבלבלבלבר: אין חשבין אבבולא. לבקין חשלא בוא
ואעין לא לא אסור אלא חשוב שבוה קבר בא הנא
לבבי על בשבוה אבל בין בשחשוה: ואין חשבלין אה בבלא
לבשלוקן חיל טוחאקן לבי בחבקן בל. ואה בבה נחי שבוה:
ואין חלקין אה בנבוה בל שבן לסבקא לאוכבא בא ון ואין
צריך לוחבן קחנ ובבוה חבשו ואין חלקין אה בנבוה
אין -

אין אותיות לעבוד לפלוקי: אבל תעשה אם בלתי ולא
לא לתרגם לרוב שאי בארץ תעשין כן: ותעבדון עבודה
מלכות המוחכא בעלתא בוה אבל לא נרוב תחותין לא ל
לבם סתם לקרא: ושותנן אם בחתן בגדר שאינו חוסיך
בגל לאלו בגדר בחוסיך בגל אם תבעול יש אסור ושעתא
לשוחין אם בחתן בן בשתוה בגדר שאינו חוסיך בגל
שלא אסרו לבתין אם בחתן בשבת שלא בגדר שאינו
חוסיך בגל שלא ערב שאם יחלא קדרה ונטמנה
ורבי חנם באור ונחלא חבל בשבת נין בשתוה לי
לחבר בבית לבהם קדרה בן בשתוה ונחוה בן ולא
לחיב שאם נטמנה ורבי חנם בלבד שוחין אם
בחתן בן בשתוה אבל שאין שוחין בשבת: עכ
בחבתה ובחתן ובבולה לא שלחו:
ופם
ובתבה שתו של תלך אלה בחלטו בקבר ר
בוה ר"ס אחתה ושאל אל בל ברכה ובלה
אשר שברה ר"ש לבשלו בסבר בוה אבולה
בבגדר, לבות בבגדר חול נלי ושל לבנו ובנו
לבנו על סוף בל בלרות, ואולם ב בבלם
ואחרב שם ב שלין, ואחר החבתה ובחתן
ובבולה בוא בעקבא מ בשלחו. הבלל שתו
לשולם ולשולחן שלחו אבר